

اعمال رسولان

^۹ عیسی ام لاوان واتته پش، ایزه که رسولان دیشتردنده، آسمانه کفا را برده ببه و چوان چشمان پرانک ایگله آبری عیسی دویزش بکته. ^{۱۰} آدمی که عیسی شیرده و شاگردان آسمانه دیشتردنده، ایرادن دو گله مردکی که سیبیه آبا دیکردشان به چوان ورک پندرسنده ^{۱۱} و باتشانه: «ای جلیلیه مردکان، چیه را وندرسران و آسمانه دیشتر؟» هم عیسی که شاما دلنه برده ببه آسمان کفا را، ایزه که ره بیندرانه پشه آسمان را، هنی آگرده»

یهودا عوض، متیاس شان انتخاب بکه

^{۱۲} چاووش رسولان زیتونه کوه نه آگردسندنه اورشلیمه شهره را. آ کوه، ایگله مقدسه شنبه روجه اندازه قدر، یعنی حدود ای کیلو متر اورشلیمه فاصلش داشته که مقدسه شنبه روجک فقط ایینه اجازشان داشته بیشینده. ^{۱۳} وختی آرسندنه اورشلیم، پشندنه ایگله بالاخانه ای را که چوان اقامتگاه به. کسانی که اگا بنده اومه بنده: پطرس و یوحنا، یعقوب و اندریاس، فیلیپس و توما، برتولما و متی، یعقوب خلفای زا و شمعون وطن پرست و یهودا، یعقوبه زا. ^{۱۴} آوه همبلنه، زلیان همراه و مریم نی عیسی ما و عیسی براران نه، ای دل، تمام ایشن وقتشان دعا کردده. ^{۱۵} ایگله آروجانک، پطرس براران میانک که همبلنه حدود صد و بیست نفر بنده، پندرس ^{۱۶} و باتشه: «ای براران، مقدسه نوشته هان

عیسی صعود کردن به آسمان

^۱ ای تئوفیلوس، از چمن اولین کتابه، همه ی چییانی درباره نیویشتمه که عیسی شروعش بکه چوان انجام دین و تعلیم دین ^۲ تا آ روجی که خدا مقدسه روحه واسطنه، ایشن انتخاب کرده رسولانش، دستورانی آداسه و چاووش برده ببه آسمانه گفا را. ^۳ عیسی پر رنج کشسنه پش، ایشن رسولان را دیار بکه و پر کارانه ثابتش بکرده که زنده آبییه. عیسی چهل روج چوان را دیار آبیترده و رسولاننه خدا پادشاهی درباره لاوش کردرده. ^۴ ای را که عیسی رسولان همراه به، دستورش پدا که: «اورشلیم شهر نه مشا، بلکم آ وعده منتظر ببا که آسمانه به وعدش دیت به و باتشه: آجوره زه که منک آشنوسرانه، ^۵ یحیی تعمید دهنده اوش غسل تعمید آدسه، اما چند روجه پش، شاما خدا مقدسه روجه تعمید گیرا.» ^۶ وختی رسولان هندیگرنه پیدا آبییه بنده، عیسیک آپرسیشانه: «خداوندا، هه موقع اسه که رایره پادشاهی، آگاردانی خدا قومه؟» ^۷ عیسی جواو بدا: «لازم نییه که وقتان و زمانان پزانا که آسمانه به ایشن قدرتنه اوش تعیین کردنده: ^۸ اما وختی خدا مقدسه روح شاما را بایه، قدرت گیرا و اورشلیمه شهرک و تمام یهودیه منطقک و سایره منطقه و دنیا دورترین یاگاهانک، چمن شاهدان با.»

بینه بیگیره، خدمتی که یهودا پَیش ییزی و بشه یاگایی که اگر کین به.»^{۲۶} چاوش قرعه درندشانه و متیاس نام دِگس. ایزه متیاس، آ یازده گله رسولان گروه اضافه بیه.

خدا مقدسه روح آیه، پنتیکاسته روحک

۲ وختی پنتیکاسته روح آرسس، همه ای دل، ای یاگاک بیدا آبییه پنده^۲ که ایرادن آسمانه صصی بامه که تند باهاد صصیه شوار به و آکیه ای که اگرک نشته پنده، همش فت آکه.^۳ آدمی، چی ای آتسه گرها شوار بیندشانه که تقسیم آبه و چوان هر کامین سرک بنشته.^۴ چاوش همه خدا مقدسه روح نه فت آپنده و آجوره که خدا روح آوانش قدرت آدا لاوشان بکه، شروع بکردشانه علوده زوانان لاوه کردن.^۵ آ روحانک، دین دار یهودیان، آسمانه جیره همه ی مملکتان نه، آمییه پنده اورشلیم شهر.^۶ وختی ام صص بامه، جماعتی که بیدا آبییه پنده، حیران پبنده، چون هر کامین آشنوسردشانه که آوه، چوان اِشتن زوانه لاوه کردرنده.^۷ پس حیران، باتشانه: «مگم اِمه که لاوه کردرنده همبلنه جلیلکین نینده؟^۸ پس چُنجوریه که آما هر کامین آشنوسرام که چاما محلی زوانه لاوه کردرنده؟^۹ پارتان و مادان و عیلامیان، بین النهرین مردم و یهودیه و کاپادوکیه و پونتوس و آسیا^{۱۰} و فیرجیه و پامفیلیه و مصر و لیبی اطراف که قیزوان کیننده و کسانی که رومه نه آمییه پنده^{۱۱} هم یهودی و هم کسانی که یهوده دینشان قبول کرده به؛ و ایزه نی گرت و عربستانه مردم - همه آشنوسرام که اِمه چاما زوانه

پیشگوپی گسه اتفاق دِگسه به. آ نیویشته هانی که خدا مقدس روح خیلی پرانتر داوود پادشاه زوانه یهودا درباره پیشگویش کرده به، آ کسی درباره که عیسی دستگیر کراران راهنما به.^{۱۲} چون آ ایگله آماک حساب بیه و ام خدمتکش سهمی داشته.»

^{۱۸} یهود اِشتن شرارته مُزنده زمین تیکه ای بخریشه و آ زمین سرک دیمنه گل بگس و پترکس و وسطنه دو پاره آبه و چوه دل و روغه همه آربه بر.^{۱۹} تمام کسانی که اورشلیمک پنده، ام اتفاقک خبر دار پبنده و اِشتن زوانه آ محله نامشان آنا 'حَقْل دَما'، یانی خونه زمین.^{۲۰} چون که «کتاب مزامیرک نویشته بییه:

«چَه کییه خرابه بیی

و کسی چوه دلک زندگی مکره،»

و هنی نیویشته بییه:

«چوه مقام و منصبه علوده

نفری آرگیره.»

^{۲۱} پس گه ای نفر آ مردگانی که، تمام آوقتی که عیسی خداوند چاما دلک آمسشه و شسه، همیشه چاما جمعه دلک بیی.^{۲۲} یعنی یحیی تعمید موقع نه تا آ روجی که عیسی چاما ورنه برده بیه آسمانه کفارا، ای نفر آ آدمانک، آمانه عیسی زنده آبیننه شاهد بیی.»

^{۲۳} پس آوان دو نفرشان پیشنهاد پگرده: ایگله یوسف که آونه برسابا واتشانه و آوه یوستوس نام نه نی آزانسشانه. و آدرین نی متیاس.^{۲۴} آدمی ایزه دعا شان پگرده و باتشانه: «ای خداوند، ته همه ی آدمان دِلک خبر داری. ته اِشتن آما آمان که ام دو نفرک، کامین گِر انتخاب کرده^{۲۵} تا ام خدمت و رسول

۲۲ «ای خدا قوم، اِمه بَشَنُوا: ایزه که رَ اِشتن زانِسر، عیسیای ناصری مردکی به، که خدا، معجزان و عجیب چپیش و علامتان نه که چوه دِسنه شاما دِلک ظاهرش بکه، شهادت بداشه که آ، حَقّه. ۲۳ هّه عیسی، طبق خدا اراده و نقشه شاما تسلیم بیه و شاما شروره آدمان دِسنه، آوران صلیب سَرک مصلوب بکرده و بوکوشترانه. ۲۴ خدا آوش مرگه عذابانک نجات بداه، آوش زنده آکه، چون محال به که مرگ بتانه آوه اِشتن چنگک نیا بداره. ۲۵ ایزه که داوود پادشا عیسی دربارہ واتر:

» «همیشه خداوندنم چمن چشمان پرانک وینده،

چون آو چمن راسته دسه وَرکه تا ملرزم.

۲۶ چمه واسنه چمن دِلّه شادا و چمن

زوان خوشحالی گره؛

چمن بدن امیدک مانه.

۲۷ چون چمن جانہ مردآن دنیاک

ول آیکری،

و تَرزی اِشته انتخاب بییه، جان بیپیشه.

۲۸ ته زندگی راهانر من آموتنده،

و اِشته حضورنه، من شادیک فِت کری.”

۲۹ «ای براران، از تانم اطمیناننه شامانه

باچم که چاما جَد داوود پمرده و دفن آبه

و چوه مقبره نی تا اُرجین روج چاما وَرکه.

۳۰ داوود ایگله پیغمبر به و زانِیشه که خدا

چوه را قسمش خرده که چوه نسلک ای نفر

چوه سلطنت تخت سرک نشانه. ۳۱ داوود

آیندش پران تر وینده، مسیحه زنده آبیینه

درباره باتشه که چوه جان مردآن دنیاک نمانه

و چوه بدن نیپیشه. ۳۲ خدا هِم عیساس زنده

آکه و آما همه چوه شاهدمن. ۳۳ عیسی خدا

راسته دسه را کفا برده بیه و آ آسمانییه پیترک،

خدا پر قدرته کارانک لاوه کردرنده. ۱۲ پس

همه ایزه که حیران و سرگردان پنده هندیگرک

آپَرَسردشانه: «ام اتفاقه معنی چیه؟»

۱۳ اَمّا بَعْضی نی ریشخندنه و اُتردشانه: «اِمه

تازه شرابنه مست بینده!»

بَطْرُسّه پیغام پنتیکاست روجک

۱۴ آدمی بَطْرُس آ یازده رسولانه پِهشت و

اِشتن صصش بلند آکه، آواننه باتشه: «ای

یهودیان و ای تمان شاما که اورشلیمک زندگی

کرا، اِمه بفهما و آچی ای که واترم چاک گوش

آدیا! ۱۵ اِم مَرَدکه، برعکس آچی ای که شاما

گمان کردرا، مست نینده، چون اِسا ساعت نُه

صبحه! ۱۶ بلکم اِم هّه چی ای اِسه که یوئیل

پیغمبر چوه دربارہ ایزه پیشگویش کرده به:

۱۷ «خدا واتر: آخرین روجانک

چمن روحه همه‌ی مردمه سر آرکرم.

شاما زاره و شاما دِتره نبوت کرده،

شاما جوانه رؤیاهان وینده

و شاما پیره خونان وینده.

۱۸ و آ روجانک،

حتی چمن نوکران و چمن کنیزان سَر نی،

چمن روحه آرکرم

و آوه نبوت گرنده.

۱۹ کفا، آسمانک، عجیب چیان،

و جیرک، زمینه سَرک، معجزان گرم،

خون و آتش و توتونک.

۲۰ پیش از اِم که خداونده روج آرسه، آ

پرشکوه و یکّه روج،

اُفتوعه توریک بییه و مانگه رنگ

خونه شوار بی.

۲۱ آدمی هر کسی که خداونده نامه داد

بکره، نجات پیدا کره.”

و پر عجیب چپیان و نشان‌هان رسولانک دسینه انجام بیه. ^{۴۴} همه‌ی ایمانداره هندیگرنه ای دل بِنده و همه چیک شریک بِنده. ^{۴۵} اِشتن مال و اموالشان خورته و چوه پولشان هر کسی احتیاج قَدَر، همان میانک شان آبخشسه. ^{۴۶} آوه هر روج، معبدک بیدا آپسنده و اِشتن کییه هانک نی نانشان پاره کرده و دس و دل فرای و خوشینه، هندیگرنه غذاشان خَرده ^{۴۷} آوان خدایشان ستایش کرده. همه‌ی مردم آوانشان احترام نیسه؛ و خداوند هر روج کسانی که نجات شان پیدا کرده به، چوان جمع دلکش اضافه آکرده.

مادرزاده شَلیه شفا

۳ ای روج پطرس و یوحنا ساعت سه ناهاره پَش که دعا وقت به، شیردرنده معبد. ^۲ آ موقع، چند نفر، ایگله مردکیشان آوردرده که مادرزاد شَل به. آوه آمردکشان هر روج معبدِه آ دروازه وَرکشان نیسه که چوه نام 'قشنگه دروازه' به تا مردمی که معبد دله دیشیردندک، صدقه آرگیره. ^۳ وختی آ شله مردک، پطرس و یوحناش بیندنده که گشانه دیشینده معبد دله، آوانکش صدقه آخاشته. ^۴ پطرس و یوحنا آ شله مردکه آک آپنده؛ پطرس آونه باتشه: «آما دییس!» ^۵ آ شله مردک آوان دیشته و منتظر به که آوه، آوه چی ای آدینده.

^۱ اما پطرس آونه باتشه: «از نه نقره دارم نه طلا، اما آ چی که دارم ته آدیم! عیسی مسیح ناصری نامنه بیض و بَمج!» ^۷ چاوش پطرس آ شله مردکه راسه بالسه یکتا و آوش یاگاک بیزانس. هَ لحظک شله مردکه پاهان و چوه زانو قَوَت یکتِه ^۸ اِشتن یاگاک بهشته و اِشتن پاهان سر بندرس، راه دگس. چاوش آجوره که وشتیلی و واز کردردشه خدایش شکر

موعوده مقدس روحش آرکته و آرکردشه چاما سرک، اِمه که اِسا ویندرا و اشنوسرا. ^{۳۴} چونکه داوود پادشا اِشتن صعودش نکه آسمانه را، ولی هنی باتشه که:

«خداوند چمن خداوند نه باتشه:

'چمن راسته دسک پِنش

^{۳۵} تا آدمی که اِشته دشمنان اِشته پا

جیرک درنم.»

^{۳۶} «پس خدا قوم، همبلنه یقینا بزاندِه اِم عیسی که شاما آوران صلیب سرک بوکوشته، خدا آوش هم خداوند و هم مسیحه موعود کردشه.»

^{۳۷} وختی آوان اِم لاوشان بَشَنوس، جوری ببنده که ایزه چوان دِلک خنجر آرشییه، پطرس نه و آدرین رسولان نه باتشانه: «ای براران، چه بکرام؟»

^{۳۸} پطرس آوان نه باتشه: «توبه بگراه و شاما هر کامین، عیسی مسیح نامنه شاما گناهان بخشسه بیینه را غسل تعمید بیگیرا که خدا مقدسه روحه عطا آرگیرا. ^{۳۹} چون اِم وعده شاما را و شاما خُورنداران را و همه‌ی کسانی را اِسه که دورنده، یانی هر کسی که خداوند چاما خدا آوه داد بکهر اِشتن وَر.»

^{۴۰} پطرس پر علوده لاواننه شهادتش بدا و آوش تشویق بکردنده، باتشه: «اِم ناخلفه نسله دسک اِشتن نجات بدبا!» ^{۴۱} پس کسانی که پطرسه پیامشان قبول بکه، غسل تعمیدشان یکتِه. هَ روجک حدودا سه هزار نفر آوان اضافه ببنده.

ایمانداران زندگی

^{۴۲} آوان اِشتن وقف تعلیم کتن رسولانک و علوده ایماندارنه مشارکت کردن و نانه پاره کردن و دعا یگرددشانه. ^{۴۳} آوه همه حیران ببنده

بکرده و آواننه دِشه معبد دله.^۹ همه‌ی مردم آوشان ببنده که مِترده و خدش شکر کردرده،^{۱۰} و یزانشانه آه، هه شله مردکی إسه که چوه پرائتر صدقه آرکتنه را معبد «فشنکه دروازه» وِر نشته؛ پس، آچی که چوه را اتفاق دگسه به، تعجبشان بکه و حیران ببنده.

پِطْرُس لاوان سلیمانه ایوانک

^{۱۱} ایزه که رآ مردک پِطْرُس و یوحنا همراه شیرده و آوانک جدا نیبیرده، تمام جماعت حیران 'سلیمان پادشا ایوانک' چوان طرفه را بیرویتنده.^{۱۲} وختی پِطْرُس إمش ببنده، جماعته دیشته و باتشه: «ای خدا قومه، چیه رآم کارک تعجب کردرا؟ چیه را آک آبیران آما دیشترآ، ایزه که چشی آما چاما قوتنه و دین داری نه، کاری کردمونه که اِم مردک راه بیشی؟^{۱۳} ابراهیمه خدا و اسحاقه خدا و یعقوبه خدا، چاما پیران خدا، إشتن خادم، عیسی جلال آدا، هه کسی که شاما آوران تسلیم بکه و پیلأُس والی وِرک آوران هاشا بکه، هر چند پیلأُسه تصمیم اِم به که عیسی آزاد بگره.^{۱۴} ولی شاما آقدوس و صالحران هاشا بکه و آخاشترانه چوه عوض ایگله قاتلی شاما را آزاد بیی.^{۱۵} شاما، آکسی ران که زندگی سرچشمه به بوکوشته، اما خدا آوش مردآن دلنه زنده آکه و آما چوه شاهد اِسمان،^{۱۶} و عیسی نامه و چوه نامه ایمان نه إسه که اِم مردک قوتش گته، اِم مردکی که آوه ویندرا و آزانا. ایمانی که چوه نامه واسطنه اِم مردک شاما همان چشمان پَرانک کامل شفاش دیته.

^{۱۷} «و اِسا ای براران، زانسرَم که شاما کار و شاما قومه پيله تران کار، نادانیک به.^{۱۸} ولی خدا هِم راه نه آچی ای که همه‌ی پیغمبران زواننه پیشگویش کرده به انجام بداشه: که

چه مسیح عذاب گشه.^{۱۹} پس توبه بگره و آگردا خدا طرف تا شاما گناهان پاک آبینده،^{۲۰} و تا آ زمان آرسه که خداونده طرفنه شاما را تازگی بابیه، و تا خدا مسیح موعوده شاما را بخرسانه، که پرائتر انتخاب بیه، یعنی هه عیسی^{۲۱} که گه آسمان آوه قبول کردش به تا روجانی که همه چی، مطابق آچی ای که خدا قدیم نه همه‌ی إشتن مقدسه پیغمبران زواننه واتشه، اتفاق دگنده.^{۲۲} موسی پیغمبر واتشه: "خداوند شاما خدا، شاما براران دلک، چمنه شواره پیغمبری، شاما را خرسانه؛ هر چی آشامانه واچه گه گوش آکرا.^{۲۳} هر کسی که آ پیغمبره لاوان گوش مکره، قوم دلک نابود بی."

^{۲۴} «همه‌ی پیغمبره نی، که سموئیله پَش بامنده، همبلنه ای صدا اِم روجان درباره پیشگویشان کرده.^{۲۵} و شاما، پیغمبران خُوردنان اِسران. آ عهدی وارث اِسران که خدا شاما پیران نه دوستشه. آدمی که ابراهیم نه باتشه: "إشته نسله واسطنه همه‌ی مردمی که زمینه سرکنده برکت گیرنده."^{۲۶} وقتی که خدا اِشتن خادم، عیسی انتخاب بکه، اول آوش بخرسانس شاما وِر تا شاما برکت بدیه، و اِم کارنه شاما، شاما شرورانه راهانک آگاردانه.»

پِطْرُس و یوحنا، یهودیان شورا پرانک

۴ پِطْرُس و یوحنا خلا مردم نه لاوشان کردرده که کاهنان و معبد ننگهبانان فرمانده و صدوقی فرقه علما، سر آرسنده.^۲ آوان چمه واسنه که رسولان مردم شان تعلیم دیرده و اعلامشان کردرده که عیسی، مردان دِلک زنده آبتیه، پر عصبانی بنده.^۳ پس آوانشان بگیتنده و چمه واسنه که نَسیر به، تا صباینه روج آوانشان زندانک نیا بداشتند.^۴ اما پر کسه آوانک که آ کلامشان آشنوسه

^{۱۱} ایزه که رآ مردک پِطْرُس و یوحنا همراه شیرده و آوانک جدا نیبیرده، تمام جماعت حیران 'سلیمان پادشا ایوانک' چوان طرفه را بیرویتنده.^{۱۲} وختی پِطْرُس إمش ببنده، جماعته دیشته و باتشه: «ای خدا قومه، چیه رآم کارک تعجب کردرا؟ چیه را آک آبیران آما دیشترآ، ایزه که چشی آما چاما قوتنه و دین داری نه، کاری کردمونه که اِم مردک راه بیشی؟^{۱۳} ابراهیمه خدا و اسحاقه خدا و یعقوبه خدا، چاما پیران خدا، إشتن خادم، عیسی جلال آدا، هه کسی که شاما آوران تسلیم بکه و پیلأُس والی وِرک آوران هاشا بکه، هر چند پیلأُسه تصمیم اِم به که عیسی آزاد بگره.^{۱۴} ولی شاما آقدوس و صالحران هاشا بکه و آخاشترانه چوه عوض ایگله قاتلی شاما را آزاد بیی.^{۱۵} شاما، آکسی ران که زندگی سرچشمه به بوکوشته، اما خدا آوش مردآن دلنه زنده آکه و آما چوه شاهد اِسمان،^{۱۶} و عیسی نامه و چوه نامه ایمان نه إسه که اِم مردک قوتش گته، اِم مردکی که آوه ویندرا و آزانا. ایمانی که چوه نامه واسطنه اِم مردک شاما همان چشمان پَرانک کامل شفاش دیته.

^{۱۷} «و اِسا ای براران، زانسرَم که شاما کار و شاما قومه پيله تران کار، نادانیک به.^{۱۸} ولی خدا هِم راه نه آچی ای که همه‌ی پیغمبران زواننه پیشگویش کرده به انجام بداشه: که

ایگله معجزه چوان دسنة انجام ببیه و اما نتانام آوه هاشا بکرام. ^{۱۷} اما تا ام جریان چمه پتر مردمه دلک چو دگسه نییه، گه ام مردکان قدغن بکرام که د عیسی نامه دربارہ هیچس نه لاوه مکرده.»

^{۱۸} آدمی هنی آوانشان داد بکردنده و قدغنشان بگردنده که هرگز عیسی نامه موعرنده و تعلیمی مَدینده. ^{۱۹} اما پطرس و یوحنا جواو آداشانه: «شما اِشتن داوری بگرا، کامین خدا نظرک درسته، شاماک اطاعت کردن یا خدای اطاعت کردن؟ ^{۲۰} چون آما نتانام آچی که ویندمانه و آشنوسمانه، مَوَاجام.»

^{۲۱} شورا اعضا، بعد از ام که پطرس و یوحناش پره تهدید بکردنده، آوانشان ول آکردنده، چون مردمه واسنه راهی نیوندشانه که آوان مجازات بکردنه. چون که همه‌ی مردم، چیا نی واسنه که اتفاق دگسه به، خدایشان ستایش کردرده. ^{۲۲} چون آشله مردکی که معجزنه شفاش کته به، چهل سالکش نی پتر داشته.

ایمانداران پطرس و یوحنا راشان دعا کردرده

^{۲۳} پطرس و یوحنا آزاد بیینه پش، آگردسندہ اِشتن رفقان ور و آچی که سران کاهنان و شیخان آواننه واتشان به، چوان را باتشانه. ^{۲۴} وختی ایمان داران اِمشان بشنوس، ای صدا خدا درگا شان دعا بکرده، باتشانه: «ای خداوندی که همه چیا حاکمش، ای خدای که آسمان و زمین و دریا و هر چی که چوان دلکه خلق کردره، ^{۲۵} ته اِشتن مقدسه روحه واسطنه چاما پییر رُواننه، اِشته خادم، داوود پادشانه، باتره:

«چیِه واسنه قومِه شورش کرندہ

به، ایمانشان بوغرده و مردکه حدودا پنج هزار نفر بنده.

^۵ صبا بیینه روج، قومه پيله تره و شیخان و توراته معلمین اورشلیمه شهرک هند یگرنه بیدا آبنده. ^۶ ام مجلسک، کاهن اعظم حنا و قیافا و یوحنا و اسکندر و کاهنه اعظمه همه ی خانواده آمیتیه بنده. ^۷ آوان پطرس و یوحناشان میدانک پا سر نیا بداشته، آوانک آپرسسشانه: «شاما چه قدرت و چه نامی نه ام کارران کرده؟»

^۸ آدمی پطرس خدا مقدس روحنه فِت آبه، چوان جواوک باتشه: «ای قومه پيله تره و شیخان، ^۹ اگم اوری چمه واسنه آما بازخواست کردرا که شله مردکی چاکیمان کرده، و آپرسرا آچنجوره شفاش گته، ^{۱۰} پس شاما همه و همه‌ی خدا قوم یزانا که عیسی مسیح ناصری نام نه اِسه که ام مردک شاما پرانک ساق و سالم و ندرسه، ه کسی نامنه که شاما، صلیب سرک آوران بوکوشته اما خدا آوش مردان دلک زنده آکه. ^{۱۱} هم عیسی، ه سگی اِسه که شاما بنایان آوران رد بکرده و اِسا بیبا اصلیه سیگ بییه. ^{۱۲} چوه غیراز هیچکسک نجات نییه، چونکه آسمانه جیرک علوده نامی آدمان آدیتیه بییه نییه تا آونه نجات بینام.»

^{۱۳} وختی آوان پطرس و یوحنا جراتشان بینده و یزانشانه که ببسواد و معمولیه آدمانی اِسندہ، تعجبشان بکرده و یزانشانه که عیسی نه بییتده. ^{۱۴} ولی چون آشله مردک که شفاش آرکته به، پطرس و یوحنا ورک و ندرسه به، آوان نتانشانه چی ای چوان ضد باجنده. ^{۱۵} اما دستورشان بدا که آوه مجلسک برشینده بر و اِشتن هند یگرنه مشورتشان بکه. ^{۱۶} آوان هند یگرنه باتشانه: «ام دو نفرنه چه بکرام؟ چون همه‌ی اورشلیمه مردم زانسرندہ

و مردمان بیخودی توطئه کردند؟
 ۲۶ زمین پادشاهه همدس ببینده،
 و فرمانروایان هندیگرنه بیدا آبیینده،
 خداونده ضد

و چوه مسیحه ضد.

۲۷ راس راسینه که یم شهرک، هیرودیس حاکم
 و پنتیوس پیلاتس، غیریهودیان و یهودیان نه،
 اشته مقدسه خادم، عیسی ضد که آور مسح
 کرده، همدس ببینده، ۲۸ تا آ چپانی انجام
 بدینده که اشته دس و اشته اراده، پرانتر معین
 کرده به. ۲۹ اِسا، ای خداوند، چوان تهدیدیان
 بینه و اشته خادمان لطف بکه تا همه جراتنه
 اشته کلامه باجنده، ۳۰ و اشته دسه نی شفا
 دیننه را دراز بکه و اشته مقدسه خادم، عیسی
 نامنه، علامت و معجزهان انجام بده.»
 ۳۱ چوان دعا کردنه پش، یاگپی که آگارک
 بیدا آبییه بنده بلرزس و همه خدا مقدسه
 روحنه فت آبنده، و خدا کلامشان دل و جرات
 نه واتردشانه.

ایمانداران هندیگره مال و اموالک شریک ببینده

۳۲ همه ای ایمانداران ای دل و ای جان
 بنده و هیچکس چی ای اِشتن مال و اموالک
 اِشتن کین نزانسه، بلکم همه چپیک هندیگرنه
 شریک بنده. ۳۳ رسولان پره قوتی نه، عیسی
 خداونده زنده آبیینه درباره شهادتشان آدیرده
 و خدا برکه فیض همه ای آواننه به. ۳۴ هیچکس
 چوان دلک محتاج نبه، چون هر کسی زمین
 یا کییه ای داشتشه، خورتشه و چوه پولش
 ۳۵ رسولان پا پرانک نیسشه، تا هر کسی احتیاج
 قدر همان میانک آبخسشه بیی. ۳۶ یوسف نی
 که لای قبیله و قیرسکین به، رسولان آوشان
 برنابا لقب دیته به، که چه معنی 'تشویقه زا'

اِسه، ۳۷ برنابا زمینی که داشتشه، بُوخروتشه و
 چوه پولش بوغرده بناشه رسولان پا پرانک.

حنانیا و سفیره

۵ اما ای نفر که چوه نام حنانیا به اِشتن زرن
 همراه که چه نام سفیره به، زمینه تیکه ای
 شان بُخورته، ۲ حنانیا کملی ای آ زمینه پولک،
 که چوه زرن خبر داشته یاگاش بدا و پوله بقیش
 بوغرده، بناشه رسولان پا پرانک. ۳ اما پطرس
 آونه باته: «ای حنانیا، چیه را بَشره شیطان
 اشته دلّه ایزه فت آگره که خدا مقدسه روح
 نه دوری باچی و کملی ای آ زمینه پولک اشته را
 نیا بداری؟ ۴ مگم چوه خورتنه پرانتر اشته کین
 نه؟ مگم چوه خورتنه پش نی آ پوله اختیار
 اشته دسک نبه؟ چی باعث بیه که اشته دلک
 انجوره فکر بکری؟ ته نه آدم نه، بلکم خدا نه
 دوری باتره!»

۵ وختی حنانیا اِم لاوانش بشنوسنده، یگس
 گله سر و البجل جانیش بدا! همه ای کسانی
 که اِمشان بشنوس پر بترسسنده. ۶ آدمی جوانه
 بامنده پران و آوشان کفنک آپیجس و پردشانه
 بر، دِخشاردشانه.

۷ سه ساعته پش، حنانیا زنه که اِم ماجراک
 بی خبر بیا، بامیا دلّه. ۸ پطرس آوک آپرسسشه:
 «منه باجه که زمین ران یم قیمت خورته؟»
 سفیره جواوش بدا: «آها، یم قیمت.»
 ۹ پطرس آونه باتشه: «چیه را هندیگرنه
 ساخت و پاخت بکردرانه تا خداوند روحه
 آزمایش بکرا؟ کسانی که اشته شوشان
 دِخشارده اِسا بره ینکنده و ته نی برنده بر.»
 ۱۰ البخل، سفیره نی پطرسه پاهان ورک
 جیگیسا و آوه نی جان بدا. وختی جوانه دشنده
 دلّه، بیندشانه که سفیره نی مردا. پس آوشانه
 نی برده بر، و چوه شوعر ورک دِخشاردشانا.

داد بکردنده و چند نفرشان بخرسانسه تا رسولان زندانک بوغرنده.^{۲۲} اما وختی مأموره بپشنده زندانه دلّه، رسولانشان نیوینده. پس آوه آگردسنده، و خبرشان آداه که: ^{۲۳} «آما بیندما نه که زندانه بره محکم دیوسه بنده. نگهبانه نی بران پرانک و ندرسه بنده. ولی وختی برمان آکردنده، هیچکسی مان زندانه دلک نیوینده.» ^{۲۴} وقتی معبد نگهبانان فرمانده و سران کاهنان ایم خبرشان بشنوس آک آبنده، فکر شان کردرده که: «ایم کاره آخر عاقبت چی بی؟»

^{۲۵} ایم موقع، ای نفر بامه و چوان راش خبر بوغرنده، که: «دیسّا، کسانی که شاما آورانان دژنده بنده زندان، ایسا معبد دلک و ندرسنده و مردمه تعلیم دیبرنده.» ^{۲۶} چاوش معبد نگهبانان فرمانده، مأموران نه بپشنده و رسولانشان بوغرنده، اما نه زورنه، چون ترسرنده مردم آوان سگ یدار بکرنده.

^{۲۷} وختی رسولان شان بوغرنده، آوانشان شورا پرانک پا سر نیا بداشتند. آدمی کاهن اعظم آوانک آپرسسشه، باتشه: ^{۲۸} «مگم آما شاما، پر قدغن نکرده که د ایم نام نه تعلیم مدیا؟ ولی شاما اورشلیمه شهران شاما تعلیم نه فت آکرده و گرانه ایم مردگه خونه درنا چاما گردن.»

^{۲۹} ولی پطرس و آدرین رسولان جواوشان آداه: «آما گه خداک اطاعت بکرام، نه آدمانک. ^{۳۰} چاما جدان خدا، عیسیش مردانک زنده آکه هه عیسی که شاما اوران صلیب سرک ببه و بوکوشرانه ^{۳۱} و خدا آوش برده کفا ایشن راسه دسه ور، و رهبر و نجاتدهنده بکردشه و فرصتش بدا تا خدا قومه توبه بکرنده و چوان گناهان بخشسه ببینده.» ^{۳۲} و آما ایم چیان شاهدمان، آجوره

^{۱۱} آدمی پره ترسی همه‌ی کلیسا و همه‌ی کسانی که ایمانشان بشنوس، بکتشه.

رسولان علامت و معجزان

^{۱۲} رسولان همیشه مردمه دلک پر علامت و معجزات شان انجام دسه و همه‌ی ایمانداران ای دل سلیمان ایوانک پیدا آپسند. ^{۱۳} اما هیچ کی جرأت نکردده چوان جمعه اضافه بیی، هر چند همه‌ی مردم آوانشان پر احترام نسه. ^{۱۴} خیلی از مردکانک و زلیانک خداوند شان ایمان بوغرنده و چوان جمع اضافه بیترنده، ^{۱۵} ایزه که حتی مریضانشان آوردنده شهر میدانان و آوانشان تختان و دوشکان سرک خوسانسّه تا وختی پطرس آگرانّه اوره، لااقل چه سادیمه، چوان بعضییان سرک دگنه که شفا آرگیرنده. ^{۱۶} مردم نی دسته دسته اورشلیمه دویر و اطرافه شهرهان نه آمیترنده و مریضان و کسانی که پلیده آرواح آوشان عذاب دسه، آوردردشانه، و همه شفایشان آرکترده.

رسولان زندانی ببنده و چاوش آزاد ببنده

^{۱۷} اما کاهن اعظم و همه‌ی کسانی که چه همراه بنده یعنی صدّوقی فرقه، پخیلی سردن دس به کار ببنده ^{۱۸} و رسولان شان بکتند، دیرندشاننده آ زندانی دلّه که همه جوهر آدم آگارک ایسه. ^{۱۹} ولی شوه را، خداونده ایگله فرشته زندانیه برش آکردنده و آوانش برآورده بر ^{۲۰} و باتشه: «پشا و معبدک بندرا و تمان ایم پیغامی که زندگی بخشه مردمه را بجا.» ^{۲۱} پس تولیصبی زو مطابق آچی که آوان نه واته بییه به پشنده معبد دلّه و مردمشان تعلیم بدا.

وختی کاهن اعظم و چوه همراهیه بامنده، همه‌ی شورا اهالی و همه‌ی یهوده شیخه شان

چاکه خبر دیتنک که عیسی هه مسیح موعود
إسه دس آنکتنشانه.

هف نفر انتخاب بین خدمت کردنه را

۱ روجانک که شاگردان تعداد پرت
آبیرده، یهودیانی که چوان زوان یونانی
به، یهودیانی نه که چوان زوان عبری به،
گیلابی شان پکرده که چوان وبوهلیان روجانه
غذا شهه درست آئنده. ۲ آ دوزده گله
رسول، تمام شاگردشان داد بکردنده و باتشانه:
«درست نییه که آما خدا کلامه موعظه ول
آگرام و چاما وقته بنیام مردمه غذا آدیام.
۳ پس ای براران، چمه واسنه شاما دلک هفت
نفر خوش نام که خدا روح و حکمت نه فتنده
انتخاب بکرات آوان إم کار سرک بنیام. ۴ ولی آما
چاما وقته دعا کردنه را و خدا کلامه خدمت
کردنه را وقف کرام.»

۵ لاپوی که رسولان باتشانه همان نظرک
چاک بامه. استیفان شان انتخاب بکرده. آ ایگله
مردکی به که ایمان و خدا مقدس روحنه فت
به، و ایزه نی فیلیپس، پروخروس، نیکانور،
تیمون، پارمناس و نیکولائوس که انطاکیک
یهودی بیته به، انتخاب شان بکرده. ۶ إم
مردکشان بوگردنده رسولان ور و رسولان
چوان را شان دعا بکرده، و چوان سرکشان دس
آنا و همه ی آوانشان بناننده إم خدمته سرک.
۷ پس خدا کلام همه یاگا پخش آبیرده و
شاگردان تعداد اورشلیمک پر آبه و یهوده
کاهنانک نی، ایگله پيله جماعتی ایمان شان
بوغرده.

استیفانه دستگیر بین

۸ استیفان فیض و قدرت نه فت به و پيله
علامت و معجزات مردمه دلک انجامش دسه.

که خدا مقدسه روح نی شاهد إسه، که
خدا آوش کسانى عطا کردشه که چوه
طابع إسنده.»

۳۳ وختی شورا اعضا إم لاوانشان بشتوسنده
ایینده عصبانی ببنده که رایشان به آوان
بوکوشنده. ۳۴ اما ای نفر فریسی فرقه علماک،
که چه نام گاملائیل به، و شریعته معلم به و
همه ی مردم آوشان احترام نسه، مجلسک پا
بندرس و دستورش بدا کملی رسولان بیرنده بر.
۳۵ چاوش کسانى که وا بنده نه باتشه: «ای
یهودیان، شاما هواس جمع بیی که گرانه إم
آدمان نه چه بکرا. ۳۶ چون پرائتر، ایگله مردکی
که چه نام تئوداس به بهشت که إدعاش گرده
إشتن را کسی إسته، و حدودا چهار صد نفر
نی إشتن دویر و ورک بیداش آکرده به. ولی آ
کوشته ببه و چوه دار و دسته نی همه تارومار
ببنده. ۳۷ چوه پش، جلیلیه یهودا، سر شماری
موقع شوررش بکرده و ای دسته نی إشتن پشه
ببردشه. اما آ نی از بین پشه و چوه دار و دسته
پخش و پلا آبنده. ۳۸ پس إم جریان واسنه نی
شاما سفارش کرم که إم آدمانک دس آگیرا
و آوان نه کاری مدارا. چون اگم چوان قصد
و نیت انسانی بیی، یاگای آیرسه. ۳۹ اما اگم
خداک بیی، شاما نتانا چوان پرائنه بیگیرا، چون
ممکنه ایزه خدا نه بجنگا!»

۴۰ پس آوه گاملائيله نصیحتشان گوش آدا
و رسولانشان داد بکردنده، آوانشان إشلاق
بیزینده و قدغن بکردنده که د عیسی نام نه
لاؤی مکرند، چاوش اجازشان آدا رسولان
پیشینده.

۴۱ پس رسولان شورا اعضا ورنه شادینه
برشنده بر، چون آوان لایق بنده که عیسی نام
واسنه بی حرمتی بیبینده. ۴۲ و آوه هر روح،
چه معبدک و چه کییه هانک، تعلیم دینک و

۴ «پس، ابراهیم سرزمین گلدانیانک برامه بر و پشه خرانک زندگیش بکرده. ابراهیمه پیر مردنه پش، خدا آوش کوچ بدا إم سرزمینی که اوری آوک زندگی کردرا. ۵ با إم حال خدا حتی ای وجبه قدر نی زمین، ابراهیمش ارث آنده؛ ولی وعده آداهش که آزمینه، آوه و چوه پش آدیه چوه نسله، هر چند ابراهیم آدمی حلا خُردنیشی نداشت. ۶ خدا ابراهیمنه باتشه: "اشته نسل غربته سرزمینک ایگله خَلکه شوار زندگی کرده و چار صد سال آوان اسیر کرده و آوان ظلم گریده." ۷ خدا هنی اونه باتشه: "از آ قومی که آوان چوان اسیرنده، مجازات کرم، و چوه پش، چمن قومه آ سرزمینه شینده و انگارک من پرستش گریده." ۸ و خدا ختنه کرده عهدش آدا ابراهیم. پس اسحاق، ابراهیمه را دنیا بامه و وقتی اسحاق هش روجه به آوش ختنه بکرده. اسحاق یعقوب په په، و یعقوب نی دوزده گله پاتریارخه په به یعنی چاما دوزده گله پيله جد.

۹ «ولی پاتریارخه پَخیلی سَرَدن، یوسفشان بوخروته به مصریان. ولی خدا یوسف نه په ۱۰ و یوسفش چوه همه ی مُصیبَتانک نجات بده. خدا آوش حکمت آدا، و فرعون نظرک آوش عزیز گرمی بکه، ایزه که یوسفش، مصر فرمانروا و اِشتن درباره رئیس بکه.

۱۱ «چاوش تمام مصر و کنعانک برکه قَحطی و مصیبتی ببه و چاما اجداد، هیچ چی خُردنه را نیویندشانه. ۱۲ اما وقتی چاما جد یعقوب، پَشَتوسه که مصرک گندم پیدا بی، اولین سَفَره را چاما اجدادش بِخِرسانس آگا. ۱۳ دُومین سفر را، یوسف اِشتن، اِشتنش براران آزائِس و فرعون، یوسفه خانوادنه آشنا ببه. ۱۴ یوسف بخرسانسشه که چوه په یعقوب و

۹ چاوش چن نفر ایگله عبادتگاهی اعضاک که چوه نام معروف به 'آزاد بیبه کسان عبادتگاه'، به، اِستیفانه بحثشان بکرده. آوه قیروانه یهودیانک و اسکندریه، و کیلیکیه و آسیا اهالیک بنده. ۱۰ ولی آوه نتانسر دِشانه آ حکمت و خدا روح وُرک که استیفان چوه واسطنه لاوش کرده، چوه پُرانک بندرنده. ۱۱ پس آوان چند نفرشان نوینی وادار بکه تا باجنده: «آما اِشنوسامنه که استیفان، موسی پیغمبر و خدا نه کفر واتردشه.»

۱۲ آوان مردم و شیخان و توراته معلمین شان اِستیفان ضد فت آکرده و آوه آرینده استیفانه سر، آوشان بگِته و بیردشانه شورا وُر. ۱۳ آوان چند گله دوریه شاهد نی بوعدشانه که واتردشانه: «إم آدم، إم کارک دس آنیگیره و اُزون مقدسه معبد و شریعته بدی واتر. ۱۴ چون آما اِشتن بشنوسامنه که واتردشه إم عیسای ناصری إم یاگا خرابه گره و رسم و رسوماتی که موسی آماش آدیه، عوض کره.» ۱۵ هم موقع، همه ی کسانی که شورا دَلک نشته بنده، استیفانه آک آبنده و بیندشانه استیفانه دیم ایگله فرشته دیمه شوار به.

استیفان اِشتنک دفاع کره

۷ کاهن اعظم استیفانک آپرسسشه: «إم لاوه راستنده؟»

۲ استیفان باتشه: «ای براران و ای پیران، چمن لاوان گوش آدیا! پُر جلال خدا، آدمی که چاما جد ابراهیم پیغمبر، بین النهرین منطقک به و حلا کوچش کرده نیه خران، چوه را ظاهر آبه ۳ و اونه باتشه: "اشته سرزمین و اِشته خویشان ول آکه، بشه آ سرزمینی که از تِه آمانم."»

موسی دو نفرش ببیند که هندگیرنه دعوا کردند، و اَم نیتنه که آوان آشتی بدیه، باتشه: "ای مردگان، شاما هندگیرنه براران، چیه را هندگیرنه بدی کردارا؟"

۲۷ «اما آ مردکی که اِشتن قونشونش بدی گدرده، موسیش توم ییزی کنار و باتشه: "کی تیش چاما را حاکم و داور کرده؟ ۲۸ گره من نی بوکوشی، آجوره زه که آ زیر آ مصریه مردکر بوکوشته؟" ۲۹ وختی موسی اِمش بشنوس، دوشته و پشه مدیانه سرزمینه را و آگارک غریب ببه و آگارک دو گله زا صاحب ببه.

۳۰ «چهل سال اورد. ای روج بیابانک، سینا کوه نزدیکیک، ایگله فرشته‌ای ایگله وش آکته بنه‌ای گرها دلک موسی را دیار آبه. ۳۱ موسی آ منظره ویندیک مات آبه. وختی پشه پران تا نزدیکنه دیبسه، خداونده صص چوه را بامه که باتشه: ۳۲ "از اَم اشته اجداده خدا، ابراهیم و اسحاق و یعقوبه خدا، آزم. " ترسک موسی جان لرزسره و د جرائتش نکه دیبسه.

۳۳ «خداوند آونه باتشه: "پاقابه اشته پاچک برآور، چون یاگی که چه سرک وندرش مقدس زمین اِس. ۳۴ یقین بزبان از چمن قومه مصیبتیه مصرک ویندمه و چوان آه و نالم آشنوسه، و آمیم جیر تا آوان نجات بدم. اِسا بوره تا ته بخرسانم مصر."

۳۵ «هم موسی که چاما مردم آوشان رد بگرده و باتشانه: "کی تیش چاما را حاکم و داور کرده؟" خدا هم مردکش خرسانسه به تا چوان حاکم و نجات دهنده ببی. آفرشته ای واسطنه که ایگله وش آکته بنه ای دلک آوه دیار آبه. ۳۶ هم موسی به که مصرک و سوهیره دریا

همه‌ی چوه خانواده که همبلنه هفتاد و پنج نفر بنده، مصرک بوغرنده چوه ور. ۱۵ یعقوب بامه مصر و آگارک بمرده. هم یعقوب و هم چاما اجداد؛ ۱۶ اما چوان جنازشان آگاردنس شکیمه شهره را و مقبره‌ای دلک دخشاردشانه که ابراهیم، آوش حموره زارانک نقرنه خرییه به.

۱۷ «ایزه که خدا وعده انجام بیینه موقع ابراهیمه را نزدیک آبیبرده، چاما مردمه تعداد نی مصرک پر آبیبرده، ۱۸ تا اَم که ایگله علوده پادشاهی بامه که یوسفش آزانسه. ۱۹ آ پادشا چاما قوم نه حبله نه رفتارش بکرده و چاما اجدادنه پر ظلمش بکه و آوانش مجبور بکدرنده که اِشتن شت آخره خوردنان برک ول آدینده تا زنده مماننده.

۲۰ «ایزنه روزگاری به که موسی پیغمبر دنیا بامه. آو خدا چشمانک پر خوشگله خردنی به. موسی سه ماه اِشتن پیتر کییک پيله آبه. ۲۱ وختی موسی شان برک ول آدا، فرعونه دته آوش بوغرده و قبولش بکرده و اِشتن زار شوار آوش پيله آکه. ۲۲ ایزه موسی مصره ثمان حکمتش باموته و لاوه کریک و کردارک قوتش بکته.

۲۳ «وختی موسی چل ساله به، چوه دلک دگس که اِشتن براران یعنی یعقوبه نسله وضع و اوضاع بیینه. ۲۴ وختی بیندشه ایگله مصریه مردکی، ایگله آوان ظلم کرد، چوه پشت برامه و آ مصریه مردکش بوکوشته، و آ مظلومه حقش آرکته. ۲۵ موسی خیالش گدرده چه براراه فهمنده که خدا گشه چه دینه آوان نجات بدیه، اما آوان نفهمس. ۲۶ صباینه روج،

۴۴ «چاما اجداد بیابانک شهادته خیمه نی
 اِشتنشان داشته، هَ خیمه‌ای که موسی آوش
 خدا دستورنه، مطابقه نمونه‌ای که ویندش به،
 رَچش آکرده. ۴۵ چاما اجداد آدمی که یوشع
 رهبر به، شهادته خیمه شان اِشتن نه بوغرده
 کنعانه سرزمینه را، آدمی که خدا چاما اجداده
 چَشمه پَرانک قومش بَرکردنده بَر، آرکتشانه،
 و آ خیمه تا داوود پادشاه موقع آگارک بمانده.
 ۴۶ خدا، داوود پادشاش لطف بکرده و آ،
 خداک گوسردشه که یعقوبه خدا را ایگله کییه
 رچ آکره. ۴۷ ولی سلیمان پادشا به که خدا راش
 کییه ای رچ آکه.

۴۸ «هر چند که خدای متعال آ کییه هانی
 که آدمه دسنه رچ آبیپنده نوندرد، آجوره که
 اِشعیا پیغمبر واتشه که:

۴۹ «"خداوند واتر:

'آسمان چمن پادشاهی یه تخته و زمین

چمن پا جیره کِیل!

چمن را چه کییه ای رچ آکرده؟

چمن استراحته یاگا کاریه؟

۵۰ مگم چمن دسه نه همه‌ی اِم چیمیم رچ

آکرده نینده؟"

۵۱ «ای یاغیه مردم، ای کسانی که شاما
 دِلان و شاما گوشان ختنه بیّه نینده! شاما نی
 شاما اجداده شوار همیشه خدا مقدس روحه
 ضد چَوه پَرانک مقاومت کردرا. ۵۲ کامین
 پیغمبر اِسّه که شاما اجداده دستک اذیت
 و آزار بییه نییه؟ آوان حتی آ پیغامبرانی
 که پیشگویشان کرده به آ صالح آپیّه،
 بوکوشتشانه؟ و اِسا شاما آ صالح ران تسلیم
 کرده و چَوه قاتل بییران، ۵۳ شامایی که شریعتی
 که فرشته‌هان واسطه نه شاما را آرسه، آرکترانه،
 اما آوانکران اطاعت نکه.»

وَرک و بیابانک چهل سال چوان را علامتان و
 معجزانش انجام بداه و چاما مردمش مصرک
 برآورده بر.

۳۷ «هم موسی، یعقوبه نسلنه باتشه: "خدا
 شاما براران دَلک، ایگله پیغمبری، چمنه شوار
 شاما را خرسانه." ۳۸ اِم هَ موسی به که بیابانک
 جماعتنه همراه به. و آ فرشته ای همراه که
 سینا کوهک آونه لاوش بکه، و ایزه نی چاما
 اجداد نه همراه به؛ موسی زندگی بخشه کلامش
 آرکته تا آراسانه اما.

۳۹ «ولی چاما اجداد آوکشان اطاعت نکرده،
 آوشان رد بکرده و اِشتن دِلک رایشان به
 آگردنده مصره را. ۴۰ آوان هارون نه باتشانه:
 " چاما را خدایان رچ آکه که چاما پَران
 پَران بییشینده، چون نِزانسرام اِم موسی ای که
 آماش مصر سرزمین نه برآوردشه، چَوه سر چه
 آمییه!" ۴۱ آ روجانک به که ایگله بُتی، گوگه
 شوار رَچشان بکه و چَه را، قربانیشان بگرده
 و آ چی واسنه که اِشتن دسنشان رچ آ کرده
 به، جشنشان بکته. ۴۲ ولی خدا آوانکش دیم
 دِگاردنس و آوانش ول آکرده تا آسمان و
 مانگ و آستاره‌هان پرستش بکرده؛ آجوره ر که
 پیغمبران کتابک نیویشته بیّه:

«"ای یعقوبه ایل و تبار، مگم آ چهل

سالک که بیابانک بران،

چمن را سر آبریه حیوان و قربانی

بوعردرانه؟

۴۳ شاما مُلوکه بته خیمه و رفانه بته

آستاره ران بر پا بکه.

و اِم بتان که شاما آوانران پرستش کرده

را رچ آکرده.

پس از نی شاما تبعید کرم بابله آ

طرفه را."

استیفانه سگیدار بین

گرسه، زلیان و مردکانش برآوردنده بر و درنده زندانک.

فیلیپس سامرک عیسی درباره تعلیم دییه

۴ آ ایماندارانی که اذیت و آزار بیینه واسنه، پخش و پلا آبییه بنده، هر یگا که شسنده، خدا کلامه شاد خبرشان دسه. ۵ فیلیپس نی بیه سامره ایگله شهران را و آگاه مردمه را مسیحه درباره تعلیمش دسه. ۶ پره جماعتی وختی فیلیپس لاوانشان بَشَنوسه و معجزاتی که انجام دیردشه بیندشانه، دَقْتِنه آ چینی که وائرَدشه گوششان آدیره؛ ۷ چون پلیده ارواح ناره گشان و بلنده صصنه، پر کسانک که چوان گرفتار بنده، آمپردنده بر و پر کسه قَلجانک و شلانک، شفاشان بکنه. ۸ چمه واسنه آ شهر پيله شادی نه فِت آبه.

جادوگره شَمعونه ایمان آوردن

۹ آ شهرک مردکی زندگیش کرده که چه نام شَمعون به، آ، پُرانتر سامره مردمیش اِشتن جادوگری نه حیران کرده به و اِدعاش گرده که اِشتن را کسی اِسه. ۱۰ همه، پيله و ویلیک، چه لاوشان گوش آدسه و وائرَدشانه: «إم مردک هه خدا قدرت اِسه که اونه پيله قدرت، و اِجنده.» ۱۱ مردم چه لاوشان گوش آدیره، چون پر مدتی به اِشتن جادوگری نه، آوانش حیران کرده به. ۱۲ ولی وختی مردم، فیلیپسه پیغام نه که خدا پادشاهی شاده خبر و عیسی مسیح نامه درباره به، ایمانشان بوَعَرده، همیلنه، چه مردک و چه زلی، غسل تعمیدشان بکنه. ۱۳ حتی شَمعون نی ایمانش بوَعَرده و تعمید کتنه پَش، همیشه فیلیپسه همراه به. و شمعون پيله علامت و معجزاته ویندنه که فیلیپسه انجام دسه، حیران بیه.

۵۴ شورا اعضا وختی إم لاوانشان بشنوسه، عصبانیتک داغشان بکرده و چه واسنه اِشتن دندانشان هندیگر سرک سیخ دیره. ۵۵ اما استیفان خدا مقدس روحنه فت آسمانه آک آبییه به، خدا جلالش بینده و عیسیش بینده که خدا راسه دسه وِرک وِندرسه به. ۵۶ اِستیفان باتشه: «إسا آسمانان ویندرم که آبیینه و انسانه زا ویندرم که خدا راسه دسه وِرک وندرسه.»

۵۷ ولی آوه اِشتن گوشه شان بگتنده، بلنده ناره ای بیژیشانه و همه هندیگرنه حمله شان بکرده استیفانه طرفه را ۵۸ و گشسنگشس، آوشان شهرک برده بر، سِگ ددار بگرده. کسانی که شاهد بنده، اِشتن خلوعشان برآورده و بناشانه ایگله جوانه مردکی پاهان وِرک که چه نام سولُس به.

۵۹ وختی استیفان شان سِگ ددار کردرده، آ، بلنده صصنه باتشه: «ای عیسای خداوند، چمن روچه قبول بکه!» ۶۰ چاوش زانوش بیژی و بلند صصنه جرش بکه که: «خداوند، إم گناه چوان حساب مَنه.» اِمش باته و جانیش بدا.

سولس کلیسا اذیت و آزار کره

۸ سولُس، استیفانه کوشتننه موافق به. آ روجه پَش، پَره اذیت و آزار اورشلیم کلیسا را شروع ببه، ایزه که رسولان غیراز، همه ی ایمان داره، یهودیه منطقه و سامره منطقه را پخش و پلا بینده. ۲ چند گله خدا شناسه مردکان استیفانه جنازشان دِخشارده و چوه را پيله عزاداری شان بکنه. ۳ اما سولُس، بد جور غیضه نه کلیساش حمله کرده و کییه به کییه

فیلیپس و دربارہ خواجہ

۲۶ آدمی خداوندہ ایگلہ فرشتہ فیلیپس نہ باتشہ: «بیض و پشہ جنوبہ طرف، آ راہی کہ اورشلیم نہ شی غزہ را. آ راہ بیابانہ دِنہہ اسہ» ۲۷ پس فیلیپس پھشت و پشہ، راک خواجہ مردکی بیندشہ کہ حبشہ کین بہ. آ حبشہ ملکہ ایگلہ درباریانک بہ کہ چوہ نام 'گنداکہ' بہ و ملکہ خزانہ دار بہ. آ خواجہ مردک آمیہ بہ اورشلیم تا خدا پرستش بکرہ. ۲۸ اسا آگردسردہ، اِشتن آرابہ دلہ نشتہ بہ و اِشعیای پیغمبرہ کتابش خواندرہ. ۲۹ آدمی خدا روح فیلیپس نہ باتشہ: «پشہ پُران و آ آرابہ نہ ہمراہ بَیش».

۳۰ پس فیلیپس بیرویت ارابہ طرف و بَشتوسشہ کہ دربارہ خواجہ اِشعیای پیغمبرہ کتابہ خواندر. آونہ باتشہ: «آ چی کہ خواندری، فہمِ سَری؟»

۳۱ دربارہ خواجہ باتشہ: «چُنجورہ تانم بفہم، اگم کسی من راہنمای مکرہ؟» پس فیلیپس کیش خواہش بکہ دِنشہ آرابک و چوہ وُرک بِنشہ. ۳۲ خواجہ، مقدسہ کتابہ اِم بخشش خواندرہ کہ واتردشہ:

«درست، ایگلہ پستی شوار کہ آوہ بردندہ سر آبرندہ،

و ایگلہ وُری شوار کہ اِشتن پشمہ آبران وُرک ساکتا،

آ، آجورہ اِشتن گرش آنکہ.

۳۳ چہ حقیر بیینہ موقعک، عدالت آوک دریغ بہ؛

۱۴ وختی رسولان اورشلیمک خبردار ببندہ کہ سامرہ اہالی خدا کلامشان قبول کردہ، پطرس و یوحنا شان بخرسانسہ چوان وُر. ۱۵ آ دو نفر بامندہ سامرہ و سامرہ مردمہ راشان دعا بگردہ تا خدا مقدسہ روحہ بیگیرندہ، ۱۶ چون خلا خدا مقدس روح چوان ہیچ کامین را نازل بییہ نہ، بلکم فقط عیسای خداوند نامنہ تعمیدشان کتہ بہ و بس. ۱۷ پس پطرس و یوحنا اِشتن دسشان، آنا چوان سر و آوان خدا مقدسہ روحشان آرکتہ.

۱۸ وختی شَمعون بیندشہ کہ رسولان اِشتن دسہ آیندہ مردمہ سر و آوہ خدا مقدسہ روح آرکترندہ، کملی ای پول بوگردشہ و ۱۹ رسولان نہ باتشہ: «اِم قدرتہ من نی آدیا تا ہر کسی سر دس آتیم، خدا مقدسہ روحہ بیگیرہ».

۲۰ ولی پطرس آونہ باتشہ: «اِشتہ نقرہ تنہ نابود بیی! چون خیالر بکہ کہ تانی خدا ہدیہ پول نہ پُخری! ۲۱ تہ اِم خِدَمَتک ہیچ سہم و نقشی ندارِی، چون اِشتہ دِل خدا نہ ای نییہ. ۲۲ پس اِشتہ اِم شرارتک توبہ بکہ و خداوندک آخاز تا بلکم اِشتہ دلہ اِم فکر بَخِشِ سہ بیی؛ ۲۳ چون ویندَرَم کہ اِشتہ وجود تلی و گناہ اسیرہ».

۲۴ شَمعون باتشہ: «شاما چمن را خداوند وُرک دعا بگرہ تا آ چی کہ باترانہ چمن سر مایہ».

۲۵ پطرس و یوحنا بعد از اِم کہ شہادت آداشانہ و خداوندہ کلامشان اعلام بکہ، آگردسندہ اورشلیم را و راک سامرہ خیلی دہانک انجیلہ شاد خبرشان اعلام کردردہ.

کی تانه چوه نسل دربارہ لاؤہ بکرہ؟
چون چوه زندگی زمینه سرک آوک
آرکتہ بہہ.

۳۴ خواجه، فیلیپس نہ باتشہ: «خواہش کرم منہ باجی کہ پیغمبر انگارک چی کی دربارہ لاؤہ کردر، اِشتن دربارہ یا علودہ نفری دربارہ؟» ۳۵ پس فیلیپسہ شروع بکہ لاؤہ کردن و کتاب مقدسہ ہ بخش نہ شروعش بکرده، عیسی دربارہ شادہ خبرش آدہ. ۳۶ ہ جورہ کہ راک پَران شیترندہ، آرسسندہ یاگپی کہ اُ سبہ. خواجه باتشہ: «دیس، اِمین او! اِسا چی تانہ چمن پَرانہ بیگیرہ غسل تعمید مَگیرم؟» ۳۷ فیلیپس باتشہ: «اگم تمام اِشتہ دل نہ ایمان آوردَرہ، ہیچی اِشتہ پَرانہ نیگیرہ.» خواجه باتشہ: «ایمان دارم کہ عیسی مسیح خدا ز اِسہ.»

۳۸ خواجه دستورش بدا آرابہ نیا بدارندہ، و فیلیپس و خواجه، ہر دو نفر دِشنده او دلہ و فیلیپس آوش غسل تعمید بدا. ۳۹ وختی کہ اُونہ بَرآمندہ، ایرادن خداوندہ روح فیلیپس اگتہ و بَتردشہ و خواجه دَ آوش نیویندہ، و شادی نہ اِشتن راہ بشہ. ۴۰ اما فیلیپس اِشتن، آشدود منطقہ دلک بیندشہ. اَ تمان اَ منطقہ شہران دلک گردسہ و انجیلہ شادہ خبرش آدِسہ، تا آرسس قیصریہ شہرہ را.

سولس ایمان آوردن

۹ ولی سولس کہ آجورہ خداوندہ شاگردش تہدید کردردندہ و چوان کوشتنش ادامہ دِسہ، پِشہ کاهنہ اعظم وَر ۲ و آوک نامہہانی آخاستشہ دمشق عبادگاہان را تا کسانی کہ عیسی پیروندہ و آواننہ اہل طریقت واجندہ، چہ مردک چہ زلی، دستگیر بکرہ و بوغرہ اورشلیم.

۳ راک، وقتی سولس دمشقہ آرسدہ، ایرادن ایگلہ نوری آسماننہ بامہ و چہ دویک دِگس ۴ سولس گلہ سر بگس، صصی بِشَنوسشہ کہ آونہ باتشہ: «شائول، شائول، چیہ را من اذیت آزار کردری؟»

۵ سولس باتشہ: «خداوند، تہ کیپش؟» جواو آداسہ: «از ہ، عیسی اِسم کہ تہ آوہ اذیت و آزار کری. ۱ اِسا، بیض و پِشہ شہرہ را. اگا تہ نہ واٹہ بی کہ گہ چہ بکری.»

۷ سولسہ ہمسفرہ زوانہ گیرسہ پندہ و وندرسہ بندہ؛ آوان صصشان آشنوسردہ، اما کسی شان نیویندردہ. ۸ سولس گلہ سرنہ بہشت، با اِم کہ چہ چشمہ آواج بندہ اما نِتانسشہ چی ای ببینہ؛ پس چہ دسشان بگتہ و آوشان بیردہ دمشق. ۹ سولس سہ روج کور بہ و چی ای یخردشہ و آنخردشہ.

۱۰ دمشقک عیسی ایگلہ شاگردی زندگیش کردہ کہ چہ نام حَنانیا بہ. خداوند رؤیاک آونہ باتشہ: «حَنانیا!»

حَنانیا جواو آداسہ: «بلہ خداوند، بارکم.» ۱۱ خداوند حَنانیانہ باتشہ: «بیض و پِشہ ایگلہ کوچہای کہ چہ نام 'راست' اِسہ، پش و یھودا کییک سولس تارسوسی سراغہ بیگی. اَ دعا کردر ۱۲ و رویاک ایگلہ مردکیشی بیندہ، کہ چہ نام حَنانیا اِسہ، کہ آیہ و چہ سر دَس آنیہ تا آہنی بینہ.»

۱۳ اما حَنانیا جوابش بدا: «خداوند، پر کسانک اِم مردکہ دربارہ آشنوسمہ کہ اِشتہ مقدسانش اورشلیمک اذیت و آزار کردندہ. ۱۴ و انگارک نی سران کاهنان طرف نہ اِم اختیار دارہ تا ہر کسی کہ اِشتہ نامہ باجہ، دستگیر بکرہ.»

۱۵ ولی خداوند حَنانیانہ باتشہ: «پِشہ، چون کہ اِم مردک وسیلہ ای اِسہ کہ از آوم

ای دلک بنا و شهره دیواره خُله نه آوشان یُخرسانسه جیره را.

۲۶ وختی شائول آرسس اورشلیم، آخاستِشه تا شاگردان جمعک اضافه بیی، اما همه آوک ترسردنده، چون باورشان نکردرده که آ راس راسینه عیسی شاگرد بییه بیی. ۲۷ اما برنابا، شائولش آگته و بوغردشه رسولان وُر، باتشه که چُنجوره دمشقه راک خداوندش وینده و خداوند چنچوره شائولنه لاوه کرده و آو چنچوره دمشقک جراتنه عیسی نام نه تعلیم دییسه. ۲۸ پس شائول چوان وُرک بندِرس و اورشلیمک آزادانه آمسه و شسه و جراتنه خداونده نام نه تعلیمش دسه. ۲۹ آ یهودیانی نه که چوان زوان یونانی به، لاوش کرده و بحث گردشه، ولی چوان نیتِ اِم به که شائوله بوکوشنده. ۳۰ وختی براران اِم ماجراک خبر دار ببنده، شائولشان ببه قیصریه شهره را و آگاردنه آوشان بخرسانسه تارسوسه شهره را.

۳۱ انچوره کلیسا، تمان یهودیه و جلیل و سامِرک آرامش داشتشه و قوت بکتشه. ایمان داران خداونده ترسک زندگی شان کرده و خدا مقدسه روحه تشویقنه هر روج چوان تعداد پر آبیره.

اینیاسه شفا

۳۲ پطرس که همه ی آ نواحیک گردسه، بشه لُده شهره را تا مقدسانی که آگارک زندگی کردرنده بییه. ۳۳ آگارک ای نفرش ببنده که چه نام اینیاس به و هشت سال فلج و کییه دِگن به. ۳۴ پطرس اونه باتشه: «اینیاس، عیسی مسیح ته شفا دِیه. بیض و اشته یگا آپرچین!» آ، البجل بهشته. ۳۵ همه ی لُده و شارونه مردم آوشان ببنده و خداوندشان ایمان بوغرده.

انتخاب کرده تا چمن نامه، غیریهودیان و چوان پادشاهان و یهودیان را اعلام بکهر. ۱۶ از آوه آمانم که چمن نامه واسنه گه چه رنجی بکشه.»

۱۷ پس خنانیا را دِگس و بْشه آ کییه دله. اِشتن دسانش آنانده چه سَرک، باتشه: «شائول، برا، خداوند یانی هَ عیسی که وختی آمیردش یا، راک اِشته را دیار آبه، منش بخرسانسم تا هنی بتانی بیی و خدا مقدسه روحنه فت بیی.» ۱۸ هَ لحظه ای چی ای ایگله پولک شوار شائوله چشمانه جیگیس و آ هنی بتانسنشه بینه و بېشته غسل تعمیدش بکته. ۱۹ چاوش غذاش بْخه و اِشتن قوتش بکته.

شائول عبادتگاه دلک عیسی درباره لاوه کره

شائول چند روجی اِشتن شاگردان نه دمشقک بماند. ۲۰ آ البجل عبادتگاهانک اِم پیغامش اعلام کردرده که عیسی خدا زا اِسه. ۲۱ هر کسی چوه پیغامش آشنوسرده حیران بیترده و واتردشه: «مگم اِم هَ کسی نییه که اورشلیمک کسانی دلک که عیسی نامشان زوانه سر آورده آشوب به پاش کرده. مگم چمه واسنه آمییه نیه اِنگا تا آوان دستگیر بکهر و بره سران کاهنان ور؟» ۲۲ ولی شائول روج به روج پرتَر قوتش کترده و دلیلانی آوردردشه که نییبرده رد کردن و دمشقییه یهودیانش زانو درنده و ثابتش کردرده که عیسی، هَ مسیح موعود اِسه.

۲۳ پر روجان اوردنه پَش، یهودیان توطئه شان بکرده که شائول بوکوشنده. ۲۴ اما شائول چوان نقشک خبر دار به. آوه شو و روج شهر دروازه شان کیشک دیبرده تا آوه بوکوشنده. ۲۵ ولی شائول شاگرد شَبانه آوشان ایگله سَب

۲ کرنلیوس ایگله دیندار مردکی به، آ و چوه خانواده همبلنه خداترس پنده. گرنلیوس دس و دل فرایی نه فقرانش کمک کرده و همیشه خدا درگاه دعا گردش. ۳ ای روجی دویر و بره ساعت سه ناهار پیش، رویاک واضح بیندشه که خداونده ایگله فرشته بامه چه ور و باتشه: «گرنلیوس!»

۴ گرنلیوس ترس نه آوه ديشته و باتشه: «چی، آقا!»

فرشته باتشه: «اشته دعا و صدقه‌هان ایگله یادگاری هدیه شوار آرسنده خدا حضور. ۵ اِسا چن نفره بخرسان یافا شهر تا شمعون معروف به پطرسه بوعرنده اِنگا. ۶ ایگله دبّاغی ورک میهمانه که چه نام شمعون اِسه و دریا ورک کییه داره.»

۷ وختی آ فرشته‌ای که آونه لاوش کردرده چوه ورنه پشه، گرنلیوس دو نفر اِشتن خادمانک و ایگله اِشتن وفادار سربازانکش، داد پگرده اِشتن ور. ۸ کرنلیوس تمام جریانش چوان را باته و آوانش بخرسانسه یافا.

۹ صبابینه روج، ناهاره موقع، وختی راک پنده و شهره نزدیک آبیردنده، پطرس اِشه کییه بام سر تا دعا پگره. ۱۰ پطرس اگارک وشیرش آبه و رایش به چی ای پخره. وقتی که غذاشان حاضر کردرده، بشه خلسه دلّه. ۱۱ آ حالک بیندشه که آسمانه آبنده و ای چی ای ایگله یکه سفره‌ای شوار که چهار گوشه نه آکرسا، آمیردیه جیر زمینه طرف را. ۱۲ آ سفره سرک، همه جوهر حیوانان و خزندان و پرندان نه فِت به. ۱۳ آدمی صصی چوه گوش آرسس که واتردشه: «پطرس، بیض، سر آبر و بخه!» ۱۴ پطرس باتشه: «اصلاً، خداوندا، چون از هرگز حرامه چی یا نجسه چی یو زیم نییه.»

۳۶ شهر یافاک ایگله شاگردی زندگیش کرده که چه نام طابیتا به. یونانیان زوانک طابیتا نه دورکاس واتشانه که چه معنی آهو اِسه. اِم زلی اِشتنش، چاکه کاران را وقف کرده به و فقیرانش کمک کرده. ۳۷ هَ روجانک طابیتا مریض آبییا و پمردا. پس چوه جنازشان بوشوسه و بناشانه ایگله بالاخانه ایکی. ۳۸ اگاردنه که لُده، یافا نزدیک به، وختی شاگرده خبر دار ببنده که پطرس لُده ک اِسه، دو نفرشان بخرسانسه چوه ور و باتشانه: لطف بکه «البحل بوره چاما ور.»

۳۹ پطرس بهشته و آوانه پشه. وختی آرسس اگا، آوشان ببه بالاخانه را. بیوه زلیان همه آوشان دویره کرده به، بزمسردنده و خلوانی که دورکاسه آدمی که زنده بییا چوان را دوئتس به، پطرشان آمانسده.

۴۰ ولی پطرس همبلنش اتاقنه بر کردنده بر و زانوش بیزی، دوعاش بکرده. چاوش آگردس جنازه دیبشته و باتشه: «طابیتا، بیض!» طابیتا اِشتن چشمش آکردنده و وقتی پطرسش ببنده بنشتا. ۴۱ پطرس چه دَس بکته و آوشه بیزانسا. آدمی بیوه زلیان و مقدسانش داد پکردنده و طابیتاشه زنده آوان درساردا. ۴۲ اِم خبر تمانه یافاک آپپچس و پر کسان خداوندشان ایمان بوعرده. ۴۳ پطرس پره روجانی یافاک، ایگله دبّاغی ورک بندرس که چه نام شمعون به.

پطرس و گرنلیوس

۱۰ قیصریه شهرک ایگله رومیه افسری زندگی کردشه، که چه نام گرنلیوس به. گرنلیوس رومه گردانه فرمانده به که آ گردان معروف به 'ایتالیایی گردان' به.

۲۷ چاوش ایزه که آونه لاوش کردرده بشه کیه دله و بیدشه آگارک پره جماعتی بیدا آیینده. ۲۸ پطرس آواڤه باتشه: «شاما اِشتن زانا که یهودیان را جایز نییه که علوده قومان نه معاشرت بکرنده یا بیشینده چوان کیه. اما خدا منش آمانسه که هیچکسه نجس یا ناپاک مزانم. ۲۹ پس وختی چمن پشه ران بخرسانس، بی چک و چانه بامم. اِسا باجا، چیه واسنه چمن پشه ران خرسانسه؟»

۳۰ گرنلیوس جواو بداشه: «چهار روج چمه پُران هم موقعک، دویر و بره ساعت سه ناهاره پش، چمن کیهک دعام کردرده که ایرادَن ایگله مردکی که ایگله نورانیه خلوعی دِکردش به چمن پُرانک بندرس ۳۱ و باتشه: "گرنلیوس، اِشته دعا قبول بییه و اِشته صدقه هان خدا حضورک ویر آمییه بیئده. ۳۲ اِسا چن نفر بخرسان یافا شهره را تا شمعون معروف به پطرسه بوعرنده اِنگا. آ، شمعون دباغه وَرک میهمانه، که چه کیه دریا ورکه." ۳۳ پس الحبل بخرسانسمه اِشته پشه و ته نی لطفربکه و بامش. اِسا آما همبلنه خدا پُرانک حاضرمان تا هر چی خداونده تش دستور دییه، بَشَنوام.»

۳۴ چاوش پطرس ایزه لاوش شروع بکه: «اِسا بزانشمه که راس راسینه، خدا مردمان میانک هیچ فرقی ننیه؛ ۳۵ بَلکم هر قومک، هر کسی که خداک بترسه و آچی که درست اِسه انجام یدیه، خدا آوه قبول کره. ۳۶ خدا طبق اِشتن کلام که اِشتن قومه را خرسانسمه، صلح و سلامتی و شاده خبره عیسی مسیح واسطنه که همان خداوند اِسته، اعلامش بکرده. ۳۷ شاما اِشتن زانسا که اِمام کار، اِتمیدی پش که یحیی آوش اعلام بکرده چنجهوره جلیل منطقه دلنه شروع ببه و تمان یهودیه منطقه دلک پخش

۱۵ دومین را هَ صص بامه که واتردشه «آچی ای که خدا پاک رچش آکرده، ته آوه نجس مزان!»

۱۶ اِمام رویا سُه را تکرار بیه و چاوش سفره البجل برده بیه کفا آسمانه را.

۱۷ ایزه که پطرس تعجب نه آ رُویا معنیش فکر کردرده، کسانی که گرنلیوس آوانش خرسانسه بنده، شمعونه کییشان بیئده، آرسسندِه چه کیه بر بن. ۱۸ آوان بلند صص نه آپرسردشانه: «آ شمعون که معروف به پطرسه، اِنگا وندره؟»

۱۹ پطرس حلا رُویا دربارِه فکرش کردرده که خدا روح آونه باتشه: «دیس، سُه نفر اِشته پشه گرسندِه. ۲۰ بیض و پشه جیر، شک مکّه آوانه پشه، چون از اوم خرسیینده.»

۲۱ پطرس پشه جیر و آواڤه باتشه: «از هَ کسی اِسم که چوه پشه گرسا. شاما چیه واسنه آمیران؟»

۲۲ آوان باتشانه: «گرنلیوس فرمانده آماش خرسانسما. آ درستکار و خدا ترسه مردکی اِسه و یهودیان همه نی چه چاک و اجنده. آ ایگله مقدسه فرشته ای کی دستورش ارکته که اِشته پشه بخرسانه و تیش دعوت کردش اِشتن کیه، و اِشته لاوان بَشَنوه. ۲۳ پس پطرس آوانش ببرندِه کیه دله تا چوه میهمان ببینده. صباینه روج پطرس بهشت و چوان همراه بشه. چند گله براره نی که یافا شهر کین بنده آونه بَشَنده. ۲۴ صباینه روج آرسسندِه قیصریه شهره را. گرنلیوس اِشتن نزدیک قوم وخویشش و رفقش نی بیدا آکرده بنده و چوان منتظر به که بایندِه. ۲۵ وختی پطرس بشه کیه دله، گرنلیوس چه پُران برشه و چه پا دگس، آوش پرستش بکرده. ۲۶ اما پطرس آوش راست آکه و باتشه: «بیض؛ آز نی ایگله آدمم.»

چاوش آوان، پطرسک آخاستشانه چند روجی
آوان نه پندره.

پطرس کلیسا را گزارش دیه

رسولان و براران تمان یهودیه
منطقک بَشَنوِسْشانه که غیریهودیان
نی خدا کلامشان قبول کرده. ^۲ پس وختی
پطرس آگردس اورشلیمه شهره را، آ گروهی که
ختنه بیینه رسم شان قبول داشته پطرسکشان
ایراد بکته و باتشانه: ^۳ «ته، بیشش کسانی
کییه که ختنه بییه نینده و آوان نه هَمِسِفَره
بییش.»

^۴ ولی پطرس همه‌ی ماجراش صفتنه تا آخر
چوان را تعریفش بکرده، باتشه: ^۵ «از یافا
شهرک، دعام کردرده که خلسه حالتک ایگله
رؤیایی بیندمه ای چی ای بکه سفره‌ای شوار
که چهار گوشه نه آکرسا، آسماننه بامیا جیر
و آرسسا من. ^۶ وختی چاک آوه دیشتم، اهلیه
حیوانان و وحشیه حیوانان و خزندگان و
پرندهان، آ سفره سرک بیندمه. ^۷ چاوش صصی
چمن گوش آرسس که واتردشه: "پطرس،
بیض، سر آبر و بَخَه."

^۸ «ولی از جوابم بدا: "أصلا، خداوند، چون
از هرگز حرامه چی یا نجسه چی لو زییم نییه."
^۹ «دومین را آسمان نه صصی بامه که "آ
چی ای که خدا پاک رچش کرده، ته آوه نجس
مزان." ^{۱۰} و اِم اتفاق شُه را تکرار ببه؛ چاوش
همه‌ی آ چیه برده ببه کفا آسمانه را.

^{۱۱} «هَ لحظک، شُه نفر که قیصریه شهر
نه خراسنسه بییه بنده چمن ور، آرسسند
کییه‌ای که از آگارک یم. ^{۱۲} خدا روح منه باتشه
که چوان همراه بیشیم و فرقی مَنیم. اِم شش
گله برار نی منه بامنده، و آما بَشمان اَ مردکه

آبه، ^{۳۸} و خدا، چُنْجوره عیسای ناصریش
مقدس روحنه و قدرتنه مسح بکرده، ایزه که
همه یاگا گردسه و چاکه گارش کرده و همه‌ی
کسانی که ابلیسَه ظلم و ستمه جیرک بنده،
شفاش دِسه، چمه واسنه که خدا آوَنه به.

^{۳۹} «و آما همه‌ی آ کارانی شاهدمان که آ،
یهوده سرزمینک و اورشلیمه شهرک انجام
آداده. آوان آوشان صلیبه سرک بوکوشتشانه.
^{۴۰} اما خدا آوش سوّمین روجک زنده آکرده
و دیارش بکه، ^{۴۱} اما نه تمان مردمه را، بَلْکَم
فقط چاما را که خدا طرف نه انتخاب بییه
مان که چه شاهدان بیام. آمایی که بعد از
اِم که مردان دلک زنده آیه، آونه بخردمانه و
آخردمانه. ^{۴۲} آ آماش دستور بدا تا اِم حقیقته
قومه را اعلام بکرام و شهادت بدیام که خدا
آوش معین کرده تا زندهان و مردهان داور
بیی. ^{۴۳} پیغمبره همبلنه عیسی درباره شهادت
دَینده که هر کسی آوه ایمان بوعره، چه نامه
واسطه نه چوه گناهان بخیشسه بینده.»

^{۴۴} پطرسه حلا لاوه کردرده که خدا مقدسه
روح تمام کسانی سر قرار بکتشه که آ پیغام
شان آشنوسرده. ^{۴۵} آ ایماندارانی که ختنه بیینه
رسم شان داشته یعنی کسانی که اصالتن
یهودی بنده و پطرسه همراه آمییه بنده،
وختی بیندشانه که خدا مقدسه روحه هدیه
حتی غیریهودیان را نی آمییه، حیران آینده.
^{۴۶} چون بَشَنوِسْشانه که آوه علوده زوانان
نه لاوه کردندنه و خدا جلال دیرتند. آدمی
پطرس باتشه: ^{۴۷} «إسا که اِمه درست چاما
شوار خدا مقدسه روحشان بکته، کسی
تانه چوان پَرانه بیگیره که اُوعه دلّه غسل
تعمید مَگیرنده؟» ^{۴۸} پس دستورش بدا که
آوان عیسی مسیح نامنه غسل تعمید بدَینده.

آرسس آگا و خدا فیضش ببندد، شاد آبه و همش تشویق بکردنده تا تمان جان و دل نه خداونده وفادار ببینند،^{۲۴} چون برنابا چاکه مردکی به و خدا مقدس روحنه و ایمانه فت به. چمه واسنه پره جماعتی خداوند شان ایمان بوورده.

^{۲۵} پس، برنابا بشه تارسوسه شهره را تا شائوله پیدا بکره.^{۲۶} و وختی شائولش پیدا بکه، آوش بوورده آنطاکیه. آوه آگارک ای سال تمام کلیسا آدمان نه پیدا آبسند و ایگله پره جماعتی شان تعلیم آدسه. آنطاکیک به که اولین را عیسی شاگردان نه 'مسیحی' باتشانه.^{۲۷} روجانک چند گله پیغمبر اورشلیم نه بامنده آنطاکیه.^{۲۸} ای نفر آوانک که چه نام آگابوس به، بهشته و خدا روح الهام نه پیشگویش بکرده که تمام دنیاک چتینه قحطی آیه. اِم قحطی، کِلودیوس امپراتوری حکومته دورک اتفاق دگسه.^{۲۹} پس شاگردیه تصمیمشان بکته که هر کامین هر چنده که تاننده، برارانی را که یهودیه منطقک بنده، کمک بخرساننده.^{۳۰} پس ایزشان بکه و آ کمکانی که بیداشان آکرده به آداشانه برنابا و شائوله، تا آرساننده شیخان دس.

یعقوبه کوشتن

۱۲ آ زمانک، هیرودیس پادشاه چند نفرش اذیت و آزار بکرده که کلیسا اعضاک بنده.^۲ هیرودیس دستورنه، یعقوب که یوحنا پرا به شمشیرنه بوکوشتشان.^۳ و وختی ببنده اِم کار یهودیان خوشحال کره، پطرسشین دستگیر بکرده. اِم ماجرا یهودیان فطیره عیده موقع اتفاق دگس.^۴ هیرودیس پطرسه دستگیر کردنه پش، آوش یرنده زندان و چهار گروه چهار نفری بناشه چوه نگهداری

کییه.^{۱۳} آ چاما را تعریفش بکه که چُنجوره اِشتن کییکش ایگله فرشتش وینده که آونه واتشه: "چن نفره بخرسان یافا شهر تا شمعون معروف به پطرسه بوورنده اِنگ.^{۱۴} آ، اِشته را ایگله پیغامی آورده که چوه واسطه نه ته و اِشته خانواده همبلنه نجات آرگیرا."

^{۱۵} «وختی شروعم بکه لاوه کردن، خدا مقدسه روح چوان سرک قرارش بکته، درست آجوره زه که اول چاما سرک قرارش بکته.^{۱۶} آدمی خداونده لاوم ویر بوورده که واتش به: "یحیی او نه غسل تعمید آدسشه ولی شاما، خدا مقدسه روحنه تعمید گیرا." ^{۱۷} پس اِگم خدا آوانش نی هه هدیه ای آداشه که آماش آدمی آدیش به که عیسی مسیح خداوندان ایمان آورده به، از کی ببیم که بگمه خدا کاره پرانه بیگیرم؟»

^{۱۸} وختی اِم لاوشان بشنوسنده، ساکت ببندد و خدایشان جلال بدا، باتشانه: «پس خدا غیریهودیان نی فرصت آدیه تا آوه نی اِشتن گناهانک توبه بکرند و آبدیه زندگی بدارند!»

آنطاکیه کلیسا

^{۱۹} آ ایمان دارانی که اِستیفانه اذیت آزار کردنه پش پخش و پلا بیته بنده، تا فینیقیه و قپرس و آنطاکیه سفرشان بکرده. آوان خدا کلام شان فقط یهودیان را اعلام کرده و بس.^{۲۰} اما چوان دلک چند نفر قپرس و قیزوان اهالیک بنده. آوان وختی آرسسند آنطاکیه، یونانیان نه نی لاوشان بکرده و عیسای خداونده شاد خبرشان آوان آداشانه.^{۲۱} خداونده دس نی آوانه به و پر کسه ایمانشان بوورده و خداونده سمت آگردسند.

^{۲۲} وختی اِم خبر آرسس اورشلیمه کلیسا، برنابا شان بخرسانس آنطاکیه.^{۲۳} وختی برنابا

کنیزی که چوه نام رُودا، به بامیا تا بره آکریه.
^{۱۴} وختی پطرسه صصش آزانس، شادیک،
 بیدون ام که بره آکریه، البجل دیشیا کییه دله
 و باتشه: «پطرس بره پشتک و ندرسه!»
^{۱۵} آونه باتشانه: «دلو بییش؟» اما وختی
 کنیزه اصرارشان بینده، باتشانه: «لا بُد چوه
 فرشته اِسه.»

^{۱۶} هم هابباسک، وقتی پطرس ر ایزه برش
 کوسرده. آخر سر، وختی برشان آکرده، پطرسه
 ویتدَنک حیران بینده. ^{۱۷} پطرس اِشتن دسه
 ایشاره نه، آوش ساکت بکردنده و تعریفش بکه
 که چُنجوره خداوند آوش زندان نه نجات دییه.
 و باتشه: «یعقوب و علوده براران ام جریانک
 خبر دار بکرا.» چاوش آوانه پشه علوده پاگایی.
^{۱۸} وقتی روج آبه، سربازان دلک غوغایی
 بیه، چون نزانسردشانه پطرسه سر چه آمییه.
^{۱۹} هیروودیسه دستور بدا همه یاگ پطرسه
 پشه بگردنده؛ وختی آوشان نیوینده نگهبانش
 بازجویی بکردنده و چوان کوشتنه حکمش آدا.
 چاوش پطرس یهودیه منطقه نه پشه قیصریه
 شهره را و ای مدت آگا بندرس.

هیروودیسه مَرَدن

^{۲۰} هیروودیس، صور و صیدونه شهران
 مردمه را عصبانی آبه. چمه واسنه که آ دو
 لگه شهره مردم هندیکرنه بشنده چوه ور و
 اجازه آخاستشانه تا هیروودیسه بیننده. آوه
 بلاستوسی که پادشاه خدمتکار به شان راضی
 بکرده تا بیشینده هیروودیسه نه آشتی بکرده،
 چون که چوان غذا و مایحتاج هیروودیسه
 مملکته نه تهیه بییرده.

^{۲۱} آ روجک که قرارشان نییه به، هیروودیس
 اِشتن پادشاهیه آباش دکرده، تخته سرک
 بنشته و جماعته راش سخنرانی بکرده. ^{۲۲} مردم

دیینه را. و رایش به که پسخه عیده پش،
 همه‌ی مردمه پرانک پطرسه محاکمه بکره.
^۵ پس پطرس شان زندانک نیا بداشته، اما
 کلیسا پطرسه را یکسره خدا وِرک دعاشان
 گدرده.

^۶ ای شو، پیش از آ روجی که هیروودیس
 رایش به پطرسه محاکمه بکره، پطرسشان دو
 لگه زنجیرینه دوسته به و دو لگه سربازان میانک
 خته به، و نگهبانان نی زندانه بره پرانک کیشک
 دیرده. ^۷ ایرادن خداونده ایگله فرشته ظاهر آبه
 و ایگله نوری زندان دلگ سوش بیزی. فرشته
 پطرس تککش بیزی و آوش یزانس، باتشه:
 «البجل بیض!» ه لحظک زنجیره چه دسانک
 آبنده و جیگیسندنه جیر.

^۸ فرشته پطرسنه باتشه: «اشته کمره دوند و
 اشته پاقابه دگه.» پطرسه نی ایزه بکه. چاوش
 فرشته آونه باتشه: «اشته آبا اشته دویرک آپیح
 و بوره چمن پشه.» ^۹ پطرس چوه پشه زندان نه
 بر پشه. پطرس باورش نکرده که آچی ای که
 فرشته انجام دیر، واقعیه، بلکم خیالش گدرده
 رؤیا ویندر. ^{۱۰} آوان آولی و دویمیه نگهبانانک
 اوردنده و آرسسندنه آهنبه دروازه ور که شهره
 رو به روک آبسه. دروازه اِشتن را چوان پرانک
 آبییا. آوه برشنده بر و وختی آرسسندنه تنگه
 آجر، ایرادن فرشته غیب آبه.

^{۱۱} چاوش پطرس اِشتن حال بامه و باتشه:
 «اسا د مطمئنم که خداوند اِشتن فرشتش
 خرسانسه و منش هیروودیسه چنگک و همه ی
 آذیت و آزاری که یهوده قوم توقع شان داشته
 چمن سر بایه، نجاتش دییم.»

^{۱۲} پطرس وختی اِمش یزانس، پشه مریمه
 کییه که یوحنا معروف به مرقسه ما بییا. آگارک
 پر کسه بیدا آبییه بنده و دعاشان گدرده.
^{۱۳} وختی پطرس کییه برش بوکوس، ایگله

٦ آوان آ جزیره تمان یاگا، یگردسندۀ تا آرسسندۀ پافوسه شهره را. آگارک ایگلۀ یهودیه مردکی بیندشانه که چه نام بازیشوع به و جادوگر و دوریه پیغمبر به. ٧ آ رومه والی 'سِریوس پوئس' رفقانک به. والی که عاقله مردکی به، برنابا و شائولش داد بکه اِشتن ور، چون رایش به خدا کلامه بشنوه. ٨ اما آ جادوگر که چه نامه معنی عالم به، آوانش مخالفت بکرده و تفلّاش بکه که مَنّیه والی ایمان بوعره. ٩ ولی شائول، که آونه پوئس نی واتشانه، خدا مقدسه روحنه فت آبه، آ مردکه چشمان دلک دیبشته و باتشه: ١٠ «ای ابلیسه خُردن، ای تمام چاکیان دشمن! ای که مکر و حیلک فتنش! چیه را خداونده دَوَره راهان شَت کردنک دس آنکتری؟ ١١ بزّان که خداونده دَسَه اِشته ضدا. اِسا کور بی و تا چند وقت نتانی اُفتوعه بیی.»

البحل، تمان یاگا چوه را تیره و تار ببه، اِشتن دویره چرخسردۀ و ای نفره پَشه گرسردۀ که چه دسه بیگیره و راه آوه آمانه. ١٢ چاوش والی اِم ماجراش بینده، ایمانش بوعردۀ، چون آ، تعلیمی که خداونده دربارشان دیرده حیران بییه به.

پوئس و برنابا آنطاکیک

١٣ پوئس و چه همراهه دریا راه نه، پافوسه شهر نه بَشندۀ پَرچۀ را که پامفیلیه منطقک به. اما آگارک یوحناپی که معروف به مرقس به آوانک جدا آبه و آگردس اورشلیمه شهره را. ١٤ ولی آوه پَرچۀ نه اِوردندۀ و آرسسندۀ آنطاکیۀ شهر که پیسیدیه منطقه ک به.

جرشان کردردۀ: «اِم ایگلۀ خدایان صصه، نه آدمه صص!» ٢٣ البحل، خداونده ایگلۀ فرشته هیرودیسش ییزی، چمه واسنه که خداهش جلال دیبه نبه. آدمی کرم چه جانش بخه و آ یِمرد.

٢٤ اما خدا کلام پتر و پتر پران شیترده و پخش آبیتَرده.

٢٥ بَرنابا و شائول اِشتن مأموریت شان تمام آکه، اورشلیم نه آگردسندۀ و یوحناپی که معروف به مَرُقُس به، نی اِشتن نه بوعردشانه.

برنابا و شائوله سفر انجیلۀ پیغامه واسِنه

١٣ کلیسا ای که انطاکیک اِس به، پیغمبران و معلّمانی پِنده: بَرنابا، شَمعون معروف به نیچر، لوکیوسی قیزوانی، و مَنّان که هیرودیسه حاکمه ناتنیه برا به و شائول. ٢ وقتی که اِمه روجه بندۀ و خداوندشان پرستش کردردۀ، خدا مقدسه روح باتشه: «برنابا و شائول چمن را جدا یِکرا، آ کاری واسنه که از آوان اِدام کردندۀ.» ٣ آدمی، روجه و دعا پَش، آ دو نفر سَرک دِیسان آناه، آوشان بخرسانسندۀ سفر.

برنابا و پولوس قپرسک

٤ ایزه، آ دو نفر که خدا مقدسه روح طرفنه خرسانسۀ بییه بندۀ، بَشندۀ سلوکیه بندر و دریا راه نه آرسسندۀ قپرس. ٥ وختی بَشندۀ سلامیسه شهره دلۀ، یهودیان عبادتگا هانک خدا کلام شان اعلام بکرده. آوان یوحناپی که معروف به مرقس به نی اِشتن نه بیردشانه تا آوان کمک بکره.

دورش اوجردرده، باتشه: "شاما خیال کردرا از کیم؟ از، او نیم؛ بلکم او چمنه پش آیه و از حتی لیاقت ندارم چوه پاقابان بنده آکره."

۲۶ «ای براران، ای ابراهیم پیغمبره خوردنان نسل، و ای کسانی که شاما دلک خدا ترسسه! ام پیغام نجات بخش چاما را خرسانسه بییه. ۲۷ چون اورشلیمه مردم و چوان پيله تره عیسی شان آزانسه، پیغمبران واته که هر مقدسه شنبه روجک چوان را خوانده بیر نفهمسشانه. و آوان عیسی محکوم کردنه، پیغمبران لاوشان انجام بدا. ۲۸ با ام که آوان هیچ تقصیری شان نیوینده چوه کوشتنه را، پیلانُسک آخاستشانه آوه بوکوشه. ۲۹ و وختی تمام چپانی که چوه دربارہ نویشته شان به، انجامشان بدا، آوشان صلیب سرنه جیر بوعدره، مقبره دلک دخشارده. ۳۰ ولی خدا، عیسیش مردان دلک زنده آکرده. ۳۱ پر روجان عیسی اِشتن، کسانی را که آونه جلیل نه آمییه بنده اورشلیم، دیار کردشه و اِسا نی آوه چاما قومه را چه شاهدنده.

۳۲ «اِسا اما ام شاده خبره شاما آدیام که خدا آچی ای که چاما اجدادش وعده دییه به، ۳۳ عیسی زنده آکرده، چاما را که چوان خُردنان اِسمان وفاش بکه. ایزه که زه دَومین زمورک نویشته بیه:

"ته چمن زاییش؛

اُوری، از یم مولود گردش."

۳۴ «و خدا مردان دلک آوش زنده آکرده تا هرگز مپیسه، ایزه که خدا واته:

"از مقدس و مطمئن برکاتی

که داوود پادشا وعده دییه بییه،

مقدسه شنبه روجک، بشنده عبادتگاه و نیستند. ۱۵ تورات و پیغمبران کتابان خواندنه پش، عبادتگاه ریسه، چوان را پیغامشان یخرسانسه و باتشانه: «براران، اگم لاوه ای دارا که مردمه تشویق بکره، باجا.»

۱۶ پولس بندرس و اِشتن دسه نه ایشارش بکه، باتشه: «ای خدا قومه مردکان و شاما ای خدا ترسه غیریهودیان، گوش آدیا! ۱۷ ام یهوده قومه خدا، چاما اجدادش انتخاب بکردنده و چاما قومش، آدمی که مصره سرزمینک غریب بنده سربلند بکردنده و برکه قدرتینه آوش آ سرزمینک برآوردنده بر، ۱۸ و حدود به چهل سال چوان رفتارش بیابانک نوع بوعدره. ۱۹ او، بعد از ام که هفت گله قومی که گنعانک بنده، نابود بکردشه، چوان سرزمینش ارث آدا اِشتن قومه. ۲۰ ام ماجرا همه حدوده چهارصد و پنجاه سال طول بکشس.

«چوه پش، تا سموئیله پیغمبر دوران، خدا آوانش، داوران آدا. ۲۱ چاوش آوان ایگله پادشاهی آخاستشانه و خدا شائولش آوان آدا که قیسه زابه و بنیامین قبیلک به و چهل سال حکومتش بکه. ۲۲ شائوله برکنار کردنه پش، داوودش انتخاب بکه تا چوان پادشاه بیی، و چوه دربارہ شهادت بداشه، باتشه: "از داوودی که یسا زایسه، چمن دل گوسم بینده؛ آچمن گوسه کامل انجام دیه."

۲۳ «خدا طبق اِشتن وعده، هم مردکه نسلک، اِشتن قومه را ایگله نجات دهندای یانی عیسیش، یخرسانس. ۲۴ عیسی آمیینه پرانتر، یحیی همه ی یهوده مردمه را غسل تعمیده توبش اعلام کرده. ۲۵ وختی یحیی اِشتن خدمته

بخششَمه شاما.”

۳۵ و ایزه نی ایگله علوده زمموری کی واٲشانه نیویشته بیهه که:

»ته نرزی آ کسی که اشته مقدسه بیپسه.“

۳۶ «داوود پادشا بعد از اَم که خدا اراده نه اِشتن دوره مَرَدَمَش خِدْمَت بکه، بمرده و اِشتن اجداده ملحق به و بیپسس. ۳۷ ولی آ کسی که خدا آوش زنده آکرده، نیپسس.

۳۸ «پس، ای براران، بزانا که اَم عیسی واسطنه، گناهان بخشسن شاما را اعلام بیتر. ۳۹ هر چی ای دِلک که نتانسرانه موسی شریعته واسطه نه آزاد ببا، اِسا هر کسی که عیسی ایمان بوعره، چوه واسطنه آزاد بی. ۴۰ پس ویراجین ببا پیغمبران اَم نیویشته مایه شاما سر که واجنده:

۴۱ «دِیسا، ای مسخره کراره،

تعجب یگراه و نابود ببا،

چون شاما دورانک کاری گِرم،

که هر چند آوه شاما را تعریف بکرنده

هرگز باور نکراه.“

۴۲ وختی پوْلُس و برنابا عبادتگانه بَر شییردنده، مردم آوانک آخاستشانه که گلن هفته نی مقدس شنبه روجک، اَم چیان دریاره آوان نه لاوه بکرنده. ۴۳ بعد از اَم که جماعت عبادتگانه بَشنده، پر کسه از یهودیان و خداپرست مردم که یهودی بییه بنده نی، پوْلُس و برنابا پَشه را دِگسِنده. پوْلُس و برنابا آوانه لاوشان بکه و آوشان تشویق برکردنده که خدا فیضک ادامه بدینده.

۴۴ گلن مقدسه شنبه روجک، تقریباً شهره همه‌ی مردم پیدا آبنده تا خداونده کلامه بَشونده. ۴۵ اما وقتی یهودیان جماعتشان

بینده، پخیلتیشان بکه و بی حرمتی نه پوْلُس لاوانته مخالفتشان بکه.

۴۶ پوْلُس و برنابا جراتنه باتشانه: «لازم به خداوند کلام همان پُرانتر شاما را واته بیی. اما چون آوران رد بکه و اِشتن ران ابدیه زندگی را لایق نزانس، پس اِسا آما شام غیریهودیان طرفه را. ۴۷ چون خداوند چاما را اِنجوره دستورش دیه که:

”آز، تِم غیر یهودیان را نور رچ آکردش، تا نجاته خبره زمینه چهار گوشه را آرسانی.“

۴۸ وختی غیریهودیه اِمشان بشنوس، شاد بینده و خداوند کلامشان حرمت بناه؛ و کسانی که ابدیه زندگی را مقدر بییه بنده، ایمان بوگردشانه.

۴۹ اِنجوره خداونده کلام تمانه آ ناحیک پخش آبه. ۵۰ اما یهودیان، متعصب و سرشناس زلیان و شهره مردکانی که رهبر بنده، جوکو شان بده. آوه نی پوْلُس و برنابا شان اذیت آزار بکردنده و آ ناحیک برگردشانه. ۵۱ پوْلُس و برنابا نی آ شهره خاکشان اِشتن پاچه هانک چوان ضد آرفشاند و بَشنده قونیه شهره را. ۵۲ شاگرده شادیک و خدا مقدسه روحک فِت بِنده.

پوْلُس و برنابا قونیک

۱۴ قونیه شهرک نی پوْلُس و برنابا بَشنده یهودیان عبادتگاه و ایزه لاوشان بکه که پر کسه یهودیانک و یونانیانک ایمانشان بوعرده. ۲ اما یهودیانی که ایمانشان آورده نیه، غیریهودیان شان جوکو ییزی و چوان فکرشان براران ضد مسموم بکرده. ۳ پس پوْلُس و برنابا طولانیه مدتی آگارک بندرسنده و جراتنه

جرشان کرده که: ^{۱۵} «ای مردکان، چیه را ایزه کردرا؟ آما نی شاما شوار، انسان مان. آما شاما شاده خبر آدیام که اِم بیخودیه کارانک دس آگیرا و زنده خدا ایمان بو عرا که آسمان و زمین و دریا و هر چی که چوان دلکه، خلقتش کرده. ^{۱۶} گذشتک خدا همه‌ی غیر یهودیه قومان نسلان اِشتن حالک بشتنده تا هر کامین بپیشنده اِشتن راهان، ^{۱۷} با اِم حال آ اِشتنش بی شهادت نَشته؛ آو، آسمانک واران وارنَسینه و پُر باره فصلان بخشسنه، شاما را چاکیش بکرده، پر خوراک شاماش آدا و شاما دلان شادینه فت آکرده. ^{۱۸} آوه حتی اِم لاوانه نی، چتین بتانسانه مردمه پَرانه بیگیرنده که قربانی مَکرده.

^{۱۹} اما یهودیانی که انطاکیه و قونیه نه آمیه بنده و مردمشان اِشتن نه همدس کرده به، پولس شان سیگ ددار بکرده و خیال شان بکه که پولس مرده، آوشان شهرنه برکرده بر. ^{۲۰} اما وختی شاگرد پولسه دویه پیدا آبنده، پولس بهشته و آگردس شهره را. صباینه روح، پولس و برنابا بپشنده دِره شهره را.

^{۲۱} آوان آ شهرک نی خدا شاد خبرشان اعلام بکردشانه و پر کسانشان نی عیسی شاگرد بکرده. چاوش آگردسند لِسْتره و قونیه و انطاکیه. ^{۲۲} آوشان تشویق بکردنده که اِشتن بداه و آوانشان تصویق بکردنده که اِشتن ایمانک بندرنده و آوانشان نصیحت بکردنده که «گه پر سختیان توع بو عرام تا بْشام خدا پادشاهی دله. ^{۲۳} آوان هر کلیساک ایمان داران سرک شیخانی بناشانه و دعا و روجه نه آوانشان درسمازدنده خداونده دس که آوشان ایمان آورده به.

^{۲۴} چاوش پسیسیدیه منطقک اوردنده و بپشنده پامفیلیه منطقه، ^{۲۵} آوان پرچک خدا

خداونده درباره لاوشان بکه، خداوندی که آوانش قدرت آدسه تا علامت و معجزان انجام بدینده و ایزه، اِشتن فیض بخشه پیغامش تأیید کرده. ^۴ ولی آ شهره مردم دو دَسته آبنده؛ ای گروهی یهودیان طرفدار بنده و آدرین گروه رسولان طرفدار. ^۵ وختی غیریهودیان و یهودیان اِشتن پيله ترانک آخاستشانه که پولس و برنابا نه بدرفتاری بکرده، و آوان سگددار بکرده، ^۶ پولس و برنابا اِم ماجراک خبر دار ببنده، و دوشتنده لِسْتره و دِریه، که لیکائونیه دیوروبره شهرانک به، ^۷ و آگارک خدا شاده خبرشان اعلام بکرده.

پولس و برنابا لِسْترهک

^۸ لِسْترک مردکی نِشته به که یتانسرده اِشتن پاچه هان بلوانه و هرگز مِته نه، چون مادرزاد شل به. ^۹ وختی که پولسه لاوه کردرده، آ شله مردکه گوش آدِیده. پولس چه چشمان دیدشته و بیندشه که ایمان داره شفا بیگیره. ^{۱۰} پولس بلنده صَبنه آونه باتشه: «اِشته پاچه هان سر پابنده!» آ مردک اِشتن یاگاک بهشته و مِته.

^{۱۱} وختی مردم آ چی ای که پولس انجام بداشه بیندشانه، لیکائونی زوانه جرشان بکرده: «خدایان آدمه شوار آمیننده جیر چاما وُر!» ^{۱۲} آوان برنابا نامشان 'زئوس' آنا و پولسه نامشان 'هرمس' آنا چون اصلیه لاوه کر پولس به. ^{۱۳} زئوس کاهن که چه معبد دوز شهره دروازه بَرک به، چند گله گو و چند گله تاجه گلش بو عرده شهره دروازه وُر؛ آو و جماعت رایشان به که چوان را قربانی بکردنه.

^{۱۴} اما وختی آ دو گله رسول، یانی برنابا و پولس، اِم کفرشان بَشَنوسش، اِشتن خلوعان یخشان آوزارنس و جماعت دلنه بیرویتنده،

۱ پس رسولان و شیخه پیدا آبنده تا اِم قضیه بررسی بکرند. ۷ پر بحث کردنه پَش، آخر سر پطرس بهشت و آوانه باتشه: «ای براران، شاما زانسر که اوّلین روجانک، خدا شاما دلّنه منش انتخاب بکردم تا غیریهودیّه چمن زوانک انجیلّه پیغامه بشنونده و ایمان بوعرند. ۸ و خدایی که مردمه دلک خبر داره چوان را گواهیش آدیه که خدا مقدسه روحه آوانش ببخشش، درست آجوره ر که آماش نی ببخشش. ۹ خدا چاما و چوان میانک هیچ فرقی شی ننا، بلکم ایمانه واسنه، چوان دلش پاک بکرده. ۱۰ پس اِسا چیه را خدا آزمایش کردرا و شاگردان گردنک یو ای آنییرا که نه آما تانام آوه حمل بکرام، نه چاما اجداد؟ ۱۱ ولی آما ایمان دارم که عیسی خداونده فیضک اِسه که آما نجاتمان وینده، آجوره که آوان نی نجات شان وینده.»

۱۲ چاوش جماعت همه ساکت ببنده و برنابا و پولسه لاوشان گوش آدا. آوان علامت و مجزاتی که خدا چوان واسطنه غیریهودیان دلک انجامش دیه به، هنی واتردشانه. ۱۳ وختی که چوان لاوان اُجُردنّه، یعقوب باتشه: «ای براران، چمن لاوان گوش آدیا! ۱۴ شمعونه پطرس باتشه که چُنجوره خدا اوّلین را غیریهودیانش لطف کرده، و چوان دلک اِشتن نامه را ایگله قومی انتخابش کرده. ۱۵ اِم پیغمبران لاونه مطابق اِسه، ایزه که نویشته بییه:

۱۶ «چمه پَش، آگردم

و داوود پادشا خیمه که جیگِیسا هنی

رچ آکرم؛

هنی چوه ویرانه‌هان آباد گرم،

و آوه چه اوله شوار رچ آکرم،

کلامشان تعلیم بدا، و آگارنه بامنده آتالیه پندره را.

۲۶ آتالیه نه گشتی نه آگردسنده آنطاکیه، آ یاگایی که ایمان داران پولس و برنابا شان درسما دره به خدا فیضه دس تا ه کاری انجام بدینده که اِسا انجام دییشان به. ۲۷ وختی پولس و برنابا آرسسندّه آگا، کلیسا آدمشان پیدا آکتندّه، چوان را باتشانه که خدا چُنجوره چوان واسطنه چه کارانیشتی کرده و چُنجوره، ایمانه برش غیریهودیان را آکرده. ۲۸ و پر مدتی آگارک شاگردان نه بماندندّه.

اورشلیمه شورا

۱۵ اما چن نفر یهودیه منطقه نه بامنده آنطاکیه شهر. آوان براران شان تعلیم آدیرده و واتردشانه که: «اگم مطابق موسی پیغمبر رسم ختنه مبا، نتانا نجاته بینا.» ۲ وختی پولس و برنابا آوانه مخالفت و بحثشان بکرده، ایزه شان نی قرار پنا که آ دو نفر چند نفر ایماندارنه بیشینده اورشلیمه شهره را و اِم جریانّه رسولان و شیخان نه در میان بنینده. ۳ پس کلیسا آوانش رای بکرندّه؛ و وقتی آوه فینیقیّه و سامیره نه اوردردندّه، جزئیاتنه تعریف شان بکرده که چُنجوره غیریهودیان ایمان شان بوعرده و همه‌ی براره اِم خبرک پر خوشحال آبنده. ۴ وختی آرسسندّه اورشلیم، کلیسا و رسولان و شیخان، گرمینه چوان پُران برشندّه. پولس و برنابا هر چی که خدا چوان واسطه نه انجامش دیه به، چوان را باتشانه. ۵ ولی بعضی از قریسی فرقه علما که ایمانشان آورده به، بهشتندّه، باتشانه: «واجبه که غیریهودیّه ختنه بیینده و آوانشان دستور بدا که موسی شریعتّه نیا بدارندّه.»

۱۷ تا آوه ای که آدمان نسلک

بجا ماندند،

و همه‌ی غیر یهودیانی که چمن نام چوان سرکه، خداونده پشه بگردند.

خداوند واجه، خداوندی که،

۱۸ «پس چپیش قدیم نه دیار کردند.»

۱۹ «پس چمن حکم اِمه، کسانی که غیریهودیانک خدا طرف آگردند، زحمت مدیام. ۲۰ اما گه ایگله نامه‌ای کی آوانک آخازام خورای که بُتان را قربانی بیه، زنک، آتارسه بییه حیوانان گوشتگ و خونک دوری بکردند. ۲۱ چون قدیم نه موسی هر شهری دلک کسانی شی داشته که چوه شریعتشان اعلام کرده، ایزه که هر هفته مقدسه شنبه روجک، چه نوشته‌شان عبادتگاهانک خوانده.»

شورا نامه غیریهودیه ایمان داران را

۲۲ پس رسولان و شیخان، همه کلیسا نه تصمیمشان بگته اِشتن دلک مردکانی انتخاب بکردند و آوان پولُس و برنابا همراه بخرساننده آنطاکیه شهره را. پس یهودای معروف به برسابا و سیلاس که براران دلک رهبر بنده، انتخاب شان بکه. ۲۳ چاوش ایگله نامه ای چوان دستنه بخرسانسشانه، که نیویشته بییه به:

«چاما طرفنه که شاما برارمان، رسولان و شیخان طرفنه،

غیریهودییه برارانی را که آنطاکیک، سوریه و کیلیکیه کینه،

سلام!

۲۴ آشنوسمانه که کسانی چاما میانک، بی اِم که دستوری آماک بدارند، آمیینه و شاماشان، اِشتن لاوان نه ناراحت کرده، و باعث بینده شاما فکر پریشان بیی. ۲۵ چمه

واسنه آما ای دل ایزه صلاح بیندمانه که مردکانی انتخاب بکرام و آوان، برنابا و پولُس همراه، که چاما عزیزنده، بخرسانام شاما وَر، ۲۶ آ مردکانی همراه که چاما خداوند عیسی مسیحه نامه واسنه، اِشتن جانشان دسه سر آنییه. ۲۷ پس یهودا و سیلاس مان خرسانسند تا اِشتن لاوانه، شاما اِم کارانک خبر دار بکردند. ۲۸ خدا مقدسه روح و آما ایزه صلاح بیندمانه که شاما دوشک باری مَنیام، غیر از اِم چپیه که واجبنده ۲۹ خورای که بُتان را قربانی بیه و خونک و آتارسه بییه حیوانان گوشتک و زنک دوری بکرا. اِگم اِمانک دوری بکرا، چاکه کاری کرا. ساق ببا.»

۳۰ پس آوان رای بنده، بشنده آنطاکیه شهره را و آگارک کلیسا آدمشان بیدا آکتنده، و نامه شان آراسانس. ۳۱ وختی که آوان نامه شان بخوانده، آدل گرم کراره پیغامک شاد آبنده. ۳۲ یهودا و سیلاس نی که پیغمبر بنده، پر لاوانه، برارانشان تشویق بکردند و قوتشان آدا. ۳۳ یهودا و سیلاس چند وقت آگارک بندرسند، و چاوش براران، آوان شان ساقینه بخرسانسند تا آگردند اِشتن خرساناران وَر. ۳۴ اما پولُس و برنابا آنطاکیک بندرسند. ۳۵ آوان علوده ایمانداران همراه خداونده کلامه تعلیم دینیه و اعلام کرده مشغول بنده.

پولُس و برنابا میانه اختلاف دگس

۳۶ چند وقت بعد، پولُس، برنابا نه باتشه: «آگردام شهرهانی را که خداونده کلامان آگارک اعلام کرده، و براران ویندیه را بشام تا بینام چه حال و اوضاعی دارند.» ۳۷ برنابا رایش به یوحناپی که معروف به مرفُس به نی چوان همراه بیشی، ۳۸ اما پولُس صلاح نیوینده کسی که پامفیلیک آوانش تینا بَشته

ببندشه که ایگله مقدونیه مردکی چوه پرانک پا وندرسه، آوش مندت کردره که «بوره مقدونیه و آما کمک بکه.»^{۱۰} وختی پولس ام رؤیاش ببنده، البخل بیثمان مقدونیه، چون مطمئن بمان که خدا آماش داد کرده تا انجیله شاده خبره آدیام آوان.

لیدییه، ایمان آوردن

^{۱۱} پس، ثروآس نه کشتی نه دوز بثمان ساموثرکی جزیره را، و صباينه روج آرسسما نیاپولیس شهره را.^{۱۲} آگردنه بثمان فیلیپی که ایگله آ شهرانک به که رومیان آگارک زندگی شان کردرده و مقدونیه خاکه دلّه به، و چند روجی آ شهرک بماندما.

^{۱۳} مقدسه شنبه روجک، شهر نه بیثمان بر و بیثمان رباره ور، ام فکرنه که آگارک یاگای دعا کردنه را إسه. بِنشتمان و زلیانی نه که آگارک بیدا آبییه بنده نه، لاومان بکه.^{۱۴} چوان دلک ایگله خداپرست زلی ای، تیاتیرا شهرک بیا که چاما لاوش گوش آدیرده. چوه نام لیدییه به و ارغوانیه پارچش خورته که پر گران به. خداوند چوه دلشه آکردا تا پولس پیغامه گوش آدییه.^{۱۵} وختی لیدییه اِشتن خانواده نه غسل تعمیدشان بکته، اصرارش بکه و آمانه باتشه: «اگم باور کردرانه که خداوند ایمان آورده، بایا و چمن کییک بندرا.» آخر سر چوه گوسه تسلیم بمان.

پولس و سیلاس زندانک

^{۱۶} ای را که شیردما یاگای که آگاما دعا کرده، ایگله کنیزی ببندمانه که ایگله روحش داشته که تانسشه آونه غیب نه باجیه. آوه فالگیری نه اِشتن اربابانش پره سود آراساندرده.^{۱۷} آوه، پولس پشه و چاما پشه را دگسیه

و اِشتن همکاریش ادامه دیتیّه نبه، اِشتن نه بیره.^{۱۹} آگارک پولس و برنابا میانک بدجوری اختلاف دگس، ایزه که هندیگرک جدا آبنده. برنابا، مرقسش آکته و دریا را نه پشه قیرس؛^{۲۰} اما پولس، سیلاشش آکته و براران نه دسش آدا، خداونده فیض نه بشه سفره را.^{۲۱} وقتی پولس، سوریه و کیلیکیک اوردرده، آگارک کلیساهانش تقویت کردرده.

تیموتائوس، پولس و سیلاسه همراهی کره

۱۶ پولس بشه یریه و لِسْتره شهران را. آگارک ایگله شاگردی زندگیش کرده که چه نام تیموتائوس به که چوه ما یهودی و ایماندار بیا، اما چوه په یونانی به.^۲ لِسْتره و قونیک براران چه چاکیشان واترده.^۳ چون پولس رایش به تیموتائوس سفرک چوه همراه بیی، یهودیانی واسنه که آ ناحیک زندگی شان کرده، آوش ختنه بکه، چون که همه زانسردهانه چه په یونانیه.^۴ وقتی آوه ام شهر نه شیردنده آ شهره را، آ قانونانی که رسولان و شیخان اورشلیمک نییشان به، مردمنه واتردشانه تا آوان انجام بدینده.^۵ پس، کلیساهان ایمانک قوتشان بکته و هر روج چوان تعداد پر بیرده.

پولس مقدونی یه مردکی رویاک وینه

^۶ چاوش، آوان تمان فُریجیه و غَلاطیه منطقه ام سر تا آ سرک اوردنده، چون خدا مقدسه روح اجازش آندا آوان خدا کلامه آسیا ایالت آراساننده.^۷ وختی آرسسنده میسیّه منطقه، تقلاشان بکه بیشینده بیطینییه ایالت، اما عیسی روح، آوانش اجازه آندا.^۸ چمه واسنه، میسیّه منطقک اوردنده و پشنده ثروآسه شهره را.^۹ شوه را، پولس رؤیاک

آواجه بَرش بیندنده، شمشیرش برآورد تا اِشتن بوکوشه، چون فکَرش کردرده که زندانیه دوشتنده. ^{۲۸} اما پوُلُس بلنده صَصنه، باتشه: «اِشتن صدمه مَزَن که آما همه یاریمان!» ^{۲۹} زندانبان چیروعش آخاشته و هوپل و ولانه بشه زندان دله و ایزه که ترسک لرزدرده پوُلُس و سیلاس پا دگس. ^{۳۰} چاوش، آوش برآوردنده بر و آپرسسشه: «آقایان، چه بِکرم تا نجات بینم؟»

^{۳۱} پوُلُس و سیلاس جواوشان بدا: «عیسی مسیح خداونده ایمان بوغر که ته و اِشته خانواده نجات پیدا کرا.» ^{۳۲} آدمی پوُلُس و سیلاس خداونده کلام شان چه را و همه‌ی کسانی که چه کییک بنده را، باتشانه. ^{۳۳} شوه هَ ساعتک، زندانبان آوانش آگتنده، چوان زخمش بوشوسنده، و البجل آو و چه خانواده همه غسل تعمیدشان بِگته. ^{۳۴} زندان بان، آوش ببردنده اِشتن کییه و چوان را سفره‌ای جیکردشه. آ و چوه خانواده چمه واسنه که خدا شان ایمان آورده به پر شاد بِنده.

^{۳۵} ولی وختی روج ببه، قاضیان مأمورانی بخرسانسشانه زندانبان وَر و باتشانه: «آ مردکان آزاد بکه!» ^{۳۶} زندانبان پوُلُسش اِم پیغامک خبر دار بکه و باتشه: «قاضییان دستور دیتیه که شاما آزاد بکرم. پس اِسا بایا بر و ساقینه بِشا.»

^{۳۷} اما پوُلُس چه جواوک باتشه: «آما که رومیه شهروند اِسمان بدون محاکمه، هَمان پرانک آماشان چوع ییزی و درندشانه زندانک. اِسا گشانه نوینکی آما آزاد بکرنده؟ نه نیبی! بدا اِشتن باینده و آما اِنگازنه برآوردنده بر.»

^{۳۸} مأموران اِمشان قاضییان نه باتشانه، و آوان وختی بَشَنوسشانه که پوُلُس و سیلاس رومی اِسند، پر بترسسنده ^{۳۹} پس بامنده،

و جرنه واتشه: «اِم مردکه، خدای متعاله خدمتگذار اِسنده و نجاته راه شاما را اعلام کونده.» ^{۱۸} آوه، پر روجان اِم کارش کرده. آخر سر پوُلُس صبر اوجرس و آگردس و ا روح نه که ا کنیزه دِلک به باتشه: «عیسی مسیح نامنه ته دستور دیم که اِم کیلیک برآی بر!» هَ لحظه، روح ا کیلیک برامه.

^{۱۹} ولی ا کنیزه اربابه وختی بیندشانه چوان کاسی برباد شیتیه، پوُلُس و سیلاس شان بِگته و آوانشان کشسن کشسن ببردنده شهره میدان دله رئیسان ور. ^{۲۰} پس آوانشان بوگردنده قاضیان ور، باتشانه: «اِم مردکه یهودینده و چاما شهرشان به آشوب کشسه. ^{۲۱} آوه رسم و رسوماتی تبلیغ کونده که چه قبول کردن و انجام دین، آما را که رومی اِسمان جایز نییه.»

^{۲۲} جماعت نی پوُلُس و سیلاس سر حمله شان بکرده و آوانه هم دس بینده. و قاضییان نی دستورشان بدا چوان خلوعان برآوردنده، و آوان چوعنه بزنده. ^{۲۳} وختی آوانشان پر چو بیزینده، آوانشان درندنده زندان دله و زندانبان شان دستور بدا بَرک چوان ویراجین بیی. ^{۲۴} وقتی زندانبان اِم دستورش آرکته، آوانش درندنده زندان دله و چوان پاچش داره گُندانک زنجیرنه دَوستنده.

فیلیپیّه زندان بان ایمان آورده

^{۲۵} شوه نصفه را، پوُلُس و سیلاس دعا مشغول بِنده و سرودخواندنه خدا شان پرستش گُردرده و غلوده زندانیان نی آوان گوش آدیرده ^{۲۶} که ایرادن یکه دیمه لرزه ای بامه، آجوره که همه‌ی زندانک لرزه دگس و البجل زندانه بره آبنده و همه‌ی زنجیره آبنده. ^{۲۷} زندانبان بهشته، و ایزه که زندانه

نام عیسیه.^۸ وختی مردم و شهر حاکمان اِم شان بشنوسه، پریشان بنده.^۹ چاوش یاسون و آدرینان کشان ضمانت آرگته، و آوانشان آزاد بگردنده.

پولس و سیلاس بیریک

۱۰ براران شوانه، البحل پولس و سیلاس شان بخرسانس بیریه شهره را. آوان وختی آرسسندنه آ شهر، بشنده یهودیان عبادتگاه دله.^{۱۱} اِم یهودیان آ یهودیانیک که تسالونیک شهرک بنده، نجیب تر بنده، آوان ذوقنه پیغامشان قبول بکرده و هر روج مقدس نیویشته شان خوانده تا بیننده که پولس و سیلاسه لاوه خدا کلامه شوار اِسه یا نه.^{۱۲} ایزه، خیلی از یهودیان ایمانشان بوعرده و زلیانی که ایمانشان آورده به نی کم نبندنه و یونانیه سرشناسه مردکه نی ایمان شان بوعرده.^{۱۳} اما وختی تسالونیک یهودیان پزانسشانه که پولس بیریه شهرک نی خدا کلامه اعلام کره، بشنده آگا و مردم شان جوکو بده، شهرکشان بلوا به پا بکرده.^{۱۴} براران البحل پولس شان بخرسانس ساحل طرفه را، اما سیلاس و تیموتائوس بیریک بماندندنه.^{۱۵} کسانی که پولسه شان همراهی کرده، آوشان تا آتن شهر برده و چوه پش که پولس آوانش دستور بدا که آگردنده بیریه شهره را و سیلاس و تیموتائوسه البحل بخرساندنه چه ور.

پولس آتنک

۱۶ آدمی که پولس آتنک آ دو نفره منتظر به، وقتی ویندردشه شهر، بُتان نه فته، چه روح ناراحت ببه.^{۱۷} چمه واسنه، عبادتگاه یهودیان و یونانیانی که خداپرست بندنه و ایزه نی هر روج شهره میدانک را اِورارانه

آوانکشان معذرت آخاشته و تا زندانه بر آوشان همراهی بکرده، خواهش شان بکه که شهر نه بیشینده.^{۱۸} پولس و سیلاس زندانه برامینه پش، بشنده لیدیه کییه. آگارک برارشان بیندنده، آوان شان تشویق بگردنده. چاوش آگردنه پشندنه.

پولس و سیلاس تسالونیکیک

۱۷ پولس و سیلاس، شهران آفئیپولیس و آپولونیک اوردندنه و آرسسندنه شهر تسالونیک، که آگارک یهودیان عبادتگاه داشته.^{۱۹} پولس طبق اِشتن عادت بشه عبادتگاه، آ، سه گله مقدسه شنبه روجک درباره مقدسه نیویشته هان آواننه بحثش کردده^{۲۰} و توضیحش آدیبرده، دلیلش آوردرده که لازم به که مسیح رنج بکشه و مردهان دلک زنده آبی. پولس واتردشه: «اِم عیسی که آوه شاما را اعلام گرم، هه مسیحه موعود اِسه.»^{۲۱} بعضی از آوان قانع بنده که پولس و سیلاسه همراه ببیننده. و ایزه نی ایگله پيله گروهی خداپرست یونانیانک و پر سرشناسه زلیان آوان ملحق ببندنه.

۲۰ اما یهودیان پخیلی شان بکه و چند نفر قالتاقه آدم شان بازارک پیدا آکته، ای دسته شان راه یردنه و شهرک بلواشان به پا بکرده. یهودیان پولس و سیلاس پشه گردسندنه و حملشان بکرده یاسون کییه تا آوان جماعت دلنه بوعرندنه بر.^{۲۲} وختی آوان شان نیویندنده، یاسون و بعضی غلوده برارانشان بیردنده شهره حاکمان ور و جرشان بکه که «اِم مردکه که همه ی دنیاشان هندیگر زییه، اِسا آمیننده اِنگا^{۲۳} و یاسون آوانش برزنده اِشتن کییه. اِمه همبلنه امپراطوره دستورانکشان سرپیچی کرده و ادعا کردندنه که غلوده پادشاهی اِسه که چه

خدا پشه بگردنده، بلکه چوه پشه بیشینده و آوه پیدا بکرنده، هر چند خدا، هیچ کامین از آماک دور نییه.^{۲۸} چون که،

”چوه دلکه که زندگی کرام و لوسرام و اِسمان؟“

آجوره که بعضی از شاما شاعره نی و اتاشانه که: ”حقیقتا چه نسلکمان.“

^{۲۹} «إسا که خدا نسلکمان، چاک نییه ایزه فکر بکرام که خدا، ایگله طلا یا نقره یا سِگی شوار اِسّه، یا ایگله مجسمه ای شوار که آدمه هنر و خیالاتنه تراشسه بییه.^{۳۰} قدیمان، خدا ایزه نادان کارانک چشم پوشیش کرده. اما اِسا همه‌ی مردم را هر یاگاک که اِسنده دستور دییشه که توبه بکرند.^{۳۱} چون آ، ای روحش تعیین کرده که آ روجک آ مردکه واسطنه که معینش کرده، عدالتنه دنیا داوری بکره، و چه زنده آکردننه مردان دلک، همش اِم ماجراک خاطر جمع بگردنده.»

^{۳۲} وختی آوان مردان زنده آییننه درباره بشنوسشانه، بعضی نیش خند ییزیشانه، اما آدرینان باتشانه: «آما رایمانه اِم چییان درباره، هنی تک بشنوام.»^{۳۳} پس پولُس، چوان جمعه دلنه بشه.^{۳۴} ولی چند نفر آونه همراه ببنده و ایمانشان بوعرده. و چوان دلک دیونیسوس، که ’آریوپاگوسه’ ایگله آدمانک به، ایگله زلی ای که چه نام داماریس به، و چند نفر علوده نی، آوانه پنده.

پولُس فُرْتُسّه شهرک

چمه پَش، پولُس آتن شهر نه بشه فُرْتُسّه شهره را.^۲ آگارک ایگله یهودیه

بحثش کرده.^{۱۸} چنگله از اپیکوری و رواقی فیلسوفان نی آوه نه بحثشان بکه. بعضی از آوان واتردشانه: «اِم پره لاّوه کر، رایشه چه باجه؟» آدرینان واتردشانه: «چه شی بیگانه خدایان تبلیغ کرده.» چون پولُس، عیسی و مردان زنده آییننه درباره چوان را لاوش کردرده.^{۱۹} ه موقع پولوسشان اکته، بیردشانه ’آریوپاگوس’، ه یاگایی که مردم آگارک پیدا آبسند، و آگارک آونه باتشانه: «تانام زانسن اِم تازه تعلیم که ته دِیَری، چیه؟^{۲۰} اشته لاّوه چاما گوشک عجیب غریبنده. پس رایمانه بزنام چوان معنی چیه.»^{۲۱} همه‌ی آتنه مردم و خلکانی که آگارکشان زندگی کردرده، کاری چمه غیراز نداشته شانه که اِشتن وقته ببینده تازه عقایدان درباره لاّوه بکرند و گوش آدینده.

^{۲۲} پس پولُس ’آریوپاگوس’ جمعه دلک بهشت و باتشه: «ای آتنیه مردکان، از شامام هر نظرک پر دیندار بیندمه.^{۲۳} چون وقتی شهر دلک گرسردم و آچی ای که شاما پرستش کردرده بیندمه، ایگله قربانه یاگایی بیندمه که چه کفاینه سرک نیویششان به: ”تقدیم به خدایی که ناشناسه.“ اِسا، آز آچی که شاما آوه آنزانا و پرستش کردرا، شاما را اعلام گرم.^{۲۴} ”خدایی که دنیا و هر چی که چه دلکه خلش کرده، آسمان و زمینه صاحب اِسّه و معبدانی کی که آدمه دسنه رچ آییننده زندگی نکره.^{۲۵} و چییانی که آدمه رایشانه اِشتن دِینه خدا را رچ آکرند محتاج نییه، چون آ اِشتن همه‌ی مردمه زندگی و نَفَس و هر علوده چیش بخشسه.^{۲۶} آ همه‌ی قومش ایگله انسانی کی به وجود بوعرده تا تمان زمینک زندگی بکرند؛ و چوان را وقتش تعیین بکرده و چوان زندگی یاگا را حد و حدودش تعیین بکه.^{۲۷} تا مردم

۱۲ اما آدمی که گالیو، آخائیه منطقه حاکم به، یهودیه هم دس بنده، آرنده پولسه سر و آوشان ببره محاکمه. ۱۳ آوان باتشانه: «ام آدم مردمه قانع کردر که ایگله روشی نه که خلاف شریعت اِسه، خدا پرستش بکرنده.»
 ۱۴ چاوش وختی پولس رایش به لاوه بکره، گالیو یهودیانه باتشه: «ای یهودیان اگم جرم و جنایتی در کار به، از دلیلی داشته که شما شکایته گوش آدم. ۱۵ ولی چون که مسئله، کلمات و نامان و شما اِشتن شریعت سرده اِسه، پس شما اِشتن آوه حل و فصل بگراه. از نِگمه اِنجوره چیبیان دربارہ داوری بکرم.»
 ۱۶ پس آوانش محکمک برکردنده. ۱۷ آوه نی همبلنه سوشِینسه سر آرنده، که عبادتگاه رئیس به و آوشان، محکمکه پرانک ییزی. اما گالیو هیچ اِشتن راش ننا.

پولس آگردسن به انطاکیه

۱۸ پولس پره روجان نی قُرُنُتسک بمانده، و براران نه وداعش بکه و دریا راه نه بشه سوریه. اِم سفرک، پُریسکیلا و آکیلا نی چه همراه بنده. پولس کِنخَرِیک اِشتن سرش بتاشت، چون ایزش نذر کرده به. ۱۹ وختی آرسسندۀ اِفُسس، اِشتن همسفرش ترک بکردنده و اِشتن بِشه عبادتگاه، یهودیان نه بحثش بکه. ۲۰ آدمی که آوه پولسک آخاستشانه مدتی پرتَر آوان نه بِنْدَره، پولسه قبول نکه ۲۱ ولی وقتی آوان نه خدافطیش کردرده، باتشه: «اگم خدا بگشه هنی آیم شما ور.» چاوش دِنشت ایگله کشتیک و اِفُسس نه بشه. ۲۲ وقتی قیصرِیک کشتیک جبرومه، بشه کلیسا آدمش سر بیزیشه و چاوش بِشه انطاکیه را. ۲۳ مدتی

مردکینه آشنا آبه، که چه نام آکیلا به. آکیلا پونتوسه منطقه مردمک به. آ اِشتن زرنه پُریسکیلا نه، تازه ایتالیا نه آمیه به، چون گلودیوس، رومه امپراطور دستورش دیه به که همه ی یهودیه، روم نه بیشینده. پولس بِشه چوان ویندنه را، ۲ و چون آ نی چوان شوار کارش خیمه دوجی به، چوان وَرک بندرس و مشغول کار به. ۴ پولس هر مقدسه شنبه روجک عبادتگاک یهودیان و یونانیان نه بحثش کرده و تقلاش کرده آوان قانع بکره.

۵ وختی سیلاس و تیموتائوس مقدونیه منطقه نه بامنده، پولس اِشتن تمام وقتش، خدا کلامه را نییش به، و یهودیان را شهادتش دیرده که مسیح موعود ه عیسی اِسه. ۶ اما وختی یهودیان پولسه نه مخالفشان بکه و عیسی شان دشمنان بدا، پولس آ شهره خاک و خلش اِشتن خلوانک ارفشاند و آوان نه باتشه: «شما خون شما گردن بیی! از تقصیر کار

نییم. چِمه پَش، شیم غیریهودیان ور.»

۷ چاوش عبادتگاه بشه تیتوس یوستوس کییه که ایگله خداپرست مردکی به و چوه کییه عبادتگاه وَرک به. ۸ گُریسپوس که عبادتگاه رئیس به، اِشتن خانواده نه خداوند شان ایمان بوعرده. ایزه نی خیلی از قُرُنُتس شهره اهالیک وقتی پیغام شان بشنوس، ایمان شان بوعرده، غسله تعمید شان یگته.

۹ ای شو خداوند رُویاک پولس نه باتشه: «مترس! لاوه بکه و ساکت مَبش! ۱۰ چون از تِنه اِسم و هیچکس نتانه ته حمله بکره تا اِشته سر بلایی بوعره، چون که اِم شهرک پر آدم دارم.» ۱۱ پس، پولس ای سال و نیم آگارک بندرس و خدا کلامش آوان تعلیم بدا.

آوان باتشانه: «نه، آما حتی آشونسمان نییه که خدا مقدسه روح نی إسه.»
 ۳ پولس آوان نه باتشه: «پس چنجه غسل تعمید گترانه؟»

آوان باتشانه: «یحیی غسل تعمید.»
 ۴ پولس باتشه: «یحیی کسانی که رایشان به توبه بکرده تعمید دِسه. آ، مردم نه واتشه آ کسی که چوه پش آیه آوه ایمان بوعرده، یانی عیسی.»^۵ وختی آوان ایمان بشونس، عیسی خداوند نامه نه غسل تعمیدشان بگته.^۶ و وقتی که پولس چوان سرکش دس آنا، خدا مقدسه روح چوان سر قرار بکتشه. آوان جور باجوره ژوانانه لاوشان کردده و نبوتشان بکه.
 ۷ مردکه، هملنه حدوداً دونزده نفر بنده.
 ۸ چاوش پولس بشه یهودیان عبادتگاه، آگارک سه ماه جراتنه لاوش بکرده و دلبلش آورده و خدا پادشاهی درباره آوانش قانع کردنده.^۹ اما بعضی زیر بار نیشیردنده و ایمانشان ناوردرده و همان چشمان پرانک اهل، 'طریقت' یعنی ایمانداران، بدیشان واته. پس پولس آوانک جدا آبه، إشتن شاگردش اکتند و هر روج تیرانوسه مدرسک لاوش کرده و دلبلش آورده.^{۱۰} دو سال ایزه آورده و إم مدتک، همه ایالت آسیا مردم، چه یهودی و چه یونانی، خداونده کلام شان بشنوس.

إسکیوایی زاره

۱۱ خدا پولسه دسنه عجیب غریبه معجزاتش انجام بدا،^{۱۲} ایزه که مردم دستمالان و پیشبندانی که چوه جانِه گسه بنده، مریضان را بردردشانه، و چوان مریضی چاک آبیرده و پلید ارواح آوانک بر شیردنده.
 ۱۳ پس چند نفر یهودی که جن گیر و دویره گرد بنده نی تقلاشان بکه عیسی خداوند نامه

آگارک بندرس و هنی بشه سفر، آ، غلاطیه و فریجیه منطقه سر تا سرک یاگا به یاگا گردسه و همه ی شاگردش ایمانک تقویت گردنده.

آپولس، إفسسه شهرک جراتنه لاوه کره

۱۴ آ روجانک، ایگله یهودی، که چه نام آپولس به و اسکندریه مردمک به، بامه إفسسه شهر. آ، لاوه کریک آستا به و مقدس نیوشته هانکش پر زانسه؛^{۱۵} خداونده راک تعلیمش کته به و ذوق نه لاوش کرده و چاک عیسی درباره تعلیمش آدسه، هر چند فقط یحیی تعمیدکش خبر داشته.^{۱۶} آپولس، یهودیان عبادتگاه جراتنه لاوش کرده. ولی وختی پُرسکیلا و آکیلا چه لاوشان بشنوس، آوشان ببرده گوشه کنار را و خدا راهشان دقیق تر آوه باموته.

۱۷ وختی آپولس رایش به بیثی آخائیه منطقه را، براران آوشان تشویق بکرده و شاگردان را بینویشتشانه که آوه گرمینه قبول بکرده. وختی آپولس آرسس آگا، کسانی که فیضه واسطه نه ایمانشان آورده به، پر کمک بکرده.^{۱۸} چون همان چشمان پرانک یهودیان نه بحثش کرده، و چوان عقیدهانش، قوته رد کردده، و مقدس نیوشته هان نه ثابتش کردده که مسیح موعود ه عیسی إسه.

پولس إفسسک

۱۹ ولی آدمی که آپولس قُرنُسه شهرک به، پولس بعداز إم که آ منطقه هان نه خشکی راه نه آوردده، آرسس إفسسه شهر. آگارک چند گله شاگردش بیندنده^۲ و آوانک آپرسسشه: «وقتی که ایمان ران بوعرده، خدا مقدس روح ران ارکته؟»

راه نه پره درآمدی صنعتگران نصیب کردش به،^{۲۵} دیمتریوس صنعتگران و ایزنه کاران صاحبانش پیدا آکننده و آوان نه باتشه: «آقایان، زانرا که چاما درآمد ام کسب و کارک إسه.^{۲۶} اما ایزه که ویندرا و آشنوسرا، ام پولس نه فقط افسسک، بلکم تقریباً تمان آسیا ایالتک، پر یکه جماعتش قانع و گمراه کردند. او واتر خدایانی که آدمه دسته رچ آیینده، خدایان نینده.^{۲۷} پس ام خطر إسه که نه فقط چاما کسب و کار رونقک دگنه، بلکم آرتیمیس چاما پيله الهه معبد نی هیچ آبییه و حتی ایشن عظمته از دس بدییه. آله ای که تمان آسیا ایالتک و تمان دنیاک پرستش بییه.»^{۲۸} آوان وختی ایمان بشنوش، پر عصبانی آبنده، جرشان بکه که «پيله إسا افسسیان آرتیمیه!»^{۲۹} تمان شهرک بلوا به! همه ی مردم همدس ببنده و هجوم بیردشانه مسابقات میدانه طرفه را. آوان گایوس و آریستارخوس که مقدونیه اهالیک بنده و پولسه همراهانک بنده، دورانتن دورانتنه ایشن نه بیردشاننده.^{۳۰} پولس رایش به بیثی جماعته دلّه، اما شاگردان نشته.^{۳۱} حتی آسیا ایالتّه حاکمانک بعضی که چه رفق بنده، چوه را پیغامشان بخرسانس، خواهش شان بکه که مسابقاته میدانک مشی.^{۳۲} جماعته دلک غوغا به و مردم گیج بنده. همه جرشان کردرده و هر کسی ای چی ای وائرده و پرتره مردم نزانسردشانه چیه را پیدا آیینده.^{۳۳} بعضیان ایزشان گمان کردرده که اسکندر مسئول إسته، چون یهودیان، اسکندرشان پران درنده به، و بعضی جماعته میاننه آوشان دستورانی آدیرده. اسکندر ایشن دسش تکان آدا، مردمک آخاشته که ساکت ببیننده و تقلاش بکه که چی ای باجه

کسانی را که پلید ارواح شان داشته، بخواننده. آوان وائرده: «شاما قسم دیام به آعیسانی که پولس آوه موعظه کره!»^{۱۴} کسانی که ایزشان کرده، اسکیوایی هفت گله زاره بنده که یهوده ایگله سران کاهنانک بنده.^{۱۵} اما پلید روح چوان جواوک باتشه: «عیسی آزانم، پولسه نی آزانم، اما شاما دّ کیه ران؟»^{۱۶} آمردکی که پلید روح داشتشه چوان سر حملش بکه، ایزه آوش بیزینده که لخت و زخمی آکیه نه دوشتنده.^{۱۷} همه ی افسسیه مردم، چه یهودی و چه یونانی، ام کارک خبردار ببنده، همان جانک ترس دگس، ایزه که چوه پیش عیسی خداوند نامشان پر احترام إسه.^{۱۸} و پر کسانی که ایمانشان آورده به نی، پران بامنده، آشکارا ایشن کارشان اعتراف بکرده.^{۱۹} پر کسه نی که چوه پران تر جادوگری شان کرده، ایشن کتابشان بوغردنده و همان چشمان پرانکشان بوسوجانس. وختی کتابان پولشان حساب بکرده، پنجاه هزار گله نقره سکه به.^{۲۰} ایزه، خداوند کلام همه یاگاک پخش بیرده و قووش گترده.

^{۲۱} ام اتفاقانه پیش، پولس، خدا روحک هدایت ببه که مقدونیه و آخائیه منطقه را نه، آگرده اورشلیم. پولس باتشه: «چمن آگا شیینه پیش، گه روم شهره نی بینم.»^{۲۲} چاوش دو نفر ایشن همکارانک، تیموتائوس و ارستوسش بخرسانس مقدونیه و ایشن چند وقت آسیا ایالتک بندرس.

بلوا افسسک

^{۲۳} ام موقعک، اهل 'طریقت' یعنی ایمان داران ضد، ایگله یکه بلوایی برپا به.^{۲۴} ایگله نقره کاری که چه نام دیمتریوس به، آرتیمیه معبده را نقره چی یانش رچ آکرده و ام

آگردد.^۴ پولسه همراهِه اِمه بنده، سوپاتروس، پپروسه زا که بیریه مردمک به، آریستارخوس و سِکونُدوس که تِسالونیکِی مردمک بنده، گایوس و تیموتائوس که یریه مردمک بنده، تیخیکوس و ثروفیموس که آسیا مردمک بنده.^۵ آوه چاما پِران تر پِشنده و ثروآسه شهرک چاما منتظر ببنده.^۶ ولی آما، فطیره عیده پِش، کشتی نه فیلپی شهرنه را دگسمان و پنج روجه پِش، ثروآسک چوان ور بَشمان و هفت روج اگارک بندرسمان.

یوتیخسه زنده آیین

^۷ هفته اولین روجک، نانه پاره کردنه را بیدا آیمان. پولس مردم نه لاوش گرده و چون رایش به صبا اگاردنه بیشتی، تا شوه نصبه را لاوش بکه.^۸ آ بالاخانه ای کی که بیدا آیینیه بمان، پر چپروع روشن به.^۹ ایگله جوانی پنجره وِرک نشته به که چه نام یوتیخس به، وقتی پولسه لاوه کرده آ جوان کم کم سنگینه خون آشه و ایرادن سومین طبقه نه جیگیس جیر. وقتی آوشان اکته بیندشانه که آ مرده.^{۱۰} پولس بشه جیر، آخوت جوانه مردکه سر و آوش وروار آگته و باتشه: «مترسا، آ حلا مرده نیه!»^{۱۱} چاوش بشه کفا و نانش پاره بکه و بخرده. آو تا سحره موقع آواننه لاوش بکه، و چاوش اگارنه بشه.^{۱۲} مردم آ جوانیشان زنده بیرده کییه و پبله تسلی ای بکتشانه.^{۱۳} ولی آما چاما سفرک، پولسه پرانتر ایگله کشتی دَنشتان، بیشمان آسوس شهر. تا طبق قرارِی که پولس نه داشتانه، آوه بوغرام کشتی دلّه، چون پولس رایش به تا خشکی راه نه بیشتی آگا.^{۱۴} وختی پولسمان، آسوسک بینده، آومان بوغرده کشتی دلّه و بیشمان میتیلینی شهره را.^{۱۵} اگارنه کشتی نه بَشمان و صباینه

و اِشتنک دفاع بکره.^{۳۴} آما وختی مردم بزانشانه یهودیه، همه ای صدا، حدوداً دو ساعت جرشان کردرده: «پبله اِسا اِفسُسیان آرتیمسه!»

^{۳۵} آخر سر، شهره داروغه جماعتش آرام بکه و باتشه: «ای اِفسُسیه مردکان، کیه که مزانه اِفسُسه شهر پبله آرتیمسه معبده نگهبانا؟ کیه که مزانه اِفسُسه شهر مقدس سیگی نگهبانا که آسمانه جیگیسا جیر؟»^{۳۶} پس چون نیی اِم چپیان هاشا کردن، شاما گه آرام ببا و هویل هویلکی کاری مَگرا.^{۳۷} چون شاما اِم مردکانی که باران آوردنده، نه چاما معبدشان بی حرمتی کرده و نه چاما الهه نه شان کفر واته.^{۳۸} پس اگم دیمیتریوس و صنعتگرانی که آونه همکارنده کسبک شکایت دارنده، دادگاهان بر آواجه و حاکمه نی حاضرند. تانده اِشتن شکایتان بیرنده آگا.^{۳۹} آما اگم علوده شکایتی دارا، گه آوه، شهره انجمنک حل و فصل بکراه.^{۴۰} چون آما راس راسینه اِم خطرک اِسمان که اوری اتفاقان واسنه، شورشگری را محکوم بپام. اگم ایزه بیبی، نتانام اِم بلوا را دلیلی بوغرام.»^{۴۱} وقتی که داروغه اِمش باته جماعتش پخش آکه.

پولس شی به مقدونیه و یونان

۲۰. وختی بلوا تمان آبه، پولس شاگردش داد بکردنده اِشتن وِر و چوان تشویق کردنه پِش، آواننه خداحافظیش بکه و پشه مقدونیه منطقه را.^۲ پولس، آ منطقه نه اِوردرده، اِشتن لاوان نه ایماندارانش پر دلگری آدا، تا آرسس یونان.^۳ پولس سه ماه اگارک بِنَدِرِس. آ دی که رایش به کشتی نه بیشتی سوریه، یهودیه چوه ضد توطئه شان بکرده. پس تصمیمش بکته که مقدونیه راه نه

۲۵ «إسا زانسرُم که هیچ کامین شاما که از شاما دلک گردِسم و خدا پادشاهیم شاما را اعلام کرده، دَ من نیوینا. ۲۶ پس اوری شاما شهادت دیم که شاما هیچکامینه خون دَ چمن گردن نیه. ۲۷ چون از کسی حَقک کوتاهی نکرده، بلکه خدا پیغامم کامل همان را اعلامم بکه. ۲۸ شاما حواس جمع بیبی. شاما حواس همه‌ی رَمه هانی بیبی که خدا مقدسه روح شاما چوان ویر داشته‌ن را انتخابش کرده. خدا کلیسا را که اِشتن خوننه آوش خریه، شوانتی بکرا. ۲۹ زانسرُم که چمن شیینه پَش، دَرزده وَرگه آیینده شاما دلّه و رَمه رحم نکرده. ۳۰ حتی شاما اِشتن دلک کسانی حیضنده که حقیقته آگاردنده تا شاگردان یکشنده اِشتن پشه و آوان راک برکردنده. ۳۱ پس هوشیار ببا و ویر بوعرا که از سُه ساله تمام، شو و روح، آسرگنه ای لحظه نی شاما هشدار دیننکم، دس آیکت. ۳۲ «إسا شاما درسمارم خدا و چه فیض بخشه کلامه که تانه شاما بنا بگره و همه‌ی کسانی دلک که تقدیس بیینده، اِرت بَخشه. ۳۳ چمن چَشمه هیچکسه طلا، نفره و یا خلوعه، پشه نییه. ۳۴ شاما اِشتن زانسر که چمن دسنه، چمن و چمن همراهان احتیاجانم برطرف کرده. ۳۵ از همه جوره شامام آمانسه که گه ایزه سخت کار بکرام تا بتانام ضعیفان دسه بیگیرام، و عیسی خداونده لاوان ویر بدارام که چنجره آ اِشتن باتشه: ”آدین، آرکتنک چاکتره.“ ۳۶ پولس اِشتن لاوش اوجردنده، زانوش ییزی و همه‌ی آواننه دعاش بکه. ۳۷ همه پر بیرمسنده و آوشان وَروار آکنه، آوشان ماچ بکه. ۳۸ آچی ای که همان پرتَر آوانش ناراحت کردرده، پولسه اِم لاوه به که باتشه: »دَ

روح آرسسماں خیوسه جزیره. پَشراپی بِشمان ساموسه جزیره و پَشدرو آرسسماں میلیتوسه شهر. ۱۶ پولسه تصمیم داشته که دریا رانه اِفْسُسه وَرنه اوره تا آسیا ایالتک اِشتن وقته هدر مَدیه، چون عجله داشتشه که اگم ممکن بیبی، پَنتیکاسته روجه را اورشلیمه شهرک بیبی.

پولس افسسه شیخان نه خدافظی کره

۱۷ پولس، میلیتوس نه ایگله پیغامی بخرسانسسه اِفْسُس و کلیسا شیخاننش داد بکردنده اِشتن وَر. ۱۸ وختی آوه بامنده، پولس آواننه باتشه: »شاما زانسر که از هَ اولین روجنه که چمن پام آسیا ایالتک بنا، چُنجره چمن تمام وقتم شاما را بنا. ۱۹ چُنجره تمام فروتنی نه و آسرگ آرکردنده خداوندم خِدَمَت کرده، و چیبانی که یهودیان توطئه هان واسنه چمن سر آمییه، تُوعم برده. ۲۰ ایزه که زانسر، از هر چی که ممکن به شاما را فایده بداره، چی ای دریغ نکرده، بلکه پیغامم شاما را اعلام بکه، چه جمعه دلک و چه کییه به کییه شامام تعلیم آدیه. ۲۱ هم یهودیان و هم یونانیان را، شهادتم بدا که گه توبه نه آگردنده خدا طرفه را و چاما خداوند عیسی مسیحه ایمان بوغرنده.

۲۲ »و اِسا، خدا روحه هدایت نه شیم اورشلیم و زانسرُم اگرک چمن سر چه آیه؛ ۲۳ چمه غیراز که هر شهرک خدا مقدسه روح هشدار دیه که زندان و سختی چمن انتظارکه. ۲۴ ولی از هم جان و هم زندگی چمن را بی‌ارزش زانم، فقط اگم بتانم چمن دویره اوجرم و آ خدمتی که عیسی خداوندک آرکتمه، تا آخر انجام بَدیم، و خدا فیضه شاده خبره شهادت بَدَم.

غیاسشہ اکتا، اِشتن دس پر و لنگ پرش آونہ دوستہ و باتشہ: «خدا مقدسہ روح واجہ: "اورشلیمہ یہودیہ، اِم غیاس صاحبہ ایزہ دوندندہ و آوہ درسارندہ غیریہودیان دس."»^{۱۲} وختی اِم مان بشنوس، آما و آگارہ مردم پوُلُس مان مندت بکہ کہ، مَشی اورشلیم.^{۱۳} اَمّا پوُلُسہ جواو بدا: «اِم چہ کاریہ کہ کردرا؟ چہ را شاما برمسندہ چمن دلہ اِشکسرا؟ از حاضرَم عیسی خداوندہ نامہ واسنہ، نہ فقط بیشیم زندان، بلکم اورشلیمک بقرم.»^{۱۴} وختی بیندمانہ قانع نییر، دس اکتمانہ و باتمانہ: «آچی کہ خداوندہ گوسیہ، ایزہ بیی.»

^{۱۵} آ روجانہ پَش، سفرہ را آمادہ بیمان و را دِگسمان اورشلیمہ طرفہ را.^{۱۶} بعضی شاگردہ کہ قیصریہ کین بندہ نی چاما ہمراہ بامندہ، و آماشان بیردہ مَناسونہ کییہ تا چہ میہمان بیام. مَناسون، قیرسہ کین بہ و ایگلہ قدیمیہ شاگردانک بہ.

پوُلُس یعقوبہ وینہ

^{۱۷} وختی آرسسمان اورشلیم، ہرارہ گرمینہ آماشان قبول بکردہ.^{۱۸} صباہنہ روج پوُلُس نہ بشمان یعقوبہ ویندہ را. شیخہ ہمہ آگارک بندہ.^{۱۹} پوُلُس چوان را سلامش بکردہ و ایگلہ ایگلہ چوان را توضیحش بدا کہ خدا چوہ خدمتہ واسطہ نہ، غیریہودیان دلک چہ کارشی کردندہ.

^{۲۰} آوان وختی بشنوسشانہ، خدایشان جلال بدا. چاوش پوُلُس نہ باتشانہ: «ای برا، ایزہ کہ ویندیری هزاران گلہ یہودی ایمان شان آوردہ و ہمبلنہ، شریعتہ را غیرت دارندہ.»^{۲۱} چوان میانک ایزہ چو دِگسہ کہ تہ، ہمہی یہودیانی کہ غیر یہودیان دلہ زندگی کردندہ، تعلیم دی

من نیوینا.» چاوش تا کشتی وَر آونہ ہشندہ رادرازی.

پولس شی اورشلیمہ طرف را

۲۱ آوانک جدا آیینہ پَش، دریا رانہ سفرہ راہ، بیشمان و دوز بیشمان 'کوسہ' جزیرہ را. صباہی نہ روج، بیشمان رُودسہ جزیرہ و آگا نہ آرسسمان بندر پاترا. آگارک ایگلہ کشتی ای بیندمانہ کہ شیردہ فینیقیہ را. کشتیک دَنشتمان و را دِگسمان.^۳ چاما چپہ طرفک قپرس مان بیندہ و آوک اوردمان، بیشمان سوریه طرفہ را. چاوش سورہ بندرک جیروممان، چون آگارک گسہ کشتی بارہ جیرو ورام.^۴ شاگردمان آگارک بیندندہ، ہفت روج چوان وَرک بندرسمان. آوان خدا روح ہدایتنہ پوُلُس نہ باتشانہ کہ مَشی اورشلیم.^۵ وختی آ روجانی کہ قرار بہ بندارم اوجرس، بشمان سفر. شاگردہ ہمبلنہ، زلیان نہ و چوان خوردننہ آما نہ تا شہرہ بر بامندہ رادرازی. آگارک، دریا وَرک زانومان ییزی و دُعامان بکہ.^۶ خداحافظی کردنہ پَش، دَنشتمان کشتی، و آوہ نی آگردسندہ اِشتن کییہ ہان را.

^۷ آما، چاما دریایی یہ سفرمان صور بندرنہ ادامہ بدا و آرسسمان پُتولامائیس شہر. آگارک ہرارمان بیندندہ و ای روج چوان وَرک بندرسمان.^۸ صباہنہ روج، آگارنہ بیشمان و باممان قیصریہ شہر. آما بیشمان فیلیپس مبشر کییہ، کہ ایگلہ آ ہفت نفرک بہ کہ خدمتہ را انتخاب بییہ بہ و چوہ وَرک بندرسمان.^۹ آ، چہار گلہ کیلیش داشتہ کہ نبوتشان گردہ.

^{۱۰} چند روجہ پَش کہ آگارک وندسہ بمان، ایگلہ پیغمبری کہ چہ نام آگابوس بہ یہودیہ منطقہ نہ آرسس.^{۱۱} آو بامہ چاما وَر و پوُلُسہ

نه ويندشان به و خيال شان كرده كه پولس آوش برده معبد دله.

۳۰ آ موقع تمان شهرک بلوا ببه! مردم هر طرف نه هجومشان بوعرده و پولس شان بکته، معبدک برکرده بر و البعل معبد برشان چوان پشتنه دوسته. ۳۱ ایزه كه تفلاشان كرده آوه بوكوشنده، روميه سربازان فرمانده خبر آرسس كه تمام اورشليمك بلوا به پا بيه. ۳۲ آ فرمانده البعل اِشتن سربازان و آفسران نه بيروينتنده جماعته طرفه را. وختي جماعت، فرمانده و چه سربازان بيندشانه، پولسه زينكشان دس اكته.

۳۳ فرمانده پزان بامه و پولسش بکته و دستورش باده آوه دو گله زنجيره نه دوننده. آدمي آپرسسشه كه آ كيه و چه كرده. ۳۴ جماعته دلنه هر كسي جره كرده و چي اي واتر دشه. فرمانده ني كه قيل و قال پر بينه واسنه يتانيسشه حقيقته بزانه، دستورش بدا پولسه بپرند قلع دله. ۳۵ وختي پولس آرسس قلعه پالونگه هان نزديكي، جماعت ايينده عصباني بنده كه سريازه مجبور بنده پولسه اِشتن دسان سر نه بپرند. ۳۶ جماعتي كه چوان پشه آميرده، جرشان كرده: «آوه بوكوشا!»

پولس مردم نه لاوه كره

۳۷ هلا پولس شان برده نيه قلعه دله كه فرمانده نه باتشه: «هشتر چي اي شاما نه باجم؟»

فرمانده باته: «ته يوناني زاني؟ ۳۸ مگم ته ه مصري نيش كه چند وقت پيش شور شر بكرده و چهار هزار گله آدمه كوش، اِشتن نه بيرده بيايان؟»

كه موسي پيغمبره شريعتك آگردنده، و واتري كه گه اِشتن خوردنان ختنه مكرنده و طبق رسم و رسوم رفتار مكرنده. ۲۲ اسا گه چه بكرام؟ حتما، آوه اِشته آمينك خبر دار بينده. ۲۳ پس آ چي اي كه تنه واجام، انجام بده. اِنگا چاما ورك چهار گله مردك اِسنده كه نذري دارنده. ۲۴ آوان اِشتن همراه بير و آواننه تطهيره رسم و رسومه انجام بده و چوان خرجه آده تا بتاننده اِشتن سران بتاشنده. ايزه همه زاننده كه اِم چيه كه اِشته دربار چو دگسند، راست نينده، بلكم ته ني شريعته انجام دي، و آونه زندگي كرى. ۲۵ اما غير يهوديه ايمانداران دربار، آما چاما حكم مان، ايگله نامه اي نه آوان آرسانس و باتمانه كه گه خورايي كه بتان را قرباني بيه، خونك، و آتارسه بيه حيوانان گوشتك و زناك دوري بكرنده.»

۲۶ صباينه روج، پولس آوش اِشتن همراه بپرند و آوان نه تطهيره رسم و رسوماتش انجام بدا. چاوش پشه معبد تا تطهيره روجان اوجرسنه تاريخه اعلام بكره، كه آ روجانك چوان هر كامينه را قرباني تقديم بي.

پولسه معبد دلك دستگير كرنده

۲۷ چي اي مانده نيه كه تطهيره هفت روج اوجره كه چند نفر يهودي كه آسيا ايالت كين بنده، پولس شان معبدك بينده. آوان همه ي جماعتشان حواله بكه و پولسشان بکته، ۲۸ جرشان كرده: «اي يهوديه مردم، كمك بكر! اِم ه كسي اِسه كه همه كسه، همه ياگاك چاما قومه و چاما شريعت و اِم ياگاك ضد تعليم ديه. چمه غيراز حتي يونانيس ني آورنده معبد دله و اِم مقدسه ياگاك نجس كرده.» ۲۹ آوه پرانتر ثروفيموسي افسسي، شهرک پولس

«جواوش آدا: "از ه عیسای ناصری اسم که ته آوه اذیت و آزار کری." ۹ آوه ای که مَنه همراه بنده نور شان بینده، اما آ کسی صصشان که منه لاوش کردرده، تَشَنوسشانه. ۱۰ «از بایمه: "خداوندا، چه بکرم؟"

«خداوند باتشه: "بیض و بشه دمشق. آگارک هر چی که ته گه انجام بَدی، تِه نه واته بی." ۱۱ چمه واسنه که از آ نوره پر بینه واسنه کور بيم. چمن همراهه چمن دسشان بکته و نشان بیردم دمشقه را.

۱۲ «دمشق، ایگله مردکی زندگیش کردرده که دیندار به و شریعتش کاملاً انجام دسه. آ مردکه نام حنانيا به و همه‌ی یهودیان دلک، خوشنام به. ۱۳ حنانيا چمن ویندنه را بامه و چمن وَرک بندرس و باتشه: "پرا شائول! بینا ببش!" ه لحظک، چمن چشمه سو دگسندنه و حنانيام بینده.

۱۴ «حنانيا باتشه: "چاما اجداده خدا تیش انتخاب کردش تا چوه اراده بزانی و آ صالحه بیی و چوه گرک لاوان بشنوی. ۱۵ چون ته همه‌ی مردمه وَرک، چوه شاهد بی و آ چی ای که ویندره و آشونسره، شهادت دبی. ۱۶ اِسا چیه منتظرش؟ بیض و غسل تعمید بیگی و چوه نامه داد بکه، اشته گناهانک پاک ببش!" ۱۷ «وختی آگردسم اورشليم، معبدک دعام کردرده که بیشم خلسه حالت دله ۱۸ و خداوند بینده که واتردشه: "بمج و البهل اورشليم نه بشه، چون آوه، اشته شهادته که چمن درباره اِسه قبول نکرندنه."

۱۹ «آز بایمه: "خداوندا، آوه زانسرندنه که از بیشم عبادتگاه به عبادتگاه و کسانی که به ته ایمان شان داشته، درندینده زندانک و زیندنه. ۲۰ و وختی اشته شاهد، استیفانه خونشان

۳۹ پوُلُسه جواو بدا: «از ایگله یهودیه مردکی اسم و تارسوسه کیلیکیه کین اسم، شهری که بی‌نام و نشان نییه. خواهش کرم برزا مردم نه لاوه بکرم.»

۴۰ وختی فرمانده بشتشه، پوُلُس پالونگه هان سرک بندرس و اِشتن دسش مردمه طرف را دراز آکرده. وختی همه یاگا کاملاً ساکت آبه، عبرانیان زواننه آواننه ایش باته:

۲۲ «ای براران و ای پییران، چمن دفاعیه که اِسا شاما نه واجم، گوش آدیا.» ۲ آوان وختی بَشَنوسشانه که پولس آوان نه عبرانیان زواننه لاوه کرد، ساکت تر بینده. آدمی پوُلُس باتشه: ۳ «از مردکی یهودی اسم، که تارسوس کیلیکیه شهر دِلک دنیا آمییم. ولی اِم شهرک پيله آبییم. چمن اجدادیه شریعته کاملاً، گاملائیل وَرک آموتمه و خدا را غیرت دارم، ایزه که ر شاما همه اُوری اِسران. ۴ از آوان که 'اهل طریقتک بنده' تا مرگه را اذیت آزار کردم و آوان چه مردک و چه زلی، دستگیرم کرده، و زندان دلکم درنده. ۵ کاهن اعظم و همه‌ی یهوده شوار اعضا تاننده اِم جریانده درباره شهادت بدینده، چون آوانکم نامه‌هانی آرکته که اِشتن براران را که دمشقک اِسنده نیویشتشان به تا بیشیم آگا و اِم اهل طریقته دستگیر بکرم، و مجازات کردنه را بوَعرم اورشليم.

۶ «اما وختی راهک بم و دمشقه آرسسردم، ناهار موقع، ایرادن ایگله برکه نوری که آدمه چشمش زسه، آسمان نه چمن دویرش بکته. ۷ گله سر بگسم و ایگله صصی بشنوسمه که مَنه واتردشه: "شائول! شائول! چیه را من اذیت آزار کردی؟"

۸ «آپرسسمه: "خداوندا، ته کییش؟"

۲۹ کسانی که قرار به پولسک بازجویی بکرند، هَ لحظکِ اِشتن شان کنار بکش. فرمانده نی که زانسنش به، ایگله رومیش دستگیر کرده، بَرک ترسه به.

پولس، یهوده شورا ورک

۳۰ صباينه روح، فرمانده چون رایش به بزانه که واقعا چیه را یهودیان پولس شان متهم کرده، آوش زندانک آزاد بکه و دستورش بدا سران کاهنان و همه‌ی یهوده شوار اعضا بیدا آیینده. چاوش، پولس شان جیر بوعرده تا جوان پُرانک حاضر بیی.

۲۳ پولس شورا اعضا دیشته و باتشه: «براران، از تا اوری پاکه وجدانی نه خدا پُرانک زندگیم کرده.» ۲ وختی اِمش باته، کاهن اعظم، خنانیا، کسانی نه که پولس ورک وِندرسه بنده نه، دستورش بدا تا پولس گره دله بزنده. ۳ چاوش پولس آونه باتشه: «خدا ته بزنه، اهای سیی آبییه دیوار! ته آ تخته سرک نِشتش تا مطابق شریعت من محاکمه بکری، ولی ته خلافه شریعت، دستور دییری من بزنده؟»

۴ کسانی که پولس نزدیک وِندرسه بنده، باتشانه: «ته خدا کاهنه اعظمه بی احترامی کردری؟»

۵ پولسه باته: «ای براران، نزانسردمه که کاهن اعظم اِسه؛ چون تورات کتابک نویشته بییه: «اِشته قومه رهبر نه بَد مواج.»

۶ چاوش پولس که زانسیشه بعضی از آوان صَدوقی فرقه علماک و بعضی فَریسی فرقه علماک اِسنده، بلنده صُصنه شوراک باتشه: «ای براران، از فَریسی و فریسی زاده اِسم، و چمه واسنه محاکمه بیَرم که مردان زنده آییننه امید دارم.» ۷ وختی پولس اِمش باته، فَریسیان

اَرکدرده، از اِشتن آگا وِندرسه یم و چوان کارنه موافقت کرده و چوه قاتلان خلوعه ویراجین بم.»

۲۱ خداونده منه باته: «بِشه؛ چون از ته، دور افتاده یاگاهان را خرسانم، غیریهودیان ور.»

۲۲ مردم تا اِنگا پولسه لاوشان گوش آدیرده، اَمّا وختی اِمش باته، اِشتن صصشان بلند آکه، جرشان بکه: «زمینه ایزنه آدمان وجودنه پاک آکرا، چون که گه اجازه مدیام ایزنه آدمی زنده بمانه!»

۲۳ ایزه که آوان جرشان کردرده و اِشتن آباشان اِشتن سره کفاک تکان دیدره و گرد و خاکشان آشاندرده، ۲۴ فرمانده دستور بدا پولسه پرنده قلعه دله و، شلاق بزنده و آوه بازجویی بکرده تا دیار آبی مردم چیه واسنه ایزه چوه ضد جره کردرنده. ۲۵ اَمّا وقتی که پولس شان دوسرده تا شلاق بزنده، پولس آ، افسری نه که آگارک وِندرسه به نه، باتشه: «قانون شاما اجازه دِیه ای نفر که رومه شهروند اِسه بی اِم که محاکمه یِکرا شلاق بزنا؟»

۲۶ آ، افسر وختی اِمش بشتوس، بَشه فرمانده وِر و آونه باتشه: «هیچ زانسری چه کردری؟ اِم مردک رومه شهروند اِسه!» ۲۷ پس فرمانده بامه پولسه ور و آوکش آپرسس: «باجه بینم، ته رومه شهروند اِسنش؟»

پولس جواوش بدا: «آها،» ۲۸ آدمی فرمانده باتشه: «از چمه واسنه که رومه شهروندی به دس بوِرم سنگینه بهایی دییمه.»

پولس چَه جواوک باتشه: «اَمّا از اِم شهروندی نه دنیا آمیم!»

۱۷ پولس ایگله افسرانش داد بکه و باتشه: «إم جوانه بته فرمانده وَر، چون ایگله لاوی داره آونه باجه.» ۱۸ پس افسر آوش ببه فرمانده وَر و آونه باتشه: «زندانیه پولس منش داد بکردم و منک آخاستشه إم جوانه بوعرم شاما وَر؛ رایشه چی ای شاما نه باجه.»

۱۹ فرمانده، آ جوانه مردکه دسش بکته، آوش ببه کناری را و خلوتکی آپرسسشه: «چه ایره منه باجی؟»

۲۰ پولسه خوعره زا آونه باتشه: «یهودیان همدس ببینده شاماک آخازنده که صبا پولسه بوعرأ شورا وَر، إم بهانه نه که رایشانه دقیق تر چوه درباره تحقیق بکرنده.» ۲۱ ولی مرزه آوه إم کاره را ته قانع بکرنده، چون چهل نفرک نی پرتَر آوانک، پولسه کمینک نشتنده. آوان قسم خرده تا آوه مَکوشنده، نه چی ای یخرنده و نه چی ای آخرنده. إسا آمادنده، و فقط منتظرنده تا شاما چوان درخواسته قبول یگراه.»

۲۲ پس فرمانده، آ جوانش بخرسانس و آوش قدغن بکه، باتشه: «هیچکسی نه مَواج که إم چیانک مَر خبر آدا.»

پولسه بَردن به قیصریه

۲۳ پس فرمانده دو نفر اِشتن افسرانکش داد بکه و آوانه باتشه: «دویست نفر پیاده سرباز، هفتاد نفر سواره سرباز و دویست نفر نیزه‌دار، حاضر یگراه تا شوه ساعت نُه را، بیشینده قیصریه شهرک.» ۲۴ پولسه را نی ایگله اسبی حاضر یگراه و آوه صحیح و سالم فلیکس والی تحویل بدیا.»

۲۵ ایگله نامه ای نی ایزه بینویشتشه:

۲۶ «گلودیوس لپسیاسی طرفنه

به عالیجناب فلیکس والی:

فرقه و صدوقیان فرقه میانک جرّ و بحث دِگس و جماعت دو دسته ببنده،^۱ چون که صدوقیه واجنده، نه مردان زنده آبیین و نه فرشته و نه روحه وجود ندارنده، ولی قریسیه همه‌ی ایمان اعتقاد دارنده.

۹ ایزه پيله بلبشوی بر پا ببه! بعضی توراته معلمین که قریسی فرقک ببنده، بهشتنده و اعتراض کرار باتشانه: «إم مردکک هیچ خطایی نیویندرام. کاردنه معلوم که ایگله روح یا ایگله فرشته‌ای آونه لاوش کرده مبی.» ۱۰ دعوا ایزه کفا بگتشه که فرمانده بترسس مبدا پولسه تیکه تیکه بکرنده. پس سربازش دستور بدانده بیشینده جیر و پولسه چوان چنگک برآورنده، بیرنده قلعه دله.

۱۱ ه شوک، خداوند پولسه وَرک پندرس و باتشه: «اشته دله قرص بیبیه! آجوزه که زه اورشلیمک چمه را شهادت بداره، رومک نی گه شهادت بدی.»

پولس قتلّه توطئه

۱۲ وقتی روح آبه، یهودیان هندیگرنه توطئه شان بکه، قسمشان بّخه تا پولسه مَکوشنده، نه چی ای بخرنده و نه چی ای آخرنده. ۱۳ إم توطئک چهل نفرک نی پرتَر دسشان داشته. ۱۴ آوه بشنده سران کاهنان و شیخان وَر و باتشانه: «آما قسممان خرده که تا پولسه مَکوشام، هیچی مَخرام.» ۱۵ پس إسا شاما و شورا اعضا رومیه فرماندک آخازا آوه بوعره شاما وَر، إم بهانه نه که رایارانه دقیقتر چوه درباره تحقیق یگراه. آما آماده إسمان پیش از إم که آ آرسه یا، آوه بوکوشام.»

۱۶ پولسه خوعره زا إم توطئک باخبر ببه و بیشه قلعه دله، پولسش خبر دار بکه.

سلام بر شاما،

^{۲۷} یهودیان اِم مردکشان گته، رایشان به اوه بوکوشنده، اما از چمن سربازان نه بیشم، اوم نجات بدا، چون آشنوسم به رومه شهروند اِسِه. ^{۲۸} رایم به بزائم چپیه واسنه اوه اتهام زیترنده، پس اوم بیه چوان شوار وَر. ^{۲۹} بزائسمه که چوان نُیمت چوان شریعته کین اِسِه و چوه جرم ایبنده پَر نیبه که چوه سزا مرگ یا زندان بیی. ^{۳۰} چاوش وختی خبردار بیم که چوه ضد توطئه شان کرده، البحر اوم بخرسانس شاما وَر. چوه شاکیان نه نی دستورم دیبه تا شکایتی که اوک دارنده، بوغرنده شاما وَر.

^{۳۱} ایزه، سربازه طبق دستور، شوانه پولسشان اِشتن نه بیه تا آنتیپاتریس شهره را. ^{۳۲} صباینه روج، پیاده سربازه آگردسند قلعہ طرف و فقط سواره سربازه پولسه همراه ببند. ^{۳۳} وقتی سواره سربازه آرسسندہ قیصریه شهره را، آ نامه شان تحویل آدا والی و پولسشان بیه چوه وَر. ^{۳۴} والی نامش بخوانده و پولسکش آپرسس کامین ایالته کین اِسته. وختی بزائسمه که کیلیکیه منطقه کینه، ^{۳۵} اونه باتشه: «وختی اِسته شاکیه آرسسندہ اِنگا، اِسته لاوان گوش آدیم.» چاوش دستورش بدا تا هیرودیسه کاخه دلک پولسه زیر نظر بیگیرنده.

پولس محاکمه فلیکس وِرک

۲۴ پنج روجه پَش، کاهن اعظم، خانیا، و چند نفر از شیخان نه و ایگله وکیل نه که چه نام ترتولُس به بامنده قیصریه شهره را. آوان اِشتن شکایاتشان پولسه ضد بیرده والی وَر. ^۲ وختی والی، پولسش احضار بکرده، ترتولُس، پولسش فلیکس وِرک انجوره متهمش

بکه و باتشه: «عالیجناب فلیکس، چون پَر مدت اِسِه که شاما سادیمه جبرک، صلح و آرامش دارام و اِسته پیش بینی باعث بییه اِم قومہ وضع چاکتر بیی، ^۳ چمن وظیفه زانم هر یَاگ و هر وقتک، شاماک قدر دانی بکرم. ^۴ اما چمه واسنه که شاما وقته پرتَر مگیرم، خواهش کرام که لطف بکری و چاما لاوه بشنوی.

^۵ «چاما را ثابت بییه که اِم مردک، فتنه گر اِسِه، شخصی اِسته که تمان دنیا یهودیان دلک شورش به پاش کرده. ایزه نی فرقه ناصری سر دَسته هانک اِسِه. ^۶ آ، حتی تقلاش کردرده که معبدہ بیحرمت بکره؛ ولی اما اومان بکته. و رایمان به مطابق چاما شریعت، اوه محاکمه بکرام ^۷ اما فرمانده لیسپاس بامه و زورنه اوش چاما دسک برآوده بر، ^۸ و چوه شاکیانش دستور بدا تا باینده شاما وَر. اِسا، اگم شاما اِشتن اوک بازجویی بگرا، هر چی که اوه متهم کرام، چوان حقیقت شاما را آشکار بی.»

^۹ یهودیان نی ای صدا همه‌ی اِم چپیانسان تایید کردرده.

^{۱۰} وختی والی پولسه راش اشاره بکه که لاوه بکره، پولسه ایزه جواو بدا: «زانسرم که تِه پره سالانی اِسِه که اِم قومہ داوری کردری؛ پس خوشحالینه اِشتنک دفاع کرم. ^{۱۱} شاما اِشتن تانا تحقیق بگرا و بزانا که آدمی نه که از پرستشه را بیشم اورشلیم تا اِسا، دونزده روج پرتَر اُورده نیبه، ^{۱۲} و اِم مدتک، کسی منش وینده نییم که معبدک کسی نه جرّ و بحث بکرم یا اِم که مردمه دلک بلوایی به پا بکرم چه معبدک، چه عبادتگاهانک یا شهره دلک. ^{۱۳} اوه نتاننده اتهامانی که من زیرنده، ثابت بکرند. ^{۱۴} اما شاما وِرک اعتراف گرم که طبق طریقت که اِمه، اوه ایگله فرقه زاننده، چمن اجداده خدا پرستش گرم و هر چی نی که

بَترَسس و باتشه: «إسا تانی بیشی. ایگله علوده فرصتی که هنی ته داد کرم یاپی یا.»^{۲۶} چمه غیراز، امیدش داشته که پولس آوه رشوه‌ای آدیه. چمه واسنه، چند را آوش احضار بکرده و آونه لاوش بکه.

^{۲۷} دُ سال که اوردشه، پورکیوس فستوس، فلیکسه جانشین ببه. ولی فلیکس، چمه واسنه که یهودیان سَرک مَت بنبیه، پولسش آجوره زندانک نیا بداشته.

پولسه محاکمه فستوسه پرانک

۲۵ فستوس والی سُه روج بعد از اِم که بشه اِشتن ولایت، قیصریه شهرنه بشه اورشلیمه را.^۲ اگا سران کاهنان و قوم یهوده پيله تره چوه پرانک حاضر ببنده و اِشتن شکایتشان پولسه ضد باتشانه.^۳ آوان ای پا سَرک بندرسنده و فستوسک آخاستشانه چوان سر مَنَدت بنبیه، پولسه بخرسانه اورشلیم، چون رایشان به پولسه راک بوکوشنده.^۴ اما فستوس والی چوان جواوک باتشه: «پولس قیصریک زندانک بازداشتکه و از اِشتن قصد دارم هم زودیان بیشیم اگا.^۵ فستوس باتشه پس کسانی که شاما دلک پيله آدم اِسنده، تاننده چمن همراه باینده تا اگم اِم مردکه خطایی کردش بیبی، اِشتن شکایته چوه ضد باجنده.»

^۱ هشت ده روجه پش که فستوس آواننه به، آگردس قیصریه. و صابینه روج، محکمش تشکیل بدا و دستورش بدا پولسه بوعرنده.^۷ وختی پولس بامه دِله، یهودیانی که اورشلیم نه آمیه بنده، چه دویرک بیدا آبنده و پره توبیمتانی آوشان ییزی، اما تنانسانه آ اتهامان ثابت بکرنده.

توراتک و پیغمبران کتابک نویشته بییه، اعتقاد دارم.^{۱۵} از نی چمان شوار خدا امید دارم و اعتقاد دارم که چاکه آدمان و بده آدمان را قیامته روزی اِسِه. درست اِم آدمان شوار که قبول دارنده.^{۱۶} چمه واسنه، برک تقلا کرم تا خدا و مردمه وَرک پاکه وجداننه زندگی بکرم.

^{۱۷} «إسا از چن ساله پَش، بیشم اورشلیم تا چمن قومه نیازمندان را صدقه هانی بیرم و قربانی بکرم.^{۱۸} ایزه که اِم کارم کردرده، تهلپیره آدابه انجام دیننه پَش، منشان معبدک ببندم. نه جماعتی به و نه بلوایی به.^{۱۹} ولی اگارک چند گله یهودی آسیا ایالتک آمیه بنده که گسه اِنگا شاما پرانک حاضر ببیننده تا اگم چمن ضد شکایتی دارنده، باجنده.^{۲۰} و یا اِم که کسانی که اِنگا اِسنده، باجنده وختی شورا پرانک وِندرسه بَم، چه جرمی شان منک ببینده،^{۲۱} چمه غیراز که چوان دلک بلنده صص نه باتمه: ”مردان زنده آینه واسنه اِسِه که اوری شاما پَرانک محاکمه بییم.“

^{۲۲} اما فلیکس والی که طریقتش چاک زانسه، ا محاکمش دِرنده علوده زمانی را و باتشه: «هر موقع که فرمانده لیسایس بایه، آدمی شاما شکایته را تصمیمی گیرم.»^{۲۳} چاوش آفسرینه که مسئول به دستورش بدا تا پولسه زیر نظر بیگیره، ولی کملی آزادی نی آوش آدا و چوه هیچکامین رفقان پرانش نکته که چوه احتیاجان برطرف بکرنده.

^{۲۴} چند روجه پَش، فلیکس اِشتن زنر نه، دُروسلا نه که یهودی بییا، بامه و بخرسانسشه پولسه پشه، ا پولسه لاوش که درباره ایمان به عیسی مسیح به، گوشش بدا.^{۲۵} وختی پولس صالح ببینک، پرهیزگاری و آینه داوریک لاوش کردرده، فلیکس پر

دفاع بگره، آوه تسلیم بکرند. ۱۷ پس وختی آوه بامنده یا، معطلم نکه بلکم صباينه روج، محکمه تشکیل بدامه و دستورم بدا پولسه بوغرند چمن ور. ۱۸ وختی پولسه شاکیه بهشتنده تا لاوه بکرند، هیچ گله آ بده کارانی که از انتظار داشته، آوشان محکوم نکرده. ۱۹ بلکم اِشتنش دینه واسنه و عیسی نامه واسنه که مرده اما پولس ادعا کرد زنده اِسه سِردن، آونه جَر و بحثشان بکرده. ۲۰ از که نزانسِردمه چُنجوره گه ایزنه مسئله هان بررسی بکرم، پولسکم آپرسس که رایشه که بیثی اورشلیم تا آگارک اِم اتهامان واسنه محاکمه بیی. ۲۱ ولی وقتی پولس رایش به که زندانک پندره و چوه مسئله امپراطوری محکمه دلک رسیدگی بیی، دستورم بدا آوه نیا بدارنده، تا روجی که بتانم آوه بخرسانم امپراطوری ور. ۲۲ چاوش آگریپاس، فستوس نه باتشه: «رایمه اِشتن چوه لاوان بشنوم.» فستوس باتشه: «صبا اِشنوی.» ۲۳ پس صباينه روج، آگریپاس و برنیکی پر دبدبه ای نه بامنده و نظامیه فرماندهان و شهره سرشانشه مردگان نه دِشنده دادگاه سالنه دلّه. فستوسه دستورنه، پولس شان بوغرده. ۲۴ فستوسه باته: «ای پادشا آگریپاس، و ای همه ی مردمی که انگارک و ندرسران! همه ی یهوده مردم، چه اورشلیمک و چه یارک، اِم مردکه که ویندرا، چمن وِرک شکایتشان کرده و جرشان زیته که گه زنده ممانه. ۲۵ اما از بزانسمه که آوه، کاری کرده نییه که چوه سزا مرگ بیی. ولی چون اِشتن رایشه بیثی امپراطوری محکمه، پس از نی تصمیم بکته که آوه بخرسانم روم. ۲۶ اما نزانسرم که امپراطوری را چه بینویسم. پس اوم بوغرده شاما همان وِرک، اَلْخصوص شاما ور، ای آگریپاس پادشاه، آوردمه تا اَوک بازجوی

۱ پولس اِشتن دفاع کرده را باتشه: «از نه یهوده شریعتیه ضد خطایی کرده نه معبده ضد و نه امپراطوری ضد.»

۹ اما فستوس والی که رایش به یهودیان سر مندت بَنیه، پولس نه باتشه: «رایره بیثی اورشلیم تا آگارک اِم اتهامان واسنه چمن پرانک محاکمه بیی؟»

۱۰ پولسه جواو بدا: «اسا نی از امپراطوری محکمک و ندرسم که گه چه دلک محاکمه بیییم. شاما اِشتن چاک زانا که از نسبت به یهودیان هیچ خطایی کردم نییه. ۱۱ اسا اگم خطایی کرده یا کاری کرده که مردن چمن حق اِسه، مردنک ترسی نِدارم. اما اگم اتهاماتی که اِمه من زیرنده، بیخودینده، هیچکسی نِتانه من آدیه چوان دس. از رایمه اِم مسئله امپراطوری محکمه دلک رسیدگی بیی.»

۱۲ فستوس، شورا اعضا نه مشورت کرده پش اِشتن باتشه: «رایره اِشته مسئله، امپراطوری محکمه دلک رسیدگی بیی؟ پس شی امپراطوری ور!»

پولس، آگریپاسه پرانک

۱۳ چند روج اوردنه پش، پادشاه آگریپاس و برنیکی، بامنده قیصریه تا فستوس پران برشینده. ۱۴ آوه پر روجانی آگارک بندرسنده، فستوس، پولسه ماجراش، پادشا را تعریفش بکرده و باتشه: «یارک ایگله مردکی اِسه که فلیگس آوش زندانک نیا داشته. ۱۵ وختی اورشلیمک بم، سران کاهنان و یهوده شیخان، آوشان اتهاماتی زیرده و رایشان به آوه محکوم بکرند.»

۱۶ «آز چوان جوابک بائمه که رومیان رسم نییه که پیش از اِم که ایگله متهم اِشتن شاکیان نه دیمادیم بیی و بتانه اتهامان واسنه اِشتنک

آرکتنه، پره مقدسانی درندمنده زندانک، و وختی محکوم پسنده مردنه را، چوان ضد رای آدسمه.^{۱۱} چند را چوان مجازات کردنه را، عبادتگاهی نه شسیم علوده عبادتگاه و تقلام کرده آوان وادار بکرم کفر باجند. ایینه آوانکم بد آسمه که حتی تا دوره شهران را نی چوان پشه شسیم.

^{۱۲} «ایگله ام سفرانک، آ حق و اختیار کاملی نه که سران کاهنانک آرکتم به، شیردردم دمشق.^{۱۳} ای پادشاه، روجه نیمک، راه دلک ایرادن ایگله نوری که أفتووعه نورک درخشان تر به، آسمان نه چمن و چمن همراهان دوبرنه دگس.^{۱۴} همبلنه گل بگسمان، و از صصی بشنوسمه که عبرانیان زواننه منه واتردشه: "شائول، شائول، چیه را من اذیت و آزار کردی؟ اشته را چینه که مخان پاسر بزنی، فقط اشته اذیت کردی!"

^{۱۵} «آپرسمه: "خداوندا، ته کییش؟" «خداونده باته: "از ه عیسی اسم که ته آوه اذیت و آزار کری.^{۱۶} بیض و اشته پا سر بنده. از چمه واسنه اشته را ظاهر بییم تا ته چمن خادم و چمن شاهد بکرم، تا بر آ چپی که آوک من ویندره و بر آ چپی که آوک اشته را دیار بییم، شهادت بدی.^{۱۷} از ته اشته قوم دسک و غیر یهودیان دسک که ته خرسانم چوان وَر، نجات دیم^{۱۸} تا چوان چشمان آکری، جوری که تاریکی نه آگردنده به نور، و شیطان قدرتک آگردنده خدا طرف، تا چوان گناهان بخشسه ببیننده، و آ ایمانی واسنه که من ایمان دارنده، کسان دسک که مقدس بینده، یاگا بدارنده."

^{۱۹} «پس، ای آگریپاس پادشاه، آدمی آز، آ آسمانیه رؤیایی که ویندمه سربچیم نکرده.^{۲۰} بلکم اول دمشقیان دلک، چاوش اورشلیمک و تمان یهودیه سرزمین، و ایزه نی

بکرام، و از چی ای بینم تا بینویسم.^{۲۷} چون عقله نه جور نایه که ایگله زندانی بخرسانام امپراطوری وَر، ولی منیویسم که چوه جرم چیه.»

۲۶ آگریپاسه پادشاه، پولس نه باتشه: «اجازه داری اشتهک دفاع بکری و لاوه بکری.»

آدمی پولس اشتهن دس دراز آکه و ایزه شروعهش بکه اشتهک دفاع کردن، باتشه: ^۲ «ای آگریپاس پادشاه، از اشتهن پر خسته بخت زانم که اوری اشته پزانک وندرسم، تا همه یهودیان شکایتان پزانک، اشتهک دفاع بکرم.^۳ اللخصوص که زانم شاما، یهودیان رسم و رسوماته و اختلافاتی که دارنده کاملاً آشنایش. اِسا، خواهش کرم صبرنه چمن لاوان گوش آده.

^۴ «یهودییه همبلنه، چمن زندگی جوانی صفتنه زاننده، ه اولنه که چمن قومه دلک و اورشلیمک زندگیم کرده.^۵ آوه قدیمه زاننده و اگم بگشانه، تاننده شهادت بدینه که از ایگله فریسی بییم، و چاما دینه سختگیرترین فرقه پیرویم کرده.^۶ و اوری آ، امیدی واسنه محاکمه بییم که خدا چاما اجدادش وعده دیه.^۷ ام وعدهای اِسه که چاما دونزده گله قبیله امیدشان داشته که آوه به دست بوغرند. چمه واسنه اشتهن صدق دلنه شبانه روج پرستش شان کرده تا آوه آرسنده. ای پادشاه، هم امید واسنیه که یهودیه من متهم کردند.^۸ چیه را شاما را که اِنگا وندرسان، عجیب غریبه که خدا مردهان زنده آکره؟

^۹ «از نی اعتقاد داشته که گه عیسی ناصری ضد هر کاری چمن دسک برایه، انجام بدیم.^{۱۰} و ام ه کاری به که اورشلیمک کردردمه. سران کاهنانک، حق و اختیار

واتر دشانه: «ام مردکه کاری کرده نییه که بمره یا زندانی بیی.»
 ۳۲ آگرپاس فستوس نه باتشه: «اگم ام مردک، رایش نیه که ام مسئله امپراطوری محکمه دلیک رسیدگی بیی، بسه که آوه اسا آزاد کردن.»

پولس شی رومه را

۲۷ وختی تصمیمشان بکته که دریا راه نه بشام ایتالیا را، پولس و بعضی آدرین زندانیانشان تحویل آدا ای نفری که چه نام یولیوس به و امپراطوری گردانه افسرانک به. ۲ اما دنشتمان ایگله کشتی ای که آدرامیتینوسه شهرنه نه آمیه بیا و شیردیه آسیا ایالت بندران منطقه طرفه را، و حرکتان بکرده. آریستارخوس مقدونی که تسالونیکي شهر کین به نی چاما همراه به.

۳ صباینه روح آرسسما صیدونه شهر. یولیوس مهربانی نه پولسش اجازه بدا ببیشی اِشتن رفقان وَر تا چه احتیاجان برطرف بکرده. ۴ آگا نه هنی را دگسمان دریا را، ولی چونکه باهاد چاما پشه نه آمیرده. پس مجبور بمان آ طرفه قپرسه نه که باهاد نامسه بشام ۵ کیلیکیه و پامفیلیه بندرانک اوردنه پش، میرا بندرک جیروممان، که لیکیه منطقک اِس. ۶ آگارک ایگله رومیه افسر ایگله کشتی ای بیندشه که اسکندریه شهرنه نه شیرده ایتالیا را، و آماش دِشنامسان. ۷ چند روجی یواش یواش پُران بَشمان و سختی نه آرسسما گنیدُوسه ساحل. چون باهاد چاما پشدنه آمیرده، مجبور بمان چاما مسیره عوض بکرام و بشام کِرتِه جزیره هان را که باهاد نامیرده. تا سالمونی شهره را پُران بیشمان. ۸ سختی نه ساحل کنارنه اوردمان و آرسسما یاگپی که

غیریهودیان دلک نی ام پیغامم اعلام بکه که گه توبه بکرده و آگردنده خدا طرف و اِشتن رفتارنه آمانده که توبشان کرده. ۲۱ چمه واسنه به که یهودیان، منشان معبدک دستگیر بکردم و رایشان به من بوکوشنده. ۲۲ تا اوریجین روح، خدا منش کمک کردم و اسا یا وندرسم و همان، ویلی نه کته تا پيله را، شهادت دیم. آچی ای که واجم چی ای نییه جز آچانی که پیغمبران و موسی باتشانه که گه اتفاق دگنه: ۲۳ مسیح گه رنج بکشه و اولین کسی بیی که گه مردهان دلک زنده آبی، تا هم ام قومه را و هم غلوده قومان را، نوره اعلام بگره.»

۲۴ وختی پولس ام لاوانه اِشتنکش دفاع گدرده، فستوسه جره بکه: «پولس، اِشته عقلر از دس دیه! پره زانسن، تش دلو کردش.»

۲۵ پولسه جواو بدا: «دلو نییم، عالیجناب فستوس، بلکم عقلنه عین حقیقته واجم. ۲۶ پادشاه اِشتن ام چییانک خبر داره و از نی جراتنه آونه لاوه کردم، چون مطمئنم اِمه هیچ کامین آوک نُیین نینده، چون هیچی بیه نییه که خلوتکی اتفاق دگسه بیی. ۲۷ ای آگرپاس پادشاه، پیغمبران اعتقاد داری؟ زانسرَم که داری.»

۲۸ آگرپاس، پولس نه باتشه: «هم زودی نه گرِه من قانع بکری مسیحی بیبیم؟»
 ۲۹ پولس جواوک باتشه: «خداک گمه که آرع یا زو، نه فقط شاما، بلکم همه ی کسانی که اوری چمن لاوان گوش آیرنده، چمن شوار بیبینه، البته نه قول و زنجیره دلک!»

۳۰ آدمی پادشاه بهشت و چوه پش والی و برنیکي و غلوده مجلسیه نی بهشتنده، ۳۱ و لاوه کردن کردن بر شنده، هندیگرنه

لنگر شانه جیر آرکردا و کشتیشانه باهاد مسپریک ول آدایا. ^{۱۸} چون توفان بدجور آماش ضربه زیورده، صباينه روج مجبور ببنده کشتی باره دکرنده دریاک. ^{۱۹} سوّمین روجک، اِشتن دستنه کشتی آساشان درنده دریا دلک. ^{۲۰} ایزه زه روجه اوردنده و آما اُفتو و آستارهان رنگمان نیویندره و توفان نی آبخوترده، ایزه که همبلنه، هیچ امیدى نجات را نداشتمانه.

^{۲۱} آگازنه که خیلی وقت به غذاشان خرده ننه، پوّلس چوان دلک بندرس و باتشه: «آقایان، شاما گسه چمن لاوه گوش بدیا و گُرت نه شیه نیران، تا اِم همه ضرر و زیان مَوینا. ^{۲۲} اِسا نی شاما تشویق گرم که شاما دل قرص بیی، چون شاما هیچ کامین اِشتن جانن از دَس آندیه؛ فقط کشتی یه هیچ برشیه. ^{۲۳} چون که آزره شو آخدایى که از چوه کینم و آوه خدمت گرم، چمن ورک بندرس ^{۲۴} و باتشه: "پوّلس، مترس. ته گه محاکمه

را، امپراطوری پرانک حاضر بیی و مطمئن ببش، خدا اِشته همه ی همسفران چانه نی ته بخششسه. ^{۲۵} پس ای مردگان، دلرانه قرص ببیه، چون خدا ایمان دارم که ایزه زه که منه واتشه، دقیقا ایزه یی. ^{۲۶} اما چاما کشتیه گه ایگله جزیره ای کی گل بِنشیه. ^{۲۷} چهاردهمین شوک، حلا آدریاتیکه دریاک باهاد آماش اِم ور آور بردرده که نصف شو نزدیکیک، ملوانان گمانشان بکه خشکیک آرسرنده. ^{۲۸} پس او عمقشان اندازه بکته و بزانشانه که او چهل متر اِسه. کملى بعد، هنى او عمقشان اندازه بکته و بیندشانه سی متر اِسه. ^{۲۹} و چون ترسردنده که صخره هان بگنام، چهار گله لنگر کشتی پشتک درندشانه، و دعاشان گردرده هر چه زودتر روج آبی. ^{۳۰} ملوانه رایشان به کشتی نه دوزنده، پس او ولیه قایقشانه درندا

چه نام 'قشنگه بندران' به و لاسائیه شهره نزدیکیک به.

^۹ چون که پر وقت تلف ببیه به و حتى آ روجانى که روجه شان کته اوردنه بنده، د اِسا دریاییه سفر خطرناک به. چمه واسنه، پوّلس آوانش نصیحت بکرده، باتشه: ^{۱۰} «آقایان، تانسرم بینم که چاما سفر پر خطرناکه و نه فقط کشتی و چوه باره پر ضرر زنه، بلکم چاما جان نی آسیب وینه. ^{۱۱} اما رومیه افسر، ناخدا لاوش و کشتی صاحابه لاوش پرتّر اهمیت دیورده تا پوّلس لاوش. ^{۱۲} چون آ بندر زمستانه وندرسنه را مناسب نبه، چوان پرتّرین تصمیم اِم به که سفره ادامه بدیام، اِم امید نه که آرسام فینیکسه بندر و زمستانه را آگاورنام. اِم بندره گُرتک بیا و هم جنوب غربی طرفه را و هم شمال غربی طرفه را بیا.

دریا طوفان

^{۱۳} وختی جنوبیه باهاد یواش یواش بهشت، آوان گمانشان بکه آرسنده اِشتن مقصد؛ پس کشتی لنگر شانه بکشسا و کِرته ساحله را پران بشنده. ^{۱۴} اما چى ای اوردنه ننه که تنده باهادی، که شمال شرقیه باهاد اونه واتشانه، جزیره طرفنه چاما طرف را بوزس. ^{۱۵} کشتی توفانه گرفتار ببه و نتانسیسه آ باهاد خلافه را پران ببیشی؛ چمه واسنه، اِشتنمان درسما باهاد و اونه پشمان. ^{۱۶} ایگله ولیه جزیره ای پشتک که چه نام گودا به پناهمان بکته و زورنه بتانسمانه آرسام ولیه قایقه وُر که کشتی پشتک بیا تا آوه آگیرام. ^{۱۷} وختی ملوانه قایقشان بوورده کشتی عرشه سر، لافندان کمک نه، کشتی دویره شان محکم دوسته تا کشتی متلاشی مبییه، و چمه ترسک که مبدا کشتی سیرتیسه شنزارک آمرشییه،

تاننده شنا بکرنده، اِشتن دِرِنده دریا، تا آرسنده خشکی.^{۴۴} بقیه نی گسه آواران یا کشتی چوَعه تیکه هاننه، اِشتن آرساننده خشکی. ایزه همه سلامتینه آرسنده خشکی.

مالته جزیره

۲۸ وختی سلامتینه آرسسما ساحل، بزاسمانه آ جزیره نام مالت إسه.^۲ آ جزیره آدمه آمانه پر مهربان بنده. آوان چاما راشان آتش روشن آکه، چون وارن وارسرده و هوا سرد به و آما شان گرمینه قبول بکرده. ^۳ پوْلُس نی کملی ای ایزم بوعردشه و وختی آ ایزمش آنبرده آتسه سر، آتش آولو واسنه، ایگله ماری آتسه دلنه برآمده و آچکسه پولسه دسه. ^۴ آ جزیره آدمه وختی بیندشانه که ماره پولسه دس نه آکرسا، هندیگرنه باتشانه: «بی شک اِم مرد آدمه کوشه که هر چند دریاکش نجات پیدا بکه، عدالت نرزه آو زنده بمانه.»^۵ پوْلُس مارشه درندا آتسه دله و هیچیش نَبه.^۶ مردم انتظارشان داشته چه بدن بیندمه یا اِم که ایرادن جیگینه و بقره. اما پر منتظر بیننه پش، وختی بیندشانه هیچیش نَبه، چوان فکر دگردس و باتشانه آ ایگله خدایانک إسه.

^۷ آنزدیکیک زمینانی به که جزیره رئیس کین به که چوه نام پوبلیوس به. آ آماش دعوت بکه اِشتن کبیّه و سُه روج گرمینه آماکش پذیرایی بکه.^۸ ازقضا، پوبلیوس په مریض به و یگا دِگن به و تب و اسهالش داشته. پوْلُس بشه چوه وَر و دُوعاش بکه، چوه سرکش دس آناه و آوش شفا بدا.^۹ اِم اتفاقا پَش، علوده مریضانی که جزیرک بنده، آمیبردنده و شفا شان آرکترده. ^{۱۰} آوان آماشان پر اِحترام بنا، و وختی آماده بیردمان بشام، هر چیمان که احتیاج داشته چاما راشان تهیه بکرده.

دریاک، اِم بهانه نه که گشانه چند گله لنگر کشتی سینه نه درننده دریا دلک.^{۳۱} پوْلُس آ، افسر و سربازان نه باتشه: «اگم اِم مردکه کشتیک موندزنده، نتانا نجات پیدا بکرا.»^{۳۲} پس سربازه آ لافندانی که ویلیه قایقه شانه آونه دسته بیا، پیریا و قایقشانه ول آکرده.

^{۳۳} کملی اُفتوَعه برامینه پَش، پوْلُس همش تشویق بکردنده که چی ای بخرنده. باتشه: «اوری چهارده روجه که چشم به راهران و چی ای خُردران نبیه، بی غذا ماندان.^{۳۴} پس خواهش گرم غذایی بَخرا، چون شاما قوت دَبیه. چون که ایگله میه تاپی شاما هیچ کامین سرک کم نیی.»^{۳۵} وختی اِمش باته، نانش آگته و همان پرانک خدش شکر بکه و نانش پاره بکرده، بَخردشه.^{۳۶} چاوش همه دلگرم ببنده و غذاشان بَخه.^{۳۷} کشتی دلک، آما همه دوپیست و هفتاد و شش نفر بمان.^{۳۸} آوان وختی سیر آبنده، هر چی غله مانده به آرکردشانه دریاک و کشتیشانه سَبک بکرده.^{۳۹} وختی روج آبه، خشکیشانه آنزاسا، اما ایگله ویلیه خلیجی که ساحله فیشه نه فت بیا، بیندشانه. پس رایشان به که اگم بیبی کشتی آگارک گِلک بنشانند.^{۴۰} پس لنگران لافندشان ببری و آوانشان دریاک ول آکه و لافندانی که کشتی سکانه نیا دارنده نی آرکردشانه. چاوش، کشتی سینه بادبانشان باهاد مسیرک کفا آکرده و بشنده ساحل طرفه را.^{۴۱} اما کشتیه بگسا آو جیر ایگله کوهان و گل بنشتا. کشتی سینه ثابت بماند، اما کشتی پشت دریا موجان ضربه هان واسنه بشکسا.

^{۴۲} سربازه رایشان به زندانیان بوکوشنده تا مبادا کسی شنا کرار دوزه.^{۴۳} اما آ رومیه افسر که رایش به پوْلُس جانهِ نجات بدیه، چوان پرانش بکته و دستورش بدا آوّل کسانی که

پولس آرسه به روم

۱۱ سُه ماه اوردن پَش، آ کشتی ای نه که زمستانه را جزیرک وندرسه بیا، بیشمان دریا را. آ کشتی اسکندریک بیا و ”دو پیگیره“ نشان داشت. ۱۲ آما آرسسما سیراکوزه شهر، لنگرمان درند و سُه روج آگا بندرسما. ۱۳ چاوش دریاه سفرمان ادامه بدا و آرسسما ریگیون شهر. صباينه روج، جنوبی باهاد بهشت، و پشرایی روج، آما آرسسما پوتیولی شهر. ۱۴ آگارک چند گله برامان بینده که آماشان دعوت بکه ای هفته آوان نه بندرام. آخر سر آرسسما رومه شهر. ۱۵ وقتی آگاره براره آشنوسشان به که آما راکمان، بامنده تا آپيوسه بازار و ایگله آبادی که چه نام «سُه میخانه» إسه، چاما پیشواز بامنده. پولس آوش بیندنده خدایش شکر بکه و چوه دلّه قوت بکتّه. ۱۶ وختی آرسسما روم، پولسشان اجازه آدا تا ایگله سرباز محافظ نه اِشتن کییک بمانه.

پولس رومک

۱۷ سُه روجه پَش، پولس یهودیان پيله ترش داد بکردنده اِشتن ور. وختی پیدا آبنده، آواننه باتشه: «ای براران، هر چند از، چمن قومه ضد و یا چاما اجداده رسم و رسوماته ضد، کاریم کرده نیه، منشان اورشلیمک دستگیر بکردم و رومیانشان آدا. ۱۸ وقتی آوه منکشان بازجویی بکرده رایشان به من آزاد بکردنه، چون منکشان جرمی نیوینده که چوه سزا مرگ بیی. ۱۹ آما چون یهودیان اعتراضشان بکرده، ناچار بیم امپراطوریک دادخواهی بکرم، البته نه چمه واسنه که چمن قومک شکایت بکرم. ۲۰ چمه واسنه رایم به شاما بینم و شامانه لاوه بکرم،

چون خدا قومه آ، امیده واسنه استه که منشان اِم قول و زنجیرک دَوسِتم.»

۲۱ آوان پولسه نه باتشانه: «آما هیچ نامه ای یهودیه نه اِشته دریاره دریافت نِگردمانه، و هیچ کامین از برارانی که آگارنه آمیینده، اِشته دریاره هیچ بده چی ای نواتشانه و خبری آوردشان نییه. ۲۲ ولی رایمان به اِشته نظره بشنوام، چون زانسرام که مردم هر یاگاک اِم فرقه ضد لاوه کرده.»

۲۳ پس ای روج شان انتخاب بکرده و پره جماعتی بامنده پولسه کییه تا آوه بیننده. آ تولیصبیینه تا شو، خدا پادشاهی دریاره آواننش لاوه بکرده و تقلاش بکه که موسی تورات و پیغمبران کتابان نه، عیسی دریاره آوان قانع بکره. ۲۴ بعضی چوه لاوه نه قانع بینده، آما الباقی ایمانشان ناورده. ۲۵ پس ایزه که هندیکرغه جرّ و بحثشان کردرده، آگارنه پشنده. آما پیش از اِم که آگارنده پیشینده، پولس اِشتن آخرین لاوش بکردنده و آوه باته: «خدا مقدسه روح چه درست شاما اجداده نه لاوش بکه، آدمی که اِشعیای پیغمبره واسطنه باتشه:

۲۶ «”بشه اِم قومه ور و باجه،
' حقیقتا شاما گوشانه آشنوا، آما
هرگز یَقهما؛

حقیقتا شاما چشمانه وینا، ولی هرگز
درک نکرا.”

۲۷ چون اِم قومه دلّه سیگ آبیا؛
چوان گوشه سنگین آبینده،
و اِشتن چشمشان دَوسَنده،
مبادا اِشتن چشمانه بیننده،
و اِشتن گوشانه بشنونده،
و اِشتن دلانک بفهمنده،

۳۰ پولس دو سال تمان اِشتن کِیک که کرایش کرده به بندرس و هر کسی آمیبرده چوه وَر، قبولش کردرده. ۳۱ پولس خدا پادشاهیش اعلام گردیده و جراتنه و بیدون اِم که کسی چوه پَرانه بیگیره عیسی مسیح خداوند درباره تعلیمش آدیرده.

و آگردنده و از آوان شفا بدیم.“
 ۲۸ «پس یزانا که خدا نجات غیریهودیان وَر خرسانسه بییه و آوه گوش آدینده!» ۲۹ بعد از اِم که پولس اِمش باته، یهودیان هندبگرنه بد جوری جر و بحثشان بکرده و آگارنه بشنده.

